بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

bismillah

Yüce Allah'ın Lanet Ettiği, İslâm'ın Asıl Düşmanları

Risalet tarihi boyunca Tevhidi esaslara karşı çıkanlar, rasullerin, davetlerini ulaştırmaya çalıştığı zorba güçler ve onları takip eden müşrikler olmuşlardır. Bunlar, rasullerin getirdikleri Tevhidi esasları kabul etmemiş, açık bir şekilde reddetmişlerdir.

İslâm düşmanları, tarih boyunca Müslümanlarla savaşmışlar, yenilmişler ve yenmişler ancak hiçbir şekilde Tevhidi esaslara zarar verememişlerdir. Bu durum, son Rasul Hz. Muhammed (as)'dan sonra da devam etmiş, birçok Müslüman, kâfirler tarafından işkenceye maruz kalmış, birçokları da şehit edilmişlerdir. Ancak İslâmi esaslar, Kur'ani kavramlar ve Tevhidi gerçekler yüce Allah'ın bildirdiği şekilde günümüze kadar gelmiştir.

Müslümanlara yaptıkları sayısız saldırılara rağmen İslâm düşmanları, İslâmi esasları bozmaya yeltenmemiş, Hz. Muhammed (as)'ın şahsına hakaret etmemiş, İslâmi kutsalları aşağılamamışlardır.

Kendilerini peygamber ilan eden sahtekârlar, tasavvuf şeyhleri ve benzeri birçok sapık, peygamber olduklarını, vahiy aldıklarını iddia etmişler, ancak hiçbirisi, direkt Kur'an'a, İslâmi değerlere ve Rasulullah (as)'ın şahsına hakaret içeren ifadelerde bulunmamışlardır. Bu durum, son yüzyıla kadar devam etmiştir.

Allah'ın Lanet Ettiği Kimseler

Özellikle son yıllarda Müslüman olduklarını iddia edenlerin, Tevhidi esaslardan uzaklaşmaları, İslâmi hassasiyetlerini kaybetmeleri ve bölük pörçük olmaları neticesinde kendilerini İslâm'a nispet eden müşrik, münafık, fasık, mürtetler, İslâm düşmanlarının yapmadıkları, yapmaya cesaret edemedikleri kimi saldırıları, en aşağılık şekilde yüce Allah'a, Tevhidi esaslara, Rasulullah

Nisan-Mayıs
Haziran 2015
Sayı: 43

(as)'a ve İslâm'a yapmışlar ve yapmaktadırlar.

Yüce Allah (cc), inkârcı kâfirler için dünya ve ahirette alçaltıcı cezaların olduğunu, azapta sürekli kalacaklarını bildirmesine rağmen, kâfirlere lanet etmemektedir. Yüce Allah (cc), Hakkı görmelerine ve bilmelerine rağmen bundan yüz çevirenlere hem lanet etmekte, hem de onlar için gazap ve sürekli bir acı azabın olduğunu bildirmektedir.

Bu lanet edilenlerin ortak yanları, hepsinin kendilerini İslâm'a mal etmeleri, İslâmi kavram ve ifadeleri kullanmaları, küfür ve şirklerini İslâmi kavramların arkasına gizlemeleridir.

Kur'an'da geçen lanet ifadelerinin hemen tümü aşağıda sayılan kişilere yapılmıştır.

- Hakkı bilmelerine rağmen bildikleri Hakkı gizleyen,

- Tevhidi esaslara aykırı hareket eden,

- Kitap'ın bir bölümünü alıp bir bölümünü gizleyen,

- Kavramların anlamlarını değiştiren,

- Kur'an hakkında tartışan,

- Kâfirleri Müslümanlara tercih eden,

- İşittikleri halde Haktan yüzçeviren,

- Müslüman olduğu halde bir Müslümanı kasten öldüren,

- İnsanları Allah yolundan saptıran ve ona uyan,

- Allah'a yalan uydurup iftira eden,

- Rasullere karşı gelen, rasulleri inciten,

- Allah'ın dinini bırakıp tağuti beşeri sistemlere uyan,

- Müslüman olduklarını iddia edip ibadetlerini yapmayarak fasık olan,

- İman ettikten sonra dininden dönüp mürtet olan,

- Bozgunculuk yapan,

- Zalimlerin peşinden giden,

- Yüce Allah'ın rızık vermesinden şüphe eden,

- Müslüman namuslu kadınlara zina iftirasında bulunan,

- Münafık, müşrik, nankör ve zalim olan,

Yüce Allah'ın lanet ettiği kimselere bakıldığında, bunların hemen hepsinin, Tevhidi esaslardan, ilahi mesajdan, Hak ve Hakikatten haberdar oldukları, ancak bundan yüzçevirdikleri görülmektedir.

Yüce Allah (cc) bu sapkınları, Tevhidi esasları, ilahi mesajı kabul etmeyen inkârcı kâfirlerden çok daha şiddetli bir şekilde lanetlemektedir. Çünkü bunlar, inkârcı kâfirlerden çok

daha fazla Müslümanlara zarar vermekte, Tevhidi esaslara, İslâmi gerçeklere kin beslemektedirler. Ayetlerle bu sapık inkârcıların durumu;

Tevhidi Esasların Düşmanı, Hakkı Gizleyen Belamlar

Hak batıl mücadelesinin hemen her döneminde, Müslümanlardan görünüp batıl cephesinin safında yer alan belamlar ortaya çıkmış, Hakkı batılla karıştırıp gerçekleri gizleyerek şirkin ve küfrün saflarında yer almışlardır. Bu durum, İslâm tarihi boyunca da devam etmiş, İslâmi gerçeklerin, Kur'ani kavramların, Tevhidi ilkelerin anlamlarını, egemen siyasi güçlerin istekleri doğrultusunda değiştirmeye çalışan belamlar var olagelmiştir.

Belamlar, Tevhidi esasları, Kur'ani gerçekleri bilmelerine rağmen kimi çıkar, endişe ve korkuları nedeniyle Hakkı batılla karıştırıp bildikleri gerçekleri açıklamayıp gizleyen ve bildiklerinin aksine hareket edip beşeri tağuti sistemlere itaat eden kişiler olarak Tevhidi esasların en büyük düşmanlarıdırlar. Bu nedenle yüce Allah (cc), belamlara lanet etmekte, lanet edebilen herkesin de bunlara lanet ettiklerini bildirmektedir.

"İndirdiğimiz açık delilleri ve hidayeti biz Kitapta insanlara açıkça belirttikten sonra gizleyenler (var ya), işte onlara hem Allah lanet eder, hem bütün lanet edebilenler lanet eder." (Bakara, 159)

Yüce Allah (cc), Tevhidi esasları gizleyen belamların, tevbe etmelerini istemekte, aksi halde ayetleri inkâr eden kâfirler olarak Kendisinin ve meleklerinin lanetinin onlar üzerinde olacağını haber vermektedir.

"Ancak tevbe edip uslananlar ve (Hakkı) açıklayanlar başka, onları bağışlarım, çünkü ben tevbeyi çok kabul edenim, çok esirgeyenim; ama ayetlerimizi inkâr etmiş ve kâfir olarak ölmüş olanlar, işte Allah'ın, meleklerin ve tüm insanların laneti onların üstünedir." (Bakara, 160-161)

Belamlar, hiçbir zaman Tevhidi esasları anlatmaz, açıklamazlar; çünkü Tevhidi esasları anlattıklarında ister istemez, tağutu reddedecek, putperestliği yereceklerdir. Bu ise, onların, tağuti sistemi karşılarına almaları demektir ki, onlar açısından hiçbir şekilde mümkün değildir. Tağut, belamların var olma nedenidir, bu yüzden onlar, varlıklarını borçlu oldukları tağuti sistemi hiçbir şekilde karşılarına almaz, kötülemezler.

Belamlar, kendi arzularını önceleyen tağuti sistemlere ve

şeytani düşüncelere tabi olan, bu nedenle Allah'ın ayetlerini yalanlayarak azgınlaşıp alçalan kişilerdir. Belamlar, şahsiyetsiz, ikiyüzlü ve alçak kimselerdir.

İslâm düşmanı ateist kâfirler, Müslümanlara ve İslâm'a karşı açıkça mücadele ederlerken belamlar, tıpkı efendileri şeytan gibi doğru yolun üzerine oturarak Müslümandan görünerek sinsi bir şekilde İslâmi esaslara, Tevhidi ilkelere en büyük zarar vermektedirler. Yüce Allah (cc), şeytana lanet ettiği gibi aynı görevi yapan belamlara da lanet etmektedir.

"(O şeytan) ki Allah ona lanet etti ve o da, 'Elbette senin kullarından belirli bir pay alacağım' dedi." (Nisa, 118)

"Ta ceza gününe kadar üzerine lanet edilecektir!" (Hicr, 35)

"Ta ceza gününe kadar lânetim üzerinedir!" (Sad, 78)

Günümüzde, Tevhidi mücadelenin önünde en büyük engel, hiç kuşkusuzdur ki **Samiri soylu belamlar**dır. Bunlar, kendileri Tevhidi esaslara iman etmekten, bu yolda mücadele etme cesaret, iman ve bilgiden mahrum oldukları gibi, Kur'an'a yönelen insanları da Tevhidi mücadeleye katılmaktan alıkoymaya çalışmaktadırlar.

Tevhidi mücadelede yer almayan, insanları yüce Allah'ın indirdiği ilahi hükümlere teslim olmaya davet etmeyen Samiri soylu belamlar, heva ve heveslerini ölçü edinip sapmışlardır. Bunlar, zaman içerisinde ya münafıkça bir tavır sergileyerek Müslüman görünüp şirk ve küfürlerini sürdürmüşler ya da imani değerlerinden tamamen soyutlanarak sapıp gitmişlerdir.

Samiri soylu belamlar, Risalet tarihinde görüldüğü üzere, Kur'ani gerçekleri hiçbir zaman açıkça insanlara duyurmazlar. Onlar, yaptıklarının demokratik hakları olduğu düşüncesi ile yaparlar.

İslâm düşmanı ateist kâfirlerin düşmanlıkları, Müslüman olduklarını iddia eden kişileri daha çok İslâm'a yöneltirken, belamların sinsi düşmanlıkları nedeniyle insanlar, Tevhidi esaslardan uzaklaşmakta, şirk ve küfür içerisine girmiş müşrik ve kâfirler olarak İslâm'ın dışına çıkmaktadırlar. Bu nedenle yüce Allah (cc), hem belamlara, hem de onların peşlerinden giderek şirk ve küfre girenlere lanet ettiği gibi onlar da, kendilerini saptıranlara lanet edeceklerdir.

"(Allah) buyurdu: 'Sizden önce geçen cin ve insan topluluk-

larıyla beraber ateşin içine girin' Her ümmet girdikçe yoldaşına lanet etti, hepsi birbiri ardından orada toplanınca sonrakiler, öncekiler için dediler ki: 'Rabbimiz, bunlar bizi saptırdılar, bunlara ateşten bir kat daha azap ver.' (Allah): 'Hepsi için bir kat fazla (azap) vardır, ama siz bilmezsiniz.' dedi." (A'raf, 38)

Belamların, Tevhidi esasları gizlemelerinin temelinde elde ettikleri çıkarları da yatmaktadır. Çünkü onlar, Tevhidi esasları anlatsalar ve Risalet tarihinde, elçilerin, Tevhidi esasları ortaya koyarlarken, bunun bir ticaret metaı olarak yapmadıkları anlaşılacak ve insanlar, bu belamların yaptıklarının Tevhidi esaslara ters düştüğünü görecek ve bunların, dini ticaret haline getiren istismarcı yalancılar olduklarını görecekler ve doğal olarak da bunlardan yüzçevireceklerdir.

Belamlar, bir çıkar karşılığında hareket ettikleri, kendi nefislerini her şeyin üstünde tuttukları, Tevhidi esaslar karşılığında kimi basit çıkarlar elde ettikleri için Yüce Allah (cc), belamlara lanet ettikten sonra onlar için acı bir azap müjdelemektedir.

"Allah'ın indirdiği Kitaptan bir şey gizleyip, onu birkaç paraya satanlar var ya, işte onlar karınlarına ateşten başka bir şey koymuyorlar. Kıyamet günü Allah ne onlara konuşacak ve ne de onları temizleyecektir. Onlar için acı bir azap vardır. Onlar hidayet karşılığında sapıklık, mağfiret karşılığında azap satın almışlardır. Onlar ateşe, karşı ne kadar da dayanıklıdırlar(!)" (Bakara, 174-175)

Yüce Allah (cc), belamların, kendilerini yüceltecek ayetleri terk ettikleri için alçak, doğru yolu bırakıp azgınlığı yol edindikleri için azgın, kişiliksiz tavırları ve kendilerine çıkar sağlayanlara karşı gösterdikleri teslimiyetlerinden dolayı köpek olarak vasıflandırmaktadır. Belamların, ne anlatılırsa anlatılsın, anlamaz kimseler olduklarını, hiçbir uyarıya tepki vermediklerini bildiren yüce Allah (cc), onlar hakkında şu benzetmeyi yapmaktadır.

"Onlara şu adamın haberini de oku; kendisine ayetlerimizi verdik de onlardan sıyrıldı, çıktı, şeytan onu peşine taktı, böylece azgınlardan oldu; dileseydik elbette onu o ayetlerle yükseltirdik, fakat o, yere saplandı ve hevesinin peşine düştü. Onun durumu, tıpkı şu köpeğin durumuna benzer: üstüne varsan da dilini sarkıtıp solur, onu bıraksan da dilini sarkıtıp solur; işte ayetlerimizi yalanla-

yanların durumu budur. Bu kıssayı anlat, belki düşünürler. Ayetlerimizi yalanlayan ve kendilerine zulmeden topluluğun durumu ne kötüdür!" (A'raf, 175-177)

Belamlar, Hakkı bildikleri halde batılla buladıkları, Tevhidi esasları gizledikleri için, şeytana tabi olmuşlardır. Bu nedenle yüce Allah (cc), tıpkı şeytana lanet ettiği gibi belamlara da, Hakkı batılla karıştırıp Gerçekleri gizledikleri için lanet etmektedir.

Allah'a Yalan Uyduran İslâm Düşmanları

Yüce Allah'a ve İslâm'a düşmanlıklarında sınır tanımayan diğer bir grup ise, uydurdukları yalanlarla yüce Allah'a iftira eden, O'nu şanına layık bir şekilde tanımayıp kendi hevalarından bir Allah inancı oluşturan, müfteri yalancılardır. Yüce Allah (cc), bu müfterilere lanet etmektedir.

"Allah'a yalan uyduranlardan daha zalim kim olabilir! Onlar, Rablerine sunulacaklar, şahitler de: 'İşte Rablerine karşı yalan söyleyenler bunlardır' diyecekler. İyi bilin ki Allah'ın laneti zalimlerin üzerinedir; onlar ki, Allah'ın yoluna engel olurlar ve onu eğriltmek isterler ve onlar, (evet) onlar, ahireti de tanımazlar." (Hud, 18-19)

Yüce Allah'a yalan uyduran İslâm düşmanlarından, yüce Allah'ın (haşa) gaybı, bazıları, kullarının hallerini bilmediğini iddia eder, bu konuda ya ayetleri, ağızlarını eğip bükerek tevil ederler ya da yalan yanlış hikâyeler uydururlar.

Allah düşmanı belamlar, fiil oluşmadan yüce Allah (cc) ne olacağını bilmez diyerek yüce Allah'ın gaybı bildiği ile ilgili yüzlerce ayeti inkâr ederler, bu konudaki ayetleri tevil edip verirler. Bir kısım belamlar da, Miraç'ta, yüce Allah'ın, kullarının gücü üstünde elli vakit namazı farz kıldığını, ancak Hz. Musa (as)'ın, Hz. Muhammed (as)'ı uyararak birkaç defa yüce Allah'ın huzuruna gönderip namazı beş vakite düşürdüğünü iddia ederler. Kur'an, bu Allah düşmanları müfterilerin Allah'ı hakkı ile tanımadıklarını bildirir.

"Allah'ı gereği gibi bilemediler; hâlbuki kıyamet günü yer, tamamen O'nun avucu içindedir, gökler de sağ elinde dürülmüştür. O, onların ortak koştuklarından uzak ve yücedir." (Zümer, 67)

Özellikle tasavvuf kesiminin, hiçbir delile dayanmadan yüce Allah'ın üzerine attığı iftiralar, seviyesizce ve ahlaksızca ifadeler içermekte, yüce Allah'ı,

(hâşâ) adeta sıradan bir kişi gibi algılayıp değerlendirmektedirler. Bu Allah düşmanı müşrik kâfirler, her istediklerinin, yüce Allah (cc) tarafından yapıldığını iddia ederek yüce Allah'ı (hâşâ) kendi emirlerini yerine getiren bir emir eri gibi görmektedirler.

Kur'an'ın Bir Kısmını Alıp Bir Kısmını İnkâr Edenler Kur'an Düşmanları

İslâm'ın diğer asıl düşmanları, hiç kuşkusuzdur ki, "Yalnızca Kur'an" dedikleri halde Kur'an'ın bir bölümü ile hareket eden, Kur'an'daki ibadetleri yapmayan, Rasulullah (as)'ın Kur'an'da verilen en güzel örnekliğini kabul etmeyen mealci Kâfirler almaktadır.

Yüce Allah (cc), mealcilerin durumunu, canları istemediği zaman kendilerine gönderilen açık delilleri ve peygamberleri inkâr edip büyüklük taslayan, işlerine gelmeyen ayetleri anlamadıklarını söyleyen Yahudilere benzetmekte ve onlara lanet etmektedir.

"Andolsun, Musa'ya Kitabı verdik, arkasından peygamberler gönderdik; Meryem oğlu İsa'ya da açık deliller verdik ve onu Ruhu'l-Kudüs (Cebrail) ile destekledik. Ne zaman ki, bir peygamber, size canınızın istemediği bir şey getirdiyse büyüklük taslamadınız mı; kimini yalanladınız, kimini de öldürüyordunuz!

'Kalplerimiz, perdelidir' dediler; hayır, ama inkârlarından dolayı Allah onları lanetlemiştir, artık çok az inanırlar.

Ne zaman ki, onlara Allah katından, yanlarında bulunan (Tevrat)ı doğrulayıcı bir Kitap (Kur'an) geldi, daha önce inkâr edenlere karşı yardım isteyip dururlarken o bildikleri (Kur'an) kendilerine gelince onu inkâr ettiler; artık Allah'ın laneti, inkârcıların üzerine olsun!" (Bakara, 87-89)

Yüce Allah (cc), işlerine gelen ayetleri alıp canlarının istemediği ayetleri almayan kimselerin, inkârcı kâfirler olduklarını bildirmiş, onları, Kur'an üzerine tartışmalarını nedeniyle lanetlemiştir.

"Kim sana gelen ilimden sonra seninle tartışmaya kalkarsa de ki: 'Gelin oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım, sonra gönülden lanetle dua edelim de, Allah'ın lanetini yalancıların üstüne atalım!" (Al-i İmran, 61)

"Yalnızca Kur'an" dedikleri halde Kur'an'ın tümünü almayan, onun içindeki hükümlerin gereklerini yapmayan, buna rağmen Kur'an üzerinde tartışan mealciler, aslında

gerçekten iman etmeyen yalancı kimselerdir.

"Yalnızca Kur'an" deyip Kur'ani gerçekleri dillerini eğip bükerek kelimeleri yerinden kaydıran mealcilerin durumu, tıpkı Hakkı işittikleri halde bu gerçeklere iman ve itaat etmeyen Yahudiler ve Cumartesi günü yasağını çiğneyenler gibi lanetlenen kimselerdir. Yüce Allah (cc), bunların, imana olan yüzlerini küfre çevirmiş ve onları lanetlemiştir.

"Yahudilerden öyleleri var ki, kelimeleri yerlerinden kaydırıyorlar; dillerini eğip bükerek ve dini taşlayarak: 'İşittik ve isyan ettik' "dinle, dinlemez olası" ve: 'râinâ' diyorlar. Eğer onlar: 'İşittik ve itaat ettik' 'Dinle ve bize bak!' deselerdi, elbette kendileri için daha iyi olurdu. Fakat Allah, inkârlarından dolayı onları lanetlemiştir, pek az inanırlar.

Ey Kitap verilenler, biz bazı yüzleri, silip arkalarına döndürmeden ya da Cumartesi adamlarını lanetlediğimiz gibi onları da lanetlemeden önce, yanınızdakini doğrulayıcı olarak indirdiğimiz(Kur'an)a inanın, Allah'ın buyruğu yapılır." (Nisa, 46-47)

Rasullere Karşı Gelen İslâm Düşmanları

Yüce Allah'ın lanetlediği azılı İslâm düşmanları, rasullere ve özellikle de son Rasul Hz. Muhammed (as)'a, bütün kin ve düşmanlıkları ile saldırıyorlar. Bu lanetlilerin en azılıları, hiç kuşkusuzdur ki, ehlisünnet diye geçinen, şirk ve küfrü din edinen kâfirlerdir. Bunların içerisinde de en azılıları, tasavvuf dininden olan müşrik kâfirlerdir.

Durmadan sünnet edebiyatı yapan ehlisünnet sapıkları, Hz. Muhammed (as)'ın, getirdiği Tevhid inancını yok sayar bir tavırla, uydurdukları aşağılık yalan ve iftira sözleri ona atfederek Rasulullah (as)'ı adeta cinsi sapık bir kişi olarak tanıtmaya çalışmaktadırlar.

Allah ve Rasulullah düşmanı kâfirler, kendi hevalarından uydurdukları ve kendi sapıklıklarının bir ifadesi olan seks hikâyelerini, Rasulullah (as)'a mal ederek, Rasulullah (as)'ı, kendi aşağılık seviyelerine çekmeye, toplum içerisindeki seviyesiz ve alçak söz ve tavırlarını, Rasulullah (as)'ı kullanarak meşrulaştırmaya çalışmaktadırlar.

Yüce Allah (cc), Kendisinin ve Rasulünün düşmanı olan bu yalancı ve müfteri ehlisünnetçi kâfirleri, dünya ve ahirette lanetlemekte ve onlar için seviyelerine uygun alçaltıcı bir azabı müjdelemektedir.

"Allah'ı ve Elçisini incitenler var ya, işte Allah onlara dünyada ve ahirette lanet etmiş ve onlar için alçaltıcı bir azap hazırlamıştır." (Ahzab, 57)

Dikkat edilirse ayette *"Allah'ı ve Elçisini incitenler"* ifadesi geçmekte ve bunlara lanet edilerek onlar için alçaltıcı bir azabın olduğu bildirilmektedir. Oysa Kur'an'da, Allah ve Rasulüne savaş açanların dünya ve ahiret cezaları belirtilmiş, bu cezalar içinde lanet ifadesine yer verilmemiştir.

"Allah ve elçisiyle savaşanların ve yeryüzünde bozgunculuk yapmağa çalışanların cezası, (ya) öldürülmeleri ya asılmaları ya ellerinin, ayaklarının çapraz kesilmesi ya da bulundukları yerden sürülmeleridir. Bu, onların dünyada çekecekleri rezilliktir; Ahirette ise onlara büyük bir azap vardır." (Maide, 33)

Bu ayet de gösteriyor ki, söz ve tavırları ile Rasulü incitenler, Rasul'e savaş açanlardan daha çok ona acı çektirmektedirler. Nitekim Tevbe suresi, 61. ayette, Rasulü sözleri ile incitenlerin ifadelerine dikkat çekilmektedir.

"İçlerinden bazıları da Peygamberi incitirler: 'O, (her söyleneni dinleyen) bir kulaktır' derler. De ki: '(O), sizin için hayır kulağıdır; Allah'a inanır, Mü'minlere inanır. Sizden iman edenler için de (O), bir rahmettir, Allah'ın Rasulünü incitenlere acı bir azap vardır." (Tevbe, 61)

Günümüzde, Rasulullah (as) hakkında olmadık seviyesizce yalan uydurup iftira eden ehlisünnet sapıkları ile söz ve tavırları ile onu dışlayan Kur'an sapıkları, yukarıdaki ayette belirtilen Rasulü incitenlerden çok daha aşağılıktırlar ve onlar için dünya hayatında lanet, ahirette lanet ve acı bir azap vardır.

Dünya ve ahirette lanetlenen Allah ve Rasul düşmanlarından bazıları, **"yalnızca Kur'an"** dedikleri halde Kur'an'da, onlarca kez tekrarlanan Rasule iman ve itaat etme, Rasulü en güzel örnek olarak alma, onu kendi canlarından daha çok sevme, onun gibi Kur'an'ı hayat düsturu gibi alıp yaşama sünnetini terk ettiler. Rasulullah (as)'ı adeta yok sayan bu Kur'an sapığı kâfirleri yüce Allah (cc), gerçek kâfirler olarak vasıflandırmaktadır.

"Onlar ki Allah'ı ve elçilerini inkâr ederler, Allah ile rasullerinin arasını ayırmak isterler, 'Kimine inanırız, kimini inkâr ederiz' derler; bu ikisinin (imanla küfür) arasında bir yol tutmak isterler. İşte onlar, gerçek kâfirlerdir, Biz de

kâfirlere alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır!" (Nisa, 150-151)

Rasulullah (as)'ın Tevhid mücadelesini bırakıp yüce Allah'ın bildirdiği en güzel örnekliğini terk eden, böylece Rasulullah (as)'a karşı gelen ehlisünnetçi ve Kur'an sapığı kâfirler, esareti altında yaşadıkları tağuti sistemleri, Tevhidi esaslara ve Rasulullah (as)'a tercih ettiler. Yüce Allah (cc), bu Rasul düşmanı kâfirlerin peşlerine, dünya ve ahirette lanet takmış, onları rahmetinden uzak tutmuştur.

"İşte Ad (kavmi), Rablerinin ayetlerini inkâr ettiler, peygamberlerine karşı geldiler ve her inatçı zorbanın emrine uydular; böylece hem bu dünyada, hem de kıyamet gününde peşlerine lanet takıldı. İyi bilin, Ad (kavmi) Rablerini inkâr ettiler; iyi bilin Hûd'un kavmi Ad, (Allah'ın rahmetinden) uzak olsun!" (Hud, 59-60)

Rasulullah (as)'ı uydurdukları alçakça hikâyelerle karalamaya çalışan ve utanmadan Sünnet edebiyatı yapan ehlisünnetçi kâfirler ile Kur'an edebiyatı yapıp Rasulullah (as)'ı kabul etmeyen kâfirler, kendi cephelerinden Rasulullah (as)'a saldırmaktadırlar.

Her iki kâfir grubu da, içerisinde yaşadıkları tağuti sistemlere uydukları için Rasulullah (as)'ın en güzel örnekliğini terk ettiler. Onlar, Rasul'e iman edip itaat etmedikleri için Kıyamet günü pişman olacaklar, ancak o gün pişmanlıkları fayda vermeyecektir.

"Allah kâfirlere lanet etmiş ve onlar için çılgın bir ateş hazırlamıştır; orada ebedi olarak kalacaklar; (orada) bir dost ve yardımcı bulamayacaklardır. Yüzleri ateşin içinde çevrildiği gün: 'Eyvah bize; keşke Allah'a itaat etseydik, Rasule itaat etseydik' derler." (Ahzab, 64-66)

Yüce Allah (cc), gerçeği gördükleri, açık delilleri okudukları halde yüzçevirenlere yol göstermeyeceğini ve Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lanetinin onlar üzerine olduğunu, onların, azap içerisinde sürekli kalacaklarını ve azabın onlardan hiç hafifletilmeyeceğini bildirmiştir.

"İman ettikten, Rasul'ün hak olduğunu gördükten ve kendilerine açık deliller geldikten sonra, inkâr eden bir topluma Allah nasıl yol gösterir! Allah, zalim toplumu hidayete iletmez. İşte onların cezası, Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların laneti onların üzerinedir!

O(lanet)in içinde ebedi kalacaklardır; onlardan azap hafifletil-

meyecek ve onlara asla fırsat verilmeyecektir." (Al-i İmran, 86-88)

Bütün bu lanet ve sürekli acı azaplara razı olanlar, buyursunlar inkârlarına devam etsinler. Onlar, bu inkârları ile ancak kendilerini mahvediyorlar.

Tağuta İtaat Eden İslâm Düşmanları

Müslüman olduklarını iddia etmelerine rağmen yüce Allah'ın, tağutu reddedin hükmünü tanımayarak Allah düşmanı tağuti sistemi destekleyenler, İslâm düşmanları içerisinde en aşağılık olanlardır. Bunlar, hem tağutu tanıyarak yüce Allah'ın hükmünü çiğnemişler, hem de İslâm ile savaşan tağutun safında yer almışlardır. Yüce Allah (cc) bunların, şeytanın dostları olduklarını bildirmektedir.

"İman edenler Allah yolunda savaşırlar, kâfirler de tağut yolunda savaşırlar, o halde şeytanın dostlarıyla savaşın, çünkü şeytanın hilesi zayıftır." (Nisa, 76)

İslâmi değer ve kavramları kullanarak İslâm'a düşman olan İslâm düşmanlarının çoğu, bu düşmanlıklarını fikri planda ortaya koyarlarken tağuti sistemleri destekleyenler, hem fiili, hem de fikri olarak İslâm'a savaş açmışlardır. Bu nedenle yüce Allah (cc) bunlara hem lanet, hem de gazap etmekte ve onları, maymunlar ve domuzlarla beraber anmış, onların yerlerinin çok kötü olduğunu ve sapıklık içerisinde bulunduklarını bildirmiştir.

"De ki: 'Allah katında yeri bundan daha kötü olanı size söyleyeyim mi? Allah kime lanet ve gazap etmiş, kimlerden maymunlar, domuzlar ve tağuta itaat edenler yapmışsa, işte onların yeri daha kötüdür ve onlar düz yoldan daha çok sapmışlardır." (Maide, 60)

Tağuti demokratik sistemlerin mücadelesini yapanların, domuzlar ve maymunlar seviyesinde olmaları, onlara yüce Allah'ın lanet etmesinden ve onların üzerine pislik atması nedeniyle domuzlar gibi pis olmalarındandır.

"Dedi ki: 'Artık size Rabbinizden bir rics ve gazap inmiştir; Allah'ın, kendileri için hiçbir delil indirmediği, sadece sizin ve atalarınızın taktığı isimler hakkında mı benimle tartışıyorsunuz! Bekleyin öyle ise, ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim!" (A'raf, 71)

Tağutlara ve peşlerinden gidip onları destekleyenlere yüce Allah'ın lanet etmesinin ve sürekli acı bir azabı müjdelemesinin nedenlerinden biri de, Fir'avn gibi azgın olmaları ve

tağuta itaat edenlerin de, zilleti kabul edip aşağılanmış bir şekilde ona itaat etmeleridir. Bunlar, iman ettikten sonra kendi rızaları ile küfre yönelmiş kimselerdir.

"İman ettikten sonra Allah'a nankörlük eden, -kalbi imanla yatışmış olduğu halde (inkâra) zorlanan değil-, fakat küfre göğüs açan, kimselere Allah'tan bir gazap iner ve onlar için büyük bir azap vardır." (Nahl, 106)

Hiç kuşkusuzdur ki Fir'avn, tağutların tarihsel simgesidir; bu nedenle tüm tağutlar, tıpkı Fir'avn gibi doğru yola iletmeyen, insanları saptıran kişilerdir. Fir'avn ve onu takip edenler, kıyamet günü lanet edilmiş kimseler olarak çok kötü bir ateşe girecekleri gibi tüm tağutlar ve onları destekleyenler de lanet edilmiş kimseler olarak kıyamet günü çok kötü bir ateşe gireceklerdir.

"Fir'avn'e ve adamlarına; Fir'avn'ın buyruğuna uydular, oysa Fir'avn'ın buyruğu, doğruya iletici değildi. Kıyamet günü kavminin önünde gidiyor, işte onları ateşe getirdi; o varılan yer de ne fena bir yerdir! Bu dünyada da ardına lanet takılmıştır, Kıyamet gününde de! Bu vergi, ne kötü bir vergidir!" (Hud, 97-99)

Tüm tağutlar, kendilerine tabi olanları, dünya hayatında İslâm'ın aydınlığından kendi küfür ve şirklerinin karanlıklarına çekerler, ahiret hayatında da takipçilerini ateşe götüreceklerdir.

"Allah, iman edenlerin dostudur, onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır; kâfirlerin dostları da tağuttur, (o da) onları aydınlıktan karanlıklara çıkarır; onlar, ateş halkıdır orada ebedi kalacaklardır." (Bakara, 257)

Tağuti sistemlere, Samiri soylu belamların aldatmaları ile destek olanların durumu, tıpkı Samiri'nin yalanlarına uyup buzağıyı ilah edinenlerin durumu gibidir. Tevhid esasları bırakıp tağutu ilah edinenlere, Rab'lerinden bir gazap ve bir alçaklık erişecektir.

"Buzağıyı benimseyenlere, muhakkak Rablerinden bir gazap ve dünya hayatında bir alçaklık erişecektir! İşte biz iftiracıları böyle cezalandırırız." (A'raf, 152)

Tüm tağutların ve takipçilerinin dünyada peşlerine lanet takılacak, ahiret hayatında da çirkinleştirileceklerdir.

"Biz onları ateşe çağıran önderler yaptık; Kıyamet günü asla yardım olunmazlar, bu dünya hayatında biz onların ardına bir lanet taktık; Kıyamet günü ise onlar çirkinleştirilenlerdendir." (Kasas, 41-42)

"Hiç Allah'ın rızasına uyan kimse; Allah'ın gazabına uğrayan, yeri de cehennem olan adam gibi olur mu, ne kötü sonuçtur orası!" (Al-i İmran, 162)

Tağutlar ve destekçilerine yüce Allah (cc), lanet ettiği gibi onlar da, kıyamet günü birbirlerini reddederek lanetleyeceklerdir.

"(İbrahim) dedi ki: 'Siz dünya hayatında birbirinizi sevmek için Allah'ı bırakıp birtakım putlar edindiniz, daha sonra Kıyamet gününde birbirinizi inkâr eder ve birbirinizi lanetlersiniz; varacağınız yer de ateştir ve hiçbir yardımcınız da yoktur." (Ankebut, 25)

Dünya hayatında tağutların ve onların belamlarının peşlerinden gidip onları destekleyenler, kıyamet günü acı azabı gördüklerinde tağutu lanetleyecekler ve onlar için lanet ve azabın iki kat olmasını isteyeceklerdir.

"Ve dediler ki: 'Rabbimiz, biz beylerimize ve büyüklerimize uyduk da bizi yoldan saptırdılar. Rabbimiz, onlara iki kat azap ver ve onlara büyük bir lanet eyle!" (Ahzab, 67-68)

Günümüzde, Hakkı batılla bulayıp Hakkı gizleyen tağuti sistemlerin belamlarına, bugün gözü kapalı tabi olan kimseler, Kıyamet günü gerçekleri apaçık bir şekilde gördüklerinde pişmanlıklarını dile getirecekler, ancak o gün, iş işten çoktan geçmiş olacağı için artık pişmanlıklarının kendilerine bir faydası olmayacaktır.

Kâfirleri Müslümanlara tercih Edip Onları Dost Edinen İslâm Düşmanları

Kendilerinin Müslüman olduklarını iddia etmelerine rağmen, Tevhidi hareket eden Müslümanları, tekfirci, aşırı ve sapıklıkla itham eden bazı kimseler, puta tapan putperest tağutlara inanıp onları destek-lemekle kendilerinin sapık olduklarının farkında bile değildirler. Yüce Allah (cc), putperest tağuti sisteme inanıp Müslümanlara karşı çıkan bu kimselere lanet etmektedir.

"Görmedin mi, kendilerine Kitaptan bir pay verilenleri; cibt ve tağuta inanıyorlar ve inkâr edenler için: 'Bunlar, iman edenlerden daha doğru yoldadır' diyorlar. İşte onlar, Allah'ın lanetlediği insanlardır; Allah, kimi lanetlerse artık onun için hiçbir yardımcı bulamazsın." (Nisa, 51-52)

Müslümanları bırakıp put (cibt) ve tağuta inanarak putperest kâfirlere destek olan, onların yanında yer alanların yüce Allah (cc) ile bir dostluklarının kalmayacaktır.

"Mü'minler, Mü'minleri bırakıp, kâfirleri dost edinmesin; kim böyle yaparsa Allah ile bir dostluğu kalmaz, ancak onlardan (uzaklaşıp) korunmanız başka! Allah sizi kendisinden sakındırır, dönüş Allah'adır." (Al-i İmran, 28)

Kâfirleri dost edinenler, -onlardan uzaklaşmadıkları sürece- yüce Allah (cc), kendilerine gazap edeceğini ve onlar için sürekli bir azabın olduğunu bildirmektedir.

"Onlardan çoğunun, inkâr edenlerle dostluk ettiklerini görürsün, gerçekten nefislerinin, kendileri için yapıp gönderdiği ne kötüdür (o yüzden) Allah onlara gazap etmiştir ve azapta sürekli kalacaklardır." (Maide, 80)

Tağuti sistemleri, bu sistemlerin putperest yönetici kâfirleri dost edinenlerin, Müslümanlardan olmadıklarını, aslında kâfirlerin de kendilerini kabul etmediği kimseler olduklarını bildiren yüce Allah (cc), onların, Müslüman oldukları konusunda yalan söylediklerini bildirmektedir.

"Allah'ın kendilerine gazap ettiği bir topluluğu dost edinenleri görmedin mi? Onlar ne sizdendirler, ne de onlardan; bilerek yalan yere yemin ediyorlar." (Mücadele, 14)

Yüce Allah (cc), kâfirlerin ve onların peşlerinden sürüklenip onları destekleyenlerin dost edinilmemesi konusunda Müslümanları uyarmaktadır. Çünkü onları dost edinenler de onlardan olacaklar ve onların da yüce Allah (cc) ile bir dostlukları kalmayacak ve onlar da lanetlenen kimseler olacaklardır.

"Ey iman edenler, Allah'ın kendilerine gazap ettiği; kâfirlerin mezarlık halkından umudu kestiği gibi ahiretten umudu kesmiş olan bir topluluk ile dostluk etmeyin!" (Mümtehine, 13)

Kâfirlere dostluk gösterenlerin, tağuti sistemleri destekleyenlerin, bu denli şiddetli bir şekilde lanetlenip gazaba ve sürekli bir acı azaba gireceklerinin bildirilmesi onların, Müslümanlara karşı tavır almaları, fiziksel olmasa da manen kâfirlere destek vermeleridir. Onlar, bu tutumları ile İslâm'a karşı cephe almış kâfirleri desteklemişlerdir. İşte bu nedenle yüce Allah (cc) onlara, kâfirlerden daha çok kızmaktadır.

Müslümanlar, her konu ve durumda saflarını netleştirmeli, dost ve düşmanlarını bilmeli, kâfirler ile olan ilişkilerinde oldukça dikkat etmelidirler.

Yüce Allah'ı Razı Etmek

Hayatın temel gayesi, yüce Allah'a kulluktur; bu kulluğun üzerine bina edildiği asıl temel ise, yüce Allah'ın rızasıdır. O'nun rızası olmadığı sürece hiçbir şeyin anlamı olmaz ve gibi yapılan her şey boşa gidecektir. Yapılan kulluk ve ibadetlerin boşa gitmemesi için yapılması gereken şey, yüce Allah'ın indirdiği hükümlere isteyerek tabi olmaktır.

Yüce Allah (cc), kâinatta bulunan her şeyi ölçülü ve dengeli yaratmış, her şeye sorumluluklarını yüklemiş, yapacakları her şeyi kendilerine apaçık bir şekilde bildirmiştir. Rab'lerinin kendilerine yüklediği sorumluluğun bilincinde, bildirilen esaslara uygun hareket edenlerden razı olacağını, dünya ve ahirette onları mükâfatlandıracağını bildiren yüce Allah (cc), aksine hareket edenleri de acı bir azapla uyarmıştır.

Kullarının Kendisini nasıl razı edeceklerini ve neden razı olduğunu Kur'an'da açık bir şekilde bildiren yüce Allah (cc), bunun dışındaki her söz ve hareketin, haddi aşmak ve hevayı ilah edinmek olduğunu açıklamıştır. İman edenlere düşen sorumluluk, bu bildirilen esaslar doğrultusunda hareket etmektir.

Yüce Allah (cc), kullarına doğru yolu gösteren elçilerini ardı ardına göndermiş, onlarla beraber Kendisinin nasıl razı edilebileceğini açıklayan kitaplarını da vermiştir. Ancak insanlar, adeta kraldan fazla kral mantığı ile hareket ederek kendi yanlarından yüce Allah'ı razı edecek kurallar koymuşlardır.

"Sonra bunların peşinden ardı ardına elçilerimizi gönderdik; Meryem oğlu İsa'yı da onların ardına kattık; ona İncil'i verdik ve ona uyanların kalplerine şefkat ve merhamet koyduk. İcat ettikleri ruhbanlığı, biz onlara yazmamıştık, yalnız Allah'ın rızasını kazanmak için kendiliklerinden uyguladılar ama ona gereği gibi uymadılar. Biz de onlardan iman edenlere mükâfatlarını verdik, fakat onlardan birçoğu da fasıktır." (Hadid, 27)

"Allah rızası için" denilerek kendi yanlarından uydurdukları söz ve hareketlerle Rab'lerini razı edeceklerini

düşünenler, tam aksine Rab'lerinin gazabını kazandıklarının farkında değillerdir. Yüce Allah (cc), Kendisinin nasıl razı edilmesi gerektiğini, kullarının keyfine bırakmamış, bizzat Kendisi belirlemiştir.

Dinin Ölçülerini Yalnızca Yüce Allah (cc) Koyar

Kendi arzularını ölçü edinerek Rab'lerini razı edeceklerini zannedenleri yüce Allah (cc) uyarmakta ve bu konuda ölçüleri kendisinin koyduğunu, Kendisi adına din koyanların zalimler olduklarını, onlar için acı bir azabın bulunduğunu bildirmektedir.

"Yoksa onların, kendilerine, Allah'ın izin vermediği dini (ölçüleri) koyan ortaklar mı var; eğer karar olmasaydı aralarında derhal hüküm verilirdi. Muhakkak ki zalimler için acı bir azap vardır." (Şura, 21)

İnsanlardan kimi, kendi hevalarından ölçüler koyarak Rab'lerini razı edeceklerini zannederlerken, kimileri de yüce Allah'a yaklaşmak için aracılar koymakta ve bu aracılar vesilesi ile Rab'lerinin kendilerinden razı olacağını düşünmektedirler.

"Allah'ı bırakıp kendilerine ne zarar, ne de yarar veremeyen şeylere tapıyorlar ve: 'Bunlar Allah katında bizim şefaatçilerimizdir' diyorlar. De ki: 'Allah'ın, göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi Allah'a haber veriyorsunuz! O, onların koştukları ortaklardan uzak ve yücedir." (Yunus, 18)

Bir kısım kimseler de, Kur'ani gerçekleri gözönünde bulundurmadan kendi hevalarına göre tevil ederek hükümler çıkarmakta, ibadetler koymaktadırlar. Bunlar, yüce Allah (cc) tarafından bildirilen gerçekleri gizleyerek kendi görüşlerini din diye insanlara anlatmaktadırlar.

"Yoksa siz, İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve Sıbtların, Yahudi yahut Hıristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? De ki: 'Siz mi daha iyi bilirsiniz, yoksa Allah mı; Allah tarafından bildiği bir (gerçeğin) tanıklığını gizleyenden daha zalim kim olabilir!' Allah yaptıklarınızdan gâfil değildir." (Bakara, 140)

Tevhidi esasları bırakarak kendi hevalarından, Rab'lerini razı etmek adına ölçü koyanları kınamakta ve onlara, Kendisinin her şeyi bildiğini bildirmektedir.

"De ki: 'Siz mi Allah'a dininizi öğreteceksiniz; Allah, göklerde ve yerde olanları bilir. Allah, her şeyi bilendir." (Hucurat, 16)

Hiç kimse, kendi hevasın-

dan uydurduğu kuruntularla Rabb'ini razı edeceği hevesine kapılmasın. Çünkü her konuda olduğu gibi, Kendisinin nasıl razı edilebileceği konusunda da hükmü yalnızca yüce Allah (cc) koyar. İman edenlere düşen sorumluluk ve görev, Rab'lerinin koyduğu esaslara, hiçbir ekleme ve çıkarma yapmadan tabi olmaktır.

Sahabeden üç kişi, yüce Allah'ı daha çok razı edecekleri düşüncesi ile her gün oruç tutuyor, geceleri sabahlara kadar namaz kılıyor ve eşlerine yaklaşmıyorlardı. Bu duruma şahit olan eşleri, durumu Rasulullah (as)'a bildirdiler ve bu konuda yeni bir ayetin gelip gelmediğini soruyorlar. Rasulullah (as), böyle bir ayet gelmediğini söyledikten sonra o üç sahabenin de mescitte bulunduğu bir sırada şöyle buyuruyor:

"Bu dini size getiren Allah'ın Elçisiyim; ben sizden çok daha fazla yüce Allah'tan korkarım ve ben namazımı da kılıyorum, istirahat da ediyorum; oruç da tutuyorum iftar da ediyorum, eşlerimle de mübaşeret bulunuyorum. Size ne oluyor." Bunun üzerine o üç sahabe, yaptıklarına son veriyorlar.

Yüce Allah'ı razı etmek düşüncesi ile dinin emretmediği şeyleri yapmak, belirlenen ibadetler dışında ibadetler ihdas etmek haddi aşmaktır. Yüce Allah'ın izin vermediği bir konuda ölçü koymak, O'nun, hükmünün yetersiz olduğunu düşünmek apaçık bir küfürdür.

Yüce Allah (cc), Kitabı'nı indirmiş, onda hiçbir şeyi eksik bırakmamış ve dinini tamamlamıştır. Hiç kimse, yüce Allah'ı razı etme adına Kur'an'da bildirilmeyen bir şeyi söyleyemez, bir ibadet ihdas edemez. Böyle bir şey ihdas edenler, yalancı ve kâfirdirler.

"Biz bu Kitabı sana hak ile indirdik; sen dini yalnız Allah'a halis kılarak O'na kulluk et; iyi bil ki, hâlis din yalnız Allah'ındır. O'ndan başka veliler edinerek: 'Biz bunlara, sırf bizi Allah'a yaklaştırmaları için itaat ediyoruz' diyenler(e gelince): Şüphesiz ki Allah, onlar arasında, ayrılığa düştükleri konuda hükmünü verecektir. Allah, yalancı, kâfir insanı doğru yola iletmez." (Zümer, 2-3)

Kendi uydurdukları düşünce ve hareketlerle Rab'lerini razı edebileceklerini düşünenler, yalan söylemiş ve küfre girmişlerdir. Bunlar, Rab'lerinden kendilerine gönderilen

dini, Kur'an'da belirtilen esaslar dâhilinde yaşamak yerine, Allah'ın dinine katkılarda bulunarak ve bir kısmını görmezden gelip hevalarına uyarak sapmışlar, sapıklıklarını da yüce Allah'a yaklaşmak için yaptıklarını iddia ederek küfre girmişlerdir.

Yüce Allah (cc), Mü'minlerden Razı Olmuştur

Yüce Allah (cc), iman edip Rasulüne uyan, Tevhidi esasları, insanlara ulaştırmak için çalışan, bu esaslar doğrultusunda yaşayan, küfür ve şirk ehli ile saflarını netleştiren, Allah yolunda cihad eden, insanlardan hiçbir karşılık beklemeden, sırf Kendi rızasını kazanmak için infak Mü'minlerden razı olacağını bildirmektedir. Bunlar:

Allah'a İman Edip Rasulullah (as)'a Tabi Olanlar

Yüce Allah'ı razı edebilmenin ilk ve temel şartı, hiç kuşkusuzdur ki, kendisine iman etmek ve Rasulüne tabi olmaktır.

"Allah şu Mü'minlerden razı olmuştur ki onlar, ağacın altında sana biat ediyorlardı, Allah onların gönüllerinden geçeni bildiği için onların üzerine huzur ve güven indirdi ve onlara yakın bir fetih verdi." (Fetih, 26)

"Andolsun Allah'ın Rasulünde, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmaya inanan ve Allah'ı çok anan kimseler için en güzel bir örnek vardır." (Ahzab, 21)

Kur'an'da, Mü'minlerin, işitip itaat ettiklerini bildirir; buradaki işitmek, iman edilen şey hakkında bilgi almak, itaat ise, bilgilendikleri hususu pratize etmektir.

"Rasulün, aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Rasulüne çağırıldıkları zaman Mü'minlerin sözü ancak 'İşittik ve itaat ettik' demeleridir; işte umduklarına erenler bunlardır." (Nur, 51)

Bir söz ve hareketin, salih amel olabilmesi için o söz ve hareketin, öncelikle Kur'an ve Sünnete uygun olması gerekir. Kaynağı Kur'an'a ve Peygamberi örnekliğe dayanmayan, heva ve hevesin istekleri doğrultusunda olan söz ve hareketler salih amel olamazlar. Bu tür söz ve hareketler, İslâm adına da söylense yanlış ve batıldır, boşa gitmeye mahkûmdur ve sahibini yüce Allah (cc) indinde sorumluluk altına sokarlar.

Yüce Allah (cc), bildirdiği esaslar üzerinde bulunan Mü'minlerden razı olmuş, bunun dışında hareket edenlerden razı olmadığını, bunların,

sapık ve kâfirler olduklarını bildirmiştir.

"Onlar ki Allah'ı ve elçilerini inkâr ederler, Allah ile elçilerinin arasını ayırmak isterler, 'Kimine inanırız, kimini inkâr ederiz' derler; bu ikisinin (iman küfür) arasında bir yol tutmak isterler; işte onlar gerçek kâfirlerdir. Biz de kâfirlere alçaltıcı bir azap hazırlamışızdır!" (Nisa, 150-151)

"Kur'an" dedikleri halde Kur'an'daki Rasulün örnekliğini reddedenler, onun Kur'an'ı yaşama örnekliğini bırakıp kendileri dinde metodlar ve ibadet koyanlar, küfür ve sapıklığı yol edindiklerinden yüce Allah'ın rızasını değil, gazabını kazanmışlardır.

"Ancak tevbe edenler, uslananlar, Allah'a yapışanlar ve dinlerini sırf Allah için yapanlar, işte onlar Mü'minlerle beraberdir; Allah da yakında Mü'minlere büyük bir mükâfat verecektir." (Nisa, 146)

Tevhid Şirk Konusunda Saflarını Netleştirenler

Yüce Allah'ı razı edebilmenin ikinci en önemli şartı, hiç kuşkusuzdur ki, Tevhidi esaslar doğrultusunda hareket ederek içerisinde yaşanılan şirk toplumu ile safların netleştirilmesidir.

"Allah'a ve ahiret gününe inanan bir milletin babaları, oğulları, kardeşleri yahut akrabaları da olsa Allah'a ve Elçisine düşman olanlarla dostluk ettiğini görmezsin. Allah onların kalplerine iman yazmış ve onları kendinden bir ruh ile (Kur'an ile) desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacak, orada ebedi kalacaklardır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar Allah'ın hizbidir, muhakkak ki başarıya ulaşacak olanlar da, Allah'ı hizbidir." (Mücadele, 22)

Yüce Allah (cc), safların netleştirilmesi konusunda Hz. İbrahim (as)'ı örnek verir.

"İbrahim'de ve onunla beraber bulunanlarda sizin için güzel bir örnek vardır; onlar kavimlerine 'Biz sizden ve sizin Allah'tan başka itaat ettiklerinizden uzağız. Sizi tanımıyoruz; siz, bir tek Allah'a iman edinceye kadar sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret belirmiştir' demişlerdi…" (Mümtehine, 4)

İman edenler, ya içerisinde yaşadıkları toplum içerisinde, hiçbir sorun yokmuş gibi yaşayıp toplumu razı etmeye çalışacak ya da Rab'lerinin hükümlerine sarılıp toplumla saflarını netleştirerek Rab'lerini razı edecekler. Bunun ortası yoktur, yani hem şirk toplumunu, hem

de yüce Allah'ı razı edecek bir formül ve orta yol yoktur.

Kan bağı düşüncesi ile şirk ve küfür içerisinde bulunan baba, kardeş gibi yakınlarla safları netleştirmemek insanın kendisine zulmetmesine ve azaba girmesine neden olur.

"Ey iman edenler, eğer imana karşı küfrü seviyorlarsa babalarınızı ve kardeşlerinizi veliler edinmeyin, sizden kim onları dost edinirse işte zalimler onlardır." (Tevbe, 23)

Dünya hayatı, iman ile küfrün, Tevhid ile şirkin, Hak ile batılın mücadele, savaş alanıdır. Bu alanda, çeşitli kaygılarla, vahyin belirlediği esaslar doğrultusunda saflarını netleştirmeyenler, ziyana uğramış, helak olmuşlardır.

Cihad Edenler

Yüce Allah'ı razı edebilmenin üçüncü yolu, hiç kimsenin kınamasına aldırış etmeden, Tevhidi esasları ortaya koymak, Allah yolunda cihad etmek ve Mü'minlere karşı alçakgönüllü olmaktır.

"Ey iman edenler, sizden kim dininden dönerse Allah, yakında öyle bir toplum getirecek ki (O), onları sever, onlar da O'nu severler; Mü'minlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı onurlu ve şiddetlidirler, Allah yolunda cihâd ederler, hiçbir kınayıcının kınamasından korkmazlar. Bu, Allah'ın bir lütfudur, onu dilediğine verir. Allah'(ın lütfu) geniştir, (O), bilendir." (Maide, 54)

Cihad, Risalet önderlerinin ve Tevhid erlerinin hayatlarında da örneklikleri görüldüğü üzere, öncelikli olarak kâfir ve müşriklere karşı Tevhidi esasları ortaya koymak, bu konuda yılmadan mücadele etmek, gerektiğinde Allah yolunda can verebilmektir.

"Allah, Mü'minlerden canlarını ve mallarını cennet kendilerinin olmak üzere satın almıştır. Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve öldürülürler; bu, Allah'ın Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da üstlendiği gerçek bir sözdür; kim Allah'tan daha çok sözünde durabilir! O halde O'nunla yaptığınız bu alışverişinizden ötürü sevinin, gerçekten bu, büyük başarıdır." (Tevbe, 111)

Yüce Allah (cc), Kendi yolunda cihad eden kullarından razı olmuş ve onları, cennetle mükâfatlandırmıştır.

"De ki: 'Bunlardan daha iyisini size söyleyeyim mi! Muttakiler için Rableri katında altlarından ırmaklar akan, içinde sürekli kalacakları cennetler, tertemiz eşler ve Allah'ın rızası vardır; Allah, kulları görür." (Al-i İmran, 15)

Yüce Allah'ın razı olduğu Mü'minler için bütün bu mükâfatların üzerinde çok daha güzel bir mükâfat daha vardır; o da, yüce Allah'ın o Mü'minlere selam vermesidir.

"Çok merhametli Rab'den (onlara) sözle selâm (vardır)." (Yasin, 58)

Yüce Allah (cc), Tevhidi esasları kabul edip rızasına uygun hareket edenlere, ahiret hayatında bitmek tükenmek bilmeyen çok büyük mükâfatlar vermekte, onları, ebedi kalacakları cennetlerde barındırmaktadır. İşte bu, ebedi bir saadet ve mutluluktur.

İnfak Edenler

İnfak, yüce Allah'ın rızasının kazanılmasında çok önemli bir yere sahiptir. İnfak eden kimseler, Tevhidi esasları tasdik edip kabul ettiklerinden yüce Allah'ın rızasını ve sonsuz mükâfatlarını kazanmışlardır.

"Kim (infak için) verir korunursa ve en güzeli doğrularsa, ona en kolayı kolaylaştırırız." (Leyl, 5-7)

İnfak, mal ve ürünlerin en sevilen ve en iyilerinden, gizli olarak verilmesi halinde çok daha iyi ve yüce Allah'ın rızasına muvafık olur.

"Sevdiğiniz şeylerden infak etmedikçe asla gerçek imana eremezsiniz; ne harcarsanız Allah onu bilir." (Al-i İmran, 92)

Kur'an'da, bu şekilde yapılan infak ve verilen sadakaların durumu şöyle açıklanıyor.

"Allah'ın rızasını kazanmak ve ruhlarındaki(ima)nı kökleştirmek için mallarını harcayanların durumu da tepe üzerinde bulunan bir bahçeye benzer ki, bol yağmur değince ürününü iki kat verdi; yağmur değmeseydi bile çisinti olurdu. Allah yaptıklarınızı görmektedir." (Bakara, 265)

Yüce Allah'ın rızasına ve Kur'an'da belirtilen esaslara uygun bir şekilde yapılan infaklar sahibine yarar sağlar ve bu şekilde infak eden kimseler de, Rab'lerini razı etmiş ve Rab'leri tarafından razı edilmişlerdir.

"En çok korunan da ondan uzak tutulur, o ki malını hayra vererek arınır, yücelir ve onun yanında, hiç kimsenin karşılık verilecek bir nimeti yoktur, yalnız yüce Rabbinin rızası için verir, yakında kendisi de razı olacaktır." (Leyl, 17-21)

Yüce Allah'ın kullarından razı olmasının en önemli şartı, kullarının öncelikle O'ndan razı olmalarıdır. İnsanlar, yüce Allah'ın indirdiği esasları, gönülden kabul edip razı olmadıkça, yüce Allah (cc) onlardan razı olmaz. Çünkü sıkıntı ile

yapılan hiçbir ibadet yüce Allah (cc), tarafından kabul edilmez.

"Sadakalarının kabul edilmesine engel olan sadece şudur; onlar, Allah'a ve Rasulüne karşı nankörlük ettiler; namaza da üşene üşene gelirler ve istemeye istemeye sadaka verirler." (Tevbe, 54)

Yüce Allah (cc), Tevhidi esaslara iman edip hayatlarını buna göre düzenleyen, koyduğu hükümleri çiğnemeyen, haddi aşmayan, indirdiği hükümlerden sıkıntı duymayan mü'min kullarından razı olduğunu, birçok ayette, değişik konular vesilesiyle bildirmiştir. Mü'minler, Rab'lerini razı etmiş kimseler olarak dünya hayatlarında huzura, ahiret hayatında da kurtuluşa ermişlerdir.

"Ey mutmain olan nefis!" (Fecr, 27)

Mutmain olmak, tam bir teslimiyetle iman etmek, emin olmak, verilen bir şeyden dolayı huzur bulmak, sükûnette olmak, razı olmak ve güvenmektir. Yüce Allah'ın indirdiği hükümlere, hiçbir rahatsızlık duymadan, iman eden, bu hükümlerin bildirdiklerini, severek yapan, hayatını bu hükümler doğrultusunda düzenleyip yaşayan, isteyerek, huzur dolu bir kalple yüce Allah'ın emirlerini insanlara ulaştıran kimseler, mutmain olmuşlardır.

Rabb'inin kendisine bildirdiği esaslardan, bedeni, ruhi ve psikolojik olarak hiçbir sıkıntı duymayanlar, gerçekten mutmain olmuş kimselerdir. Bu kimseler, ulûhiyetin yalnızca yüce Allah'a ait olduğunun bilincinde hareket ederek O'ndan başka tüm ilahları reddetmişler, Ulûhiyet ve Rububiyetin âlemlerin Rabb'ine ait olduğunu bilerek Tevhidi mücadelelerinde, başlarına gelenlerden dolayı hiçbir sıkıntı duymamışlar, şevk ve azimle kulluk görevlerini yerine getirmişlerdir. İşte onlar, Rab'leri razı etmiş kimseler olarak O'ndan büyük bir mükâfat alacaklardır.

Yüce Allah'ın, kullarından razı olmasının ilk şartı, hiç kuşkusuzdur ki, kulların yüce Allah'tan razı olmaları, O'nun indirdiği hükümleri, mutmain olmuş bir halde severek ve isteyerek kabul etmeleridir.

"Razı etmiş ve razı edilmiş olarak Rabbine dön, (salih) kullarım arasına gir, cennetime gir!" (Fecr, 28-30)

Razı etmiş nefis, yüce

Allah'ın kendisine bildirdiği esaslardan razı olmuş, bu bildirilen esaslar doğrultusunda, sorumluluğunun bilinci içerisinde görevlerini yerine getirmiş, Ulûhiyet ve Rububiyet konusunda hassasiyet göstererek Rabb'ine eş koşmamış, ibadetinde Rabb'ine hiç kimseyi ortak etmemiş bir kimse, Rabb'ini razı etmiş nefistir.

Razı edilmiş nefis, dünya hayatında Rabb'inin bildirdikleri doğrultusunda yaşadığı hayatta Ulûhiyet ve Rububiyeti yalnızca Rabb'ine hasretmesi sonucunda Rabb'i tarafından salih kulları arasına sokulup cennetle mükâfatlandırılarak memnun olan en bahtiyar nefistir. İşte çalışanların mükâfatları budur.

"Bize verdiği sözü yerine getiren ve bizi dilediğimiz yerinde oturacağımız bu cennet yurduna vâris kılan Allah'a hamdolsun. (Allah için) çalışanların ücreti ne güzeldir!' demişlerdir."(Zümer, 74)

Yüce Allah'tan razı olmak; insanın yüce Allah'tan razı olmasının en önemli göstergesi, O'nun tarafından gönderilen Tevhidi esasları, hiçbir sıkıntı duymadan kabul etmesi, ilahi hükümler doğrultusunda isteyerek hayatını düzenlemesi ve yaşamasıdır. İşte ancak bu durumda yüce Allah (cc) da kulundan razı olacak ve onun razı olacağı bir mükâfatla mükâfatlandıracaktır.

"Allah buyurdu: 'Bu, sadıklara, doğruluklarının fayda sağlayacağı gündür; onlar için altlarından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetler vardır. Allah onlardan razı olmuştur, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte büyük başarı budur!" (Maide, 119)

Yüce Allah'ın indirdiği esaslardan hiçbir rahatsızlık duymadan bu hükümlere teslim olan, Rab'lerini razı etmek için, canları da dâhil bütün maddi değerlerini Allah yolunda seve seve harcayan kimseler, Rab'lerini razı etmiş kimseler olarak hak ettikleri mükâfatları alacaklardır. Mü'minler, Rab'lerinden kendilerine indirilen ilahi mesajla mutmain olmuşlar ve bunun gereğini isteyerek yapmışlardır.

Rabb'ini razı etmiş, bu yüzden kendisi de razı edilmiş bir kimse için en büyük saadet vardır, bu saadete ulaşanlar kurtuluşa ermişlerdir. Bu saadete ermek için yapılacak şeyleri yüce Allah (cc), tek tek açıklamış, bunlara riayet edenlerin razı edileceklerini bildirmiştir.

Toplumsal Hayatta Yüce Allah'ı Razı Etmek

Yüce Allah (cc), başta ibadetler olmak üzere sosyal, siyasal, hukuki, ticari ve ailevi gibi hemen tüm konularda, kulları için hükümler indirmiş ve buna uyulmasını onlardan istemiştir. Yüce Allah (cc), bildirdiği konuları eğip bükmeden, tevil edip çarpıtmadan olduğu gibi kabul edip o doğrultuda hareket edenlerden razı olacağını bildirmiş, onların mükâfatlandırılacaklarını müjdelemiştir.

Bir işin, bir hareketin yüce Allah'ın rızasına muvafık olması, o iş ve hareketin, ancak O'nun bildirdiği hükümler doğrultusunda yapılması halinde mümkün olabilir. Hiç kimse, dinini yüce Allah'a öğretemeyeceğine göre herkes, Rab'lerinin bildirdiği esaslara uygun hareket etmekle mükelleftir.

Yüce Allah (cc), yarattığı her mahlûka görevlerini tevdi ettiği gibi, insanlara da, neleri yapıp yapmayacakları konusundaki görev ve sorumluluklarını da apaçık bir şekilde açıklamış, bu esaslar doğrultusunda hareket edenlerden razı olacağını bildirmiştir.

Kadın ve erkek Müslümanlar, Rab'lerinin Kur'an'da bildirdiği esaslara uygun hareket ettikleri sürece Rab'lerinin rızasını kazanacakları müjdelenmiştir.

"Rableri onlara karşılık verdi: 'Ben, sizden erkek kadın, hiçbir çalışanın işini zayi etmeyeceğim, hep birbirinizdensiniz; hicret edenler, yurtlarından çıkarılanlar, yolumda işkence edilenler, vuruşanlar ve öldürülenler... Elbette onların kötülüklerini örteceğim ve onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. Allah katından (yaptıklarına) bir karşılık olarak! Karşılıkların en güzeli Allah katındadır." (Al-i İmran, 195)

Yüce Allah'ın rızasını kazanıp bu müjdesine nail olmak ve mükâfatına ulaşmak için kadın ve erkeklerden her biri, kendilerine belirlenen esaslara uymaları, sorumluluklarının bilincinde hareket etmeleri ile mümkündür.

Mü'minler, içinde yaşadıkları toplumun değer yargılarını değil, İslâmi ölçüleri esas almalıdırlar. Allah ve Rasulü'nün ortaya koyduğu ölçüler, toplumun değer yargılarından daha üstündür. İslâmi ailede, toplumun değer yargıları değil, Allah ve Rasulü'nün ortaya koyduğu ölçüler esas alınmalıdır. Allah ve Rasulü'nün ortaya

koyduğu ölçüleri, nefsani istekler için terk etmek, apaçık bir sapıklıktır. Sapıkların ise Müslüman olmaları şöyle dursun, Allah ve Rasulü'ne savaş açan kâfirler olduğu gerçeği, Kur'an'da bildirilmektedir.

"Allah ve Resulü, bir işte hüküm verdiği zaman, artık mü'min erkek ve kadının, o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur; kim Allah'a ve Rasulüne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur." (Ahzab, 36)

Allah ve Rasulü'nün hükümleri, her konuda olduğu gibi, kadın ve erkeklerin birbirleri ile ilişkileri ve hakları konusunda da Müslümanları bağlamaktadır. Heva ve heveslerine uymuyor diye, Allah ve Rasulü'nün hükümlerini gözardı edenlerin, Müslüman olmaları mümkün değildir.

İslâmi kavramları ifade edip kendilerini mücahit veya mücahide görerek Tevhidi düşünceden, şeriattan, muvahhidlikten, şehitlikten ve şehadetten söz edenlerin, hiçbir şekilde cahili, müşrik değerleri önemsememeleri, her konudaki yaşantı ve düşüncelerini Kur'an'ın öngördüğü yaşam biçimine göre ortaya koymaları gerekir. Bu, gerçekten iman etmelerinin gereği ve sonucudur.

İslâm bir yaşam biçimi olduğuna göre, Müslüman kadın ve erkekler, tüm düşünce, söz ve hareketlerini İslâmi ölçülere göre düzenlemelidirler. Ahzab, 36. ayetinde belirtildiği üzere, Allah ve Rasulü bir işte hüküm verdiği zaman, mü'min erkek ve kadınların, o işi kendi isteklerine göre çözme ve seçme hakları bulunmamaktadır.

Kendi isteklerine göre hareket edenlerin, Allah'a ve Rasulüne karşı geldikleri ve bunların apaçık bir sapıklığa düştükleri açıkça belirtilmiştir. Bu sapıklığın nedeni, kişinin işine gelen konuyu hevasına göre çözmek istemesidir ki, bunların durumu dünya hayatında rezil olmak, ahirette de en büyük azaba uğramaktır.

"… Yoksa siz Kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz, sizden bunu yapanın cezası, dünya hayatında rezil olmaktan başka nedir! Kıyamet gününde de (onlar) azabın en şiddetlisine itilirler. Allah yaptıklarınızı bilmez değildir." (Bakara, 85)

Azabın en şiddetlisine itiliş nedeni, hoşuna giden ayetlerin alınıp hoşa gitmeyen ayetlerin terk edilmesidir. Hoşlarına gitmeyen bir kısım ayetleri bırakanların yaptıkları iyi ameller

de boşa gidecektir. Namazını kılan, orucunu tutan, Allah'a ve Rasulüne inandığını söyleyen; İslâm'dan, cihattan, Tevhidden söz edenlerin, belli bir konuda, Allah ve Rasulünün emrine muhalefet ederek, kendi istek ve arzuları doğrultusunda hareket etmeleri, onların diğer amellerini de boşa çıkarır.

"Böyledir, çünkü onlar, Allah'ın indirdiğinden hoşlanmamışlar, Allah da onların amellerini heder etmiştir." (Muhammed, 9)

Bunun nedeni, nefislerini tatmin etmek için dünyevi istek ve arzularını, Allah ve Rasulünün isteklerinin önüne alıp dünya hayatını ve süsünü tercih etmelerindendir. Müslümanlar, içerisinde yaşadıkları toplumun değer yargılarını değil iman ettikleri esasları, hayatlarının temel ölçüsü olarak alırlar. Çünkü toplumun değer yargıları, insanları Allah yolundan uzaklaştıran zan ve saçmalıklardır.

"Yeryüzünde bulunanların çoğuna uysan, seni Allah'ın yolundan saptırırlar. Onlar sadece zannediyorlar ve onlar sadece saçmalıyorlar." (En'am, 116)

Rab'lerinin rızasını kazanmak isteyen Müslümanlar, her iş ve ilişkilerinde O'nun belirlediği esaslara göre söz ve hareketlerini düzenlemelidirler. **"Herkes öyle yapıyor"** gibi mazeretlerle Tevhidden uzak toplumun değer yargılarına meyledilmemelidir. Çünkü toplum, ilahi mesajın yerine kendi zan ve arzularını ölçü edinmişlerdir.

Aile Hayatında Yüce Allah'ın Rızasını Kazanmak

İslâm, hayatın her alanına, bireyin şahsi konularına, diğer fertlerle olan ilişkilerine, Rabb'ine karşı kulluk görev ve sorumluluğuna çözümler getirip kurallar koyduğu gibi, aile içi ilişkilere de çözümler getirmiş, kurallar koymuş ve karşılıklı haklar belirtmiştir.

Hiç şüphesizdir ki, Tevhidi esasların tebliğ ve yaşanmasından sonra kadın ve erkeklerin birinci derecede görev ve sorumlulukları, eş ve çocukları ile ilgilidir. Buradan hareketle erkekler, öncelikli olarak ailelerinin geçimi için çalışırlarken eş ve çocuklarının rızıklarının teminine gayret ederler.

"Allah, insanları birbirinden üstün kıldığı ve mallarından harca(yıp evin geçimini sağla)dıkları için erkekler, kadınlar üzerinde yöneticidirler. Bundan dolayı iyi kadınlar itaatkâr olup, Allah'ın kendilerini korumasına karşılık gizliyi korurlar…" (Nisa, 34)

Ayet-i kerimede belirtildiği üzere aile giderleri ve kadının geçimi tamamen erkeğin üzerindedir. Kadınlar ise, öncelikli olarak çocuklarının eğitim ve sağlığı konusunda gayret sarf ederler ve eşlerinin korunması gereken emanetlerini korurlar.

Müslümanlar, birbirleriyle olan ilişkilerinde, Rab'lerinin kendileri için koyduğu kuralları gözönünde bulundurarak hareket ederler ve hiçbir şekilde, hiçbir nedenle bu kurallara aykırı hareket edemezler. Bu, onların Müslüman olarak kalabilmelerinin şartıdır. Yüce Allah (cc), eşleriyle ilgili olarak Mü'minlere ne yapmaları gerektiğini bildirmiştir:

"…Biz, eşleri ve ellerinin altında bulunanlar hakkında Mü'minlere yapmalarını gerekli kıldığımız şeyi bil(dir)dik ki, sana bir zorluk olmasın. Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir." (Ahzab, 50)

Konulan kurallar, Mü'minler için kesin ve bağlayıcıdır; onlar, Rab'lerinin bildirdiği kurallara uymakla mükelleftirler. Müslümanlar, Rab'leri tarafından indirilen kurallara uydukları sürece evlerinde, toplum içerisinde huzurlu ve mutlu olacaklar, hiçbir zaman sıkıntıya düşmeyecek, diğer insanlarda ortaya çıkan tartışmaları, aile ve toplum içerisinde yaşayamayacaktır. Çünkü onların, bağlı oldukları, iman ettikleri kurallar vardır ve onlar, toplumla ilişkilerini ve aile hayatlarını bu kurallara uygun düzenlerler.

Toplumsal ilişkilerde yüce Allah'ın rızasını gözetleyip ona göre hareket eden Müslüman eşlerin birbirleri üzerinde de hakları ve birbirlerine karşı ödevleri vardır. Onlar, birbirlerinin hukukunu gözeterek aile içi ilişkilerini sürdürürler, böylece Rab'lerini razı edebilirler.

"… Erkeklerin kadınlar üzerinde bulunan hakları gibi, kadınların da erkekler üzerinde hakları vardır; erkeklerin, kadınlar üzerinde(ki hakları), bir derece fazladır. Allah azizdir, hâkimdir. (Bakara, 228)

Birbirlerinin hukukuna riayet eden Müslüman eşler, böylece Rab'lerini razı etmiş olacaklar ve O'nun rızasını kazanmış olarak mükâfatlandırılacaklardır.

Ticari Hayatta Yüce Allah'ı Razı Edebilmek

Müslümanlar, ticari hayatta da Rab'lerinin bu konudaki hükümlerine uyarak Rab'lerinin rızasını kazanmak için çalışırlar. Bu hükümler, ticari iliş-

kilerde hak ve hukuk gözetmek, teraziyi düzgün tutmak, peşinat dışındaki ticari ilişkilerde senet yapmak, çalıştırılan işçinin hakkını, tam ve zamanında vermek, kazanılan maldan infak etmektir. İşçiler de, çalıştıkları işi en iyi şekilde yaparak, zamanında işine gidip zamanında çıkarak, işyerinde iş saatlerinden çalıp boş zaman geçirmeyerek Rab'lerinin rızasını kazanabilirler.

Hiçbir işveren, **"Allah rızası için"** denilerek bir kimseyi çalıştırmayacağı gibi, hiçbir çalışan da **"Allah rızası için çalışıyorum, yardım ediyorum"** diyemez. Müslüman işçi ve işveren ilişkileri, piyasa iş kurallarına göre düzenlenir ve diğer işyerlerinde işçilere verilen ücretin ve sosyal hakların aynısı, hatta daha fazlası verilir.

"Allah rızası için" denilerek işçi çalıştırmak işçinin emeğini sömürmek olduğu gibi, para kazanan bir işyerinde **"Allah rızası için yardım ediyorum"** diyerek bir başkasına para kazandırmak da sömürülmektir. Sömürme ve sömürülme, beşeri kapitalist ve sosyalist sistemlere özgü bir hak gaspıdır; İslâm, bunu kesinlikle haram kılar, işçinin hakkının verilmemesini nankörlük ve küfür olarak değerlendirir.

"Allah, rızıkta kiminizi kiminizden üstün kıldı; üstün kılınanlar, ellerinin altında bulunanlara kendi rızıklarını verip de hepsi rızıkta eşit olmuyorlar. Allah'ın nimetini mi inkâr ediyorlar!" (Nahl, 71)

Temel prensip bellidir; rızıkta eşit olmak; yani, çalışan ile çalıştıran aynı şekilde bir hayat sürmelidirler. İş ve işçi ilişkileri, yalnızca sosyal hayatın sürdürülmesi için yüce Allah (cc) tarafından uygun görülmüş, ancak çalıştıran da çalışan da kendilerine bildirilen hükümlere uygun hareket etmekle mükelleftirler.

"Rabbinin rahmetini onlar mı bölüştürüyorlar; dünya hayatında onların geçimliklerini aralarında biz taksim ettik ve onlardan kimini ötekine derecelerle üstün kıldık ki biri, diğerine iş gördürebilsin. Rabbinin rahmeti, onların toplayıp yığdıklarından daha hayırlıdır." (Zuhruf, 32)

Hangi gaye ile olursa olsun, bunun dışına çıkanlar, Rab'lerinin hükmünü çiğnedikleri için O'nun gazabına uğrayacaklardır. Çünkü sonuç itibarı ile Rab'lerinin kendileri için indirdiği hükümleri, şu ya da bu gerekçe ile terk etmiş oluyorlar.

Yüce Allah'ın, razı olduğu hususlar açıklanmış, Kur'an'da Mü'minlere bildirmiştir. İman ettikleri iddiasında bulunan hiç kimse, Rabb'inden kendisine bildirilen hükümlere aykırı hareket edemez, bu hükümleri, istediği şekilde tevil edip değiştiremez.

Kur'an'da, Müslümanların birbirleri ile diğer insanlarla olan ilişkileri, işçi işveren, kadın ve erkeklerin görev ve sorumlulukları açık bir şekilde belirlenmiş, buna uyulması onlardan istenmiştir. Mü'minlere düşen görev, bu hükümlere uygun hareket etmektir.

İnsanlar, kendi duygu ve düşüncelerini, yüce Allah'a mal ederek Kur'an'dan kaynaklanmayan bir işi, Allah rızası denilerek yapamaz. Yaptıkları iş, olsa olsa kendi rızaları ya da eş dost rızaları için olacak, ancak kesinlikle yüce Allah'ın rızası için olmayacaktır. Bu nedenle yüce Allah (cc), Kur'an'da sürekli olarak insanlardan delil sormakta ve yaptıkları için Kur'ani kaynağını sormaktadır.

"Neyiniz var, nasıl hüküm veriyorsunuz; yoksa sizin bir kitabınız var da ondan mı okuyorsunuz, onda istediğiniz her şeyi buluyorsunuz, yoksa sizin istediğiniz hükmü verebileceğinize dair, kıyamete kadar sürecek antlarınız mı var üzerimizde!" (Kalem, 36-39)

Yüce Allah'ın bildirmediği, Rasulullah (as)'ın yapmadığı bir şeyi yapıp bunun Allah rızası için olduğunu iddia etmek, yüce Allah'ı indi duygulara alet etmekten ve O'nun üzerine iftira atmaktan başka bir şey değildir. Müslümanlar, bu konuda çok hassas olmalı, yapacakları her işi, Kur'ani esaslara uygun yapmalıdırlar.

Kur'âni Dâvetin Gür Sesi

www.mucahede.com

Halife ve Yüksek İslâmi Şûrâ Seçimi

Demokrasiden diktatörlüğe, Marksizm'den Faşizme kadar beşeri her sistemin, kendine özgü uygulamaları, yönetim biçimleri, sosyal, siyasal ve toplumsal uygulamaları vardır. Her sistem, kendilerine özgü kuralları ile hayatiyetini sürdürür ve toplumlarını idare derler.

Beşeri sistemlerde kanun koyucular, yönetimi ellerinde bulunduran ve kendilerini halkın üzerinde gören kimselerdir. Bunlar, ya halk tarafından seçilen meclislerdir ya da gücü ellerinde bulunduran kişi ya da kişilerdir. Bu nedenle kanunlar, kişiden kişiye meclisten meclise farklılıklar gösterir ve kimi zaman sistem aynı olmasına rağmen çıkarılan kanunlar, süreç içerisinde farklılaşarak ayrışırlar.

Beşeri sistemlerde, kanun koyucunun yönetenler olması nedeniyle çıkarılan kanunlar, kimi zaman taban tabana zıt olmakta, bir zamanlar vatanperver olan kimseler, yasaların değiştirilmesi ile vatan haini olarak damgalanarak yargılanabilmektedirler. Bu sistemlerde, yasalar karşısında eşitlik sözkonusu değildir; yasalar yalnızca halk tabakası için geçerlidir; yönetenler ise, çoğunlukla yasa üstü kalmaktadırlar.

Beşeri sistemlerde cezalar, ancak halk tabakası için uygulanmakta, yönetenlerin suç işlemeleri durumunda ya hiç yargılanmamakta ya da yargılanmaları halinde beraat etmektedirler. Bu nedenle beşeri sistemlerde adalet, eşitlik, hukuksallık yoktur, keyfilik, adaletsizlik, eşitsizlik mevcuttur.

İslâm'da Hüküm Koyucu Yalnızca Yüce Allah'tır

İslâm, yüce Allah (cc) tarafından indirilen kurallar ve en güzel örnek olan Rasulullah (as)'ın, örnekliğinden oluşan bir dindir. İslâm'da, kanun koyma hakkı yalnızca yüce Allah'a aittir. Bu nedenle İslâmi hükümler, kişiden kişiye değişiklik göstermezler, yasalar karşısında yöneticilerden halka kadar herkes eşittir.

İslâm'da cezalar, suça göre verilir ve suç işleyenler arasında –halktan yönetenlere kadar- herhangi bir ayırım yapılmadan, işlenen suça göre herkese uygulanmaktadır.

İslâm; hüküm koyma, egemenlik, yönetim ve uygulama olarak beşeri sistemlerden farklı olduğu gibi, İslâm'ın seçim sistemi de tamamen farklıdır. Hâkimiyet hakkının yüce Allah'ta bulunduğu İslâm nizamında, söz hakkı ve hakların gözetilmesinde öncelik, yönetim kadrosunun değil halkındır.

İslâmi yönetim biçiminde, tabandan tavana doğru bir etki sözkonusudur ve hiçbir şekilde tavandan tabana bir dayatma sözkonusu değildir. Yani denetim, yukarıdan aşağıya tabir edilen yönetenden halka değil tabandan yönetimde bulunanlara doğrudur. Bu nedenle en küçük birimden en üst düzeydeki yönetime kadar halkın denetimi ve yönetimin halka hesap verebilirliği sözkonusudur.

İslâm, seçim sisteminden yönetim biçimine, halkın yönetime katılımından yönetimin halka hesap vermesine kadar hemen her alanda, beşeri sistemlerden tamamen farklı olduğundan bu sistemde, beşeri sistemlerde olduğu gibi tek lider sultası sözkonusu değildir. İslami sistemde, son sözü halk söyler ve lider durumunda olanlar, halkın, meşru isteklerini yapmakla ve halkın refahını yükseltmekle görevlidirler.

Beşeri Sistemlerde Particilik

Beşeri sistemlerde, sistemi ayakta tutan partilerdir; bu nedenle particilik, beşeri sistemlerin vazgeçilmez sacayağıdır. Particilik, halk tarafından birebir tanınmayan, kişiliği, ahlaki yapısı, düşünce ve inancı bilinmeyen, basın ve iletişim araçlarının öne çıkardıkları kişilerin, hegemonyası olan bir yapılanmadır.

Particilik sisteminde, her türlü yalan, istismar, hile, aldatma, riya ve sahtekârlık meşru görülmekte, halk aldatılmakta, halkın manevi ve maddi değerleri çok rahat bir şekilde sömürülmektedir.

Particilikte, parti başkanları dokunulmaz kimseler olarak görülmekte, lider sultası bulunmakta ve belli kimseler yüceltilerek adeta ilahlaştırılmaktadır. Bunun sonucunda bu kimseler, istedikleri gibi hareket etmekte, kimi zaman, kendilerine emanet edilen devlet malını çalıp çırpmakta, her türlü yolsuzluğa bulaşmaktadırlar.

Particiliğin olduğu beşeri sistemlerde birey, sürekli ikinci planda, insanlar, kendileri düşünüp üretmek yerine kendilerine dayatılan partinin tüzüğünü savunan, düşünmekten yoksun birer fanatik olmaktadırlar.

Beşeri sistemlerde particilik, insanlar arasında kamplaşmaya, haksız rekabete neden olmakta, insanların farklı yönlerini, siyasal kimlik ve inançlarını öne çıkararak insanları birbirlerine düşman olmaya sevk etmektedir.

Günümüzde beşeri sistemlerdeki particiliğin neden olduğu tahribat tamir edilemeyecek boyutlara ulaşmış, partileşme, insanları karşı karşıya getirerek düşman kamplara bölmüş toplumsal huzuru bozmuştur.

Beşeri sistemlerde halk, tanıdıkları kişileri değil, kendilerine dayatılan kişileri seçmek durumunda bırakılmaktadır. Bu sistemlerde parti taassubu ve parti taraftarlığı esas alındığından halk, parti yönetiminin belirlediği ve kendilerinin tanımadıkları kişileri seçmek durumunda kalmaktadır. Bu ise, her türlü suiistimale ve günümüzde olduğu üzere her türlü yolsuzluklara ve gayri meşru durumla sebebiyet vermektedir.

Beşeri sistemlerde, halkın yönetimde söz hakkı yoktur; bu konudaki göstermelik ifadeler, halkı aldatmaktan başla bir şey değildir. Bu sistemlerde halk, kendi seçtiklerine adeta kul köle olmakta ve seçilenlerin isteklerine öncelik verilmektedir. Bu nedenle beşeri sistemlerdeki seçimlerde halk, ancak bir piyon olarak kullanılır ve oyunu verdikten sonra işi biter, kenara atılır, yönetimden uzak tutulur ve adeta köreltilir.

Beşeri sistemler, Eski Yunan'da olduğu gibi halkı, katmanlara ayırmakta yöneticiler ve yönetenler olarak sınıflandırmaktadır. Bu sistemlerde yöneticiler, halkın üzerinde bulunurlar ve halka hiçbir şekilde hesap vermezler.

İslâm Devletinde Parti ve Particilik Yoktur

Kardeşliği esas alan, insanlara değer verip onların sorunlarına eğilen İslâm dininde, tıpkı sendikalaşma gibi insanları farklı kamplara ayıran partinin ve belli kişi ya da zümrelerin fikirlerini insanlara dayatan particiliğin de yeri yoktur. Bu nedenle İslâm Devletinde partiler değil, bireyler ön plandadır.

İslâmi sistemde, lider sultası değil, Tevhidi esasların bağlayıcılığı sözkonusudur ve bir

kişiye değil tüm bireylere önem verilmekte, bireylerin fikirleri önemsenmektedir. İslâm nizamında bireyler, her türlü istek, temenni, tavsiye ve şikâyetlerini, bulundukları yerleşim birimlerinde olan Şura Meclislerine iletirler.

Halktan gelen dilek ve temennileri Şura Meclisleri, konuşup tartışırlar, kayda değer görülen fikir ve düşünceleri kabul eder gereğini yaparlar. Halktan gelen dilek ve düşüncelerin, ilgili olduğu konu ve konular, ilgili alt Şura Meclislerinde çözüme kavuşturulmazsa bu durumda bunlar, bir üst Şura Meclisine gönderilir ve gerekirse, Yüksek Şura Meclisine kadar iletilirler. Böylece halkın sesi, en üst Şuraya kadar ulaşmış olur.

"...İşini onlara danış, karar verince de Allah'a dayan; çünkü Allah kendine dayanıp güvenenleri sever."

"Rablerinin çağrısına gelirler, namazı kılarlar; işleri, aralarında danışma iledir, kendilerine verdiğimiz rızıktan infak ederler." (Şura, 38)

İslâm'da tek İlah, tek Melik, yalnızca yüce Allah'tır ve iman edenlerin tek hassasiyetleri, İslâmi değerlerin korunması ve yüceltilmesidir. Müslümanlar, particiliğin kısır döngüsü etrafında değil, daha geniş kapsamlı olarak İslâmi dava etrafında, daha iyiye, daha güzele ulaşmak için düşüncelerini özgürce söyleyerek kardeşlik duyguları içerisinde birbirlerine kenetlenirler.

İslâm Devletinde, beşeri sistemlerde olduğu gibi lider diktatörlüğü sözkonusu değildir; her birey, devlet yönetiminde söz sahibidir ve fikirlerine saygı duyularak değerlendirilir. Bireyler, meşruiyet dairesinde tüm taleplerini, kendilerinin yakından tanıyıp seçtikleri kişilerin oluşturduğu Şura Meclisi üyeleri vasıtasıyla en üst yönetime ulaştırırlar.

Halkın taleplerine önceliğin verilmesi ve halkın isteklerinin yapılabilmesi de ancak bireylerin seçtikleri insanları yakından tanımaları ile mümkündür. Bunun yolu ise, bireylerin yöneticilerini bizzat kendilerinin seçmeleridir.

İslâm Devletinde seçimler, halkın, devlet yönetiminde duyarlılığını artırmaya yönelik ve yönetimde etkin rol oynaması esasına dayalıdır. Bu nedenle halk, kendi içinden yakından tanıyıp bildiği kişilerden kendi yöneticilerini seçecektir.

Bu çalışmada, İslâm'a uygun olan kendi önerimiz doğrultusunda bir seçim modelini sizlerle paylaşacağız. Bu model, İslâm'ın nihai seçim modeli olmayıp bizim ortaya koyduğumuz ideal bir seçim modelidir.

SEÇİM

Seçilecek Kişilerde Aranacak Özellikler

Halkın yönetimine talip olan kişiler, halkın idarecileri olacakları ve aynı zamanda halka namaz kıldıracak imam olacakları için belli özelliklere sahip olmaları gerekir. Bu özelliklerin başında, o kişinin Müslüman, eğitimli, aydın ve bilgi sahibi olmaları, Kur'an'ı ezbere ve yüzünden rahatça okumaları, Kur'ani ve İslâmi bilgi ile donanmaları gerekir.

Bu kişilerin, hiçbir şekilde halka karşı herhangi bir suça karışmamış olmaları, büyük günah işlememeleri, çevrelerinde yardımsever, cömert, insanlara karşı güleryüzlü, merhametli olmaları ve halk tarafından sevilmeleri gelmektedir.

İslâm Devletinde, her kademedeki yöneticiler, Müslümanlardan seçilecektir; ancak bir köy, bir mahalle ya da bir kasaba halkının tümünün gayri Müslim olması halinde bu durumda oranın yöneticisi, köy, mahalle ya da kasabada yaşayan gayri Müslimlerden olacaktır. Bu yöneticiler, İslâm Devletinin kurallarına göre hareket edecekler ve Müslüman kaymakam ya da valiye bağlı çalışacaklardır.

Bir köy, bir mahalle, bir kasaba ya da şehirde az da olsa Müslüman nüfus bulunuyor ve halkın çoğunluğu gayri Müslim ise, bu durumda o yerin idarecisi Müslümanlardan seçilecek, ancak şura meclisinde nüfus oranına göre gayri Müslimlerden temsilciler bulunacaktır.

İslâm Devletinde seçimler, köy ve mahalle şurası ile muhtarlık, ilçe şurası ve kaymakamlık, il şurası ve valilik, yüksek şura ve halife seçimleri şeklinde dört aşamada yapılacaktır.

Birinci aşamada, köy, mahalle ve ilçe şura meclisleri ile il meclisi seçimleri yapılır. Köy halkı, yalnızca köy şura meclisi; ilçe halkı, ilçe mahalle ve ilçe şura meclisi; il halkı, ildeki mahalle, ilçe ve il şura meclisleri için oy kullanırlar.

Kardeşliği ve halkın kaynaşmasını esas alan İslâm nizamında, seçime katılacak adaylar, seçimi kazanma adına, hiçbir şekilde birbirleri aleyhinde propaganda yapmayacak, bir-

birlerini kötülemeyecek, birbirlerine karşı düşmanlık duygusu ile hareket etmeyeceklerdir. Bunlardan birini yapan direkt olarak elenmiş olacak, adaylıktan çıkarılacaktır.

Birinci Aşama

Köy ve Mahalle Seçimleri

A- Köy ve Mahalle Şura Meclisi (ve Muhtarlık) Seçimi

Köy ve Mahalle Şura Meclisi (10 Kişi)

Bütün ülke çapında, birinci aşamada köy ve mahalle şurası seçimleri yapılacaktır. Köy ve mahalle sakinleri, kendi köy ve mahallelerinde yakından tanıdıkları ve yukarıda verilen özellikleri taşıyan kişilerden oluşacak köy ve mahalle şurasını seçeceklerdir. Seçilen şura, köy ve mahallenin **Şura Meclisi**dir.

Köy ve mahalle şurası seçiminden sonra, **Yüksek Seçim Şurası, Köy ve Mahalle Şura Meclisi**'ne girmeye hak kazananlara mazbatalarını vermesi ile **Köy ve Mahalle Şura Meclis üyeleri** Kur'an üzerine yemin ettikten sonra görevlerine başlayacaklardır.

Seçilen **köy ve mahalle Şura Meclisleri**, kendi aralarından birer yönetici seçeceklerdir. Yönetime talip birden fazla adayın olması durumunda Şura Meclisi, kimin yönetici olacağı konusunda gizli oylama yapacaktır. Yapılan oylamada en fazla oyu alan köy ve mahalle yöneticisi, yani muhtarı olacaktır.

Muhtarlık seçimine katılan adaylar iki kişi ise ve oyları eşitse bu durumda, Şura Meclisi, Kur'an, genel kültür ve siyasi duyarlılık konusunda iki adayı imtihan edecek en fazla puanı alan aday, muhtar seçilecektir. Adayların aldıkları puanların eşit olması durumunda iki aday arasında kura çekilecek, kurada kazanan muhtar olacaktır.

Muhtar seçiminin hemen akabinde aynı gün, bir de muhtar yardımcısı için şura meclisi bir oylama daha yapacaktır. Şura Meclisi, Muhtar yardımcısının seçimini, muhtarlık seçimindeki usul gereğince yapacaktır. Bu seçimler, en fazla iki günde tamamlanacaktır.

Şura Meclisi tarafından seçilen muhtar ve yardımcısı, köy ve mahalle sakinleri huzurunda, yüce Allah'ı ve halkı şahit tutarak, yemin metnini okuyup Kur'an üzerine yemin edecek, yemin merasimi yapıldıktan sonra resmen görevlerine başlayacaklardır.

Köy ve Mahalle Şura Mec-

lisi Üyelerinin ve Muhtarın Seçilme Süreleri

Şura üyelerinin ve muhtarlık seçimleri, on yılda bir yapılır; sürenin on yıl olması, yeni nesillerin seçilmelerine fırsat verilmesi, onların, ülke sorunlarına duyarlılığının arttırılması, seçilenlerin, halk üzerinde sürekli kalıcılığının önlenmesi içindir.

Muhtarın, muhtar yardımcısının ya da şura üyelerinden birisinin ölmesi, istifa etmesi ya da yüz kızartıcı ve kriminal bir suç işlemesi gibi nedenlerle düşürülmesi halinde bir ay içerisinde o üyenin yerini doldurmak için seçime gidilir.

Düşürülen muhtar ya da yardımcısı ise, şura üyelerinin oyları ile şura içinden biri, yeni muhtar ya da yardımcısı seçilecektir. Muhtar ya da yardımcısı yerine atanan şura üyesi nedeniyle boşalan, üyeliği düşen ya da düşürülen üye, halk tarafından seçilecektir.

Şura Meclisi Üyelerinin ve Muhtarın Maaşları

Şura üyelerinin maaşları, ülke genelindeki normal memur maaşları üzerinden, günün şartlarına göre **Yüksek Şura Meclisi** tarafından tespit edilir. Muhtar yardımcısının maaşı, şura üyelerinin maaş katsayısından bir puan; muhtarın maaşı iki puan daha fazla olacaktır. Muhtarın, iş takibi ve benzeri nedenlerle ilçeye gitmesi durumunda, yol ve yiyecek masrafları köy bütçesinden, normal yevmiye hesabı yapılarak ödenecektir.

Şura Meclisinin Toplanması

Şura Meclisi, ayda bir defa toplanır.

Muhtarın, Şura Üyelerine Hesap Vermesi

Muhtar, şura üyelerinin aylık toplantısında, şura üyelerinin kendisine raporlarını sunmalarından sonra o ay içerisinde yaptığı çalışmaları, bir rapor halinde şura üyeleri ile paylaşacaktır. Şura üyelerinin değerlendirmelerini alacak, itirazlarını dinleyecek, eksikliklerin bulunması halinde bunları düzelteceği konusunda şura üyelerine söz verecek ve en geç bir sonraki toplantıya kadar sözkonusu eksiklikleri giderecek ya da gidermeye çalışacaktır.

Muhtar ve Şura Üyelerinin Azledilmeleri

1- İrtidat,

2- Alenen küfre girmesi ve şirk işlemesi,

3- Muhtar, muhtar yardımcısı ya da şura üyelerinden birisinin, ağır hasta olması ve dok-

tor raporu ile tespit edilmesi ile bir yıldan fazla sürecek şekilde hastalanması,

4- Bunama ve delilik hallerinin vuku bulması,

5- Birisini haksız yere öldürmesi halinde,

Hakkında hiçbir şikâyet bulunmasa dahi, Şura meclisi acil toplanır, durum değerlendirmesi yapılır, ilgili kişi dinlenir, suçun oluşması durumunda üye azledilir ve azil tutanağı, tutulan raporla beraber kaymakamlığa gönderilerek onay alınır.

Kaymakam, kendisine gelen azil tutanağını imzaladıktan sonra tutanağın ve raporun bir nüshasını, cezai işlem için Başkadı'ya gönderecek.

Başkadı, kendisine gönderilen rapor ve tutanağı, inceledikten, suçlunun şeri cezasını tespit ettikten sonra yetkili mahkemeye gönderecek.

İlgili mahkeme, suçluya öngörülen cezayı belirledikten sonra aynı yolu takip ederek Kaymakama iade edecek, Kaymakam, cezayı uygulamak üzere suçluyu tutuklatıp belirlenen kurallar içerisinde verilen cezayı uygulayacaktır.

Şikâyetlerin Değerlendirilmesi

Muhtar, muhtar yardımcısı ya da şura üyelerinden biri hakkında herhangi bir şikâyetin olması durumunda, şura aylık toplantısını beklemeden olağanüstü toplanacak, yapılan şikâyeti değerlendirecektir.

Yapılan şikâyetin doğruluğunun araştırılması için şura üyelerinden üç üyelik bir soruşturma heyeti seçilecek, soruşturma heyeti, yapılan şikâyetin gerçekliğini araştıracak, bu araştırmalarını bir rapor haline getirerek aylık toplantıda Şura'ya sunacaklardır.

Yapılan şikâyetin doğru olması durumunda, hakkında şikâyet bulunan muhtar, muhtar yardımcısı ya da şura üyesinin ifadesi alınır, suçun tespit edilmesi durumunda ilgili kişi, otomatik olarak azledilir.

Azletme tutanağı, yapılan şikâyet ve araştırma komisyonunun raporu ile beraber Muhtar ya da yardımcısı tarafından Kaymakama ulaştırılacak, Kaymakamın azletme kararını imzalamasından sonra azledilen kişinin görevi resmen bitmiş olacaktır.

Azledilen muhtar, muhtar yardımcısı ya da şura üyesi yerine yenisinin seçilmesi, **Şura Meclisi Üyelerinin ve Muhtarın Seçilme Süreleri** maddesinde belirtildiği üzere, bir ay

içerisinde olacaktır.

Şura Meclisinin Görevleri

Şura Meclisinde bulunan üyelerin, ilk ve en öncelikli görevleri, hiç kuşkusuzdur ki, İslâm Devletinin menfaatleri doğrultusunda hareket etmek ve Devletin kalkınması konusunda çalışmaktır. Kendi şahsi özel işleri ikinci planda olmak durumundadır. Bu nedenle Devlet, onlara maaş vermektedir. Buradan hareketle şura meclisinde bulunan sekiz üye, köy ve mahallede belirli görevler üstleneceklerdir. **Bu görevler**:

1- Öşür ve vergilerin toplanması,

2- Tebliğ, İrşat, Eğitim ve öğretim faaliyetlerinin kontrolü,

3- Sağlık ve temizlik faaliyetlerinin kontrolü,

4- Çocukların ve gençlerin, bedensel ve zihinsel gelişimlerini sağlayacak sportif aktivitelerin düzenlenmesi,

5- Köy ve mahalledeki ihtiyaç sahiplerinin tespit edilmesi,

6- Düğün ve benzeri aktivitelerin düzenlenmesi, cenazelerin defini ve taziyeye gelenlerin ağırlanması, diğer köy ve mahallelere taziyeye gidilmesinin organize edilmesi,

7- Su, elektrik ve kanalizasyon sorunlarının takip edilmesi,

8- Güvenlik faaliyetleri.

Şura Meclisi üyelerinin her biri, bu görevlerin sürdürülmesinde kontrol ve idare faaliyetlerini sürdürecek, raporlar hazırlayıp aylık istihbarat toplantılarında bunları diğer üyelerle paylaşacaktır.

Raporlarda, ilçedeki mahallede eksiklerin bulunması halinde bu eksiklerin giderilmesi için Muhtar, ilgili birimlere (elektrik şirketi, temizlik işleri, güvenlik birimleri gibi) bilgi verecektir.

Belirlenen eksiklikler köyde ise, maliyeti, köy bütçesi tarafından karşılanacak, köy bütçesini aşması halinde ilçe kaymakamlığınca karşılanacaktır. Bu nedenle hazırlanan raporlar, muhtar tarafından kaymakamlığa ulaştırılacak ve kaymakamlıktan mali yardım sağlanacaktır.

Muhtar Yardımcısının Görevi

1- Muhtarın ilçeye ya da bir seyahate gitmesi, hastalanması durumunda onun görevlerini üstlenir,

2- Köy ve mahalledeki cami ve okulların bakım ve onarılmasından,

3- Köy ve mahalle sakinleri için kültürel organizasyonların düzenlenmesinden,

4- Köy ve mahalle bütçesinden sorumludur.

Muhtarın Görevleri

Muhtar,

1- Köy ve mahalle şura başkanıdır; köy ve mahalledeki cami imamı, davet ve irşat faaliyetlerinin başkanı ve görev alanındaki tüm faaliyetlerin hepsinin sorumlusudur.

2- Kaymakam ile iletişimi sağlar, sorunları iletir, eksikliklerin giderilmesi için çalışır. Hilafet Makamının ve Yüksek Şura'nın, kaymakamlık yoluyla gönderdiği kanun ve nizamları halka duyurur.

3- Her ayın sonunda, şura üyelerinin hazırladıkları raporları, Cuma Hutbesinde halka açıklar,

4- Toplanan öşür ve vergilerin, kaymakamlığa ulaştırır,

5- Muhtarın diğer görev ve sorumlulukları için Kamu Personeli Görevleri, Görevler Bölümünde açıklanmıştır.

B- İlçe Şura Meclisi Seçimi (20 Kişi)

İlçe şura meclisi üyeleri, ilçede oturan vatandaşların vereceği oylarla seçilir. Bu seçim, ilçe mahalle şura üyelerinin seçimi ile birlikte aynı gün yapılır. Seçime katılan vatandaşlar, bir mahalle şura üyeleri, bir de ilçe şura üyeleri için oy kullanacaklardır.

İlçe Şura Meclisine Seçilecek Üyelerde Aranan Şartlar

1- Müslüman ve eğitimli (üniversite ya da yüksekokul veyahut en az lise mezunu) olmaları,

2- Kur'an'ı ezbere ve yüzünden rahatça okumaları, Kur'ani ve İslâmi bilgi ile donanmaları, aydın ve bilgi sahibi bulunmaları,

3- Hiçbir şekilde halka karşı herhangi bir suça karışmamış olmaları,

4- Büyük günah işlememeleri,

5- Çevrelerinde yardımsever ve cömert, insanlara karşı güleryüzlü, merhametli olmaları ve halk tarafından sevilmeleri.

İlçe Şura Meclis üyeleri Kur'an üzerine yemin ettikten sonra görevlerine başlayacaklardır.

İkinci Aşama

Kaymakamın Seçilmesi

Kaymakam, atama ile değil, ilçede mukim olan, ilçe halkını tanıyan, ilçenin sorunlarını bilen kişiler arasından seçilir.

İlçe şura üyelerinin seçi-

minden bir hafta sonra ilçe yöneticisi yani kaymakam seçimi yapılacaktır. İlçe kaymakamı, köy ve mahalle muhtarlarının da katılımıyla ilçe Şura meclisi üyeleri arasından seçilecektir.

Kaymakam adaylarında, diğer özelliklerden farklı olarak Kamu Yönetimi, İktisat, Ekonomi, İşletme, Maliye, Çalışma Ekonomisi ve Endüstriyel İlişkiler, Uluslararası İlişkiler, Siyaset Bilimi, Hukuk gibi üniversitelerden mezun olma şartı aranacaktır.

İlçe Şura Meclisi, köy ve mahalle muhtarları, köy ve mahalle Şura Meclisinde olduğu gibi, aynı usul ile kendi aralarından bir kişiyi, ilçe yöneticisi yani Kaymakamı ve bir kişiyi de Kaymakam yardımcısı olarak seçeceklerdir.

Kaymakam, seçildikten ve mazbatasını, valinin onayıyla aldıktan sonra Kur'an üzerine yemin ettikten sonra görevlerine başlayacaklardır.

Kaymakamın Görevleri

1- Köy ve İlçe Şura meclislerinin başkanı, Cuma imamı, valinin ilçe temsilcisidir,

2- Ayda bir İlçe Şura meclisini toplantıya çağırır,

3- Yüksek Şura'dan Vali yoluyla gelen bildirileri, Cuma hutbesinde halka açıklar,

4- Suçlulara, had cezalarının uygulamasına nezaret eder,

5- Köy ve İlçe Şura meclislerinin aylık raporlarını denetler,

6- Köy ve İlçe Şura meclislerince azledilen şura üyelerinin, muhtar ve yardımcısının azlini onaylar,

7- Kaymakamın diğer görevleri, Kamu Personeli Görevleri, Görevler Bölümünde açıklanmıştır.

Kaymakamın Yardımcısının Görevi

1- Kaymakamın yardımcısı ve Kaymakamın bulunmadığı zamanlarda onun tüm görevlerini üstlenir,

2- Köy ve İlçe Şura meclislerini denetler,

3- Kaymakam ile Şura meclisleri arasında haberleşmeyi sağlar,

4- Köy ve İlçe Şura meclislerinden gelen raporları inceler ve Kaymakama sunar,

5- Kaymakam Yardımcısının diğer görevleri, Kamu Personeli Görevleri, Görevler Bölümünde açıklanmıştır.

Şura Meclisi Üyelerinin ve Kaymakamın Seçilme Süreleri

Şura üyeleri, kaymakam yardımcısı ve Kaymakam

seçimleri on yılda bir yapılır. Yeni seçilecek Kaymakamlık için, eski kaymakam, yeniden aday olabileceği gibi, bir başkası da seçilebilecektir.

Kaymakam, Kaymakam yardımcısının ya da şura üyelerinden birisinin ölmesi, istifa etmesi ya da yüz kızartıcı ve kriminal bir suç işlemesi gibi nedenlerle düşürülmesi durumunda, bir ay içerisinde o üyenin yerini doldurmak üzere seçime gidilir.

Kaymakam, Kaymakam Yardımcısı ve Şura Üyelerinin Azledilmeleri

Azli gerektiren durumlar, Köy ve mahalle Muhtar, muhtar yardımcısı ve Şura üyelerinin azlini gerektiren şartların vuku bulması durumudur. Böyle bir durumun vuku bulması halinde, İlçe Şura Meclisi, olağanüstü toplantıya çağırılır ve ilgili kişi ya da kişiler azledilir, azil tutanağı bir raporla valiliğe gönderilerek valinin onayı alınır, cezai işlem için de, azil tutanağının ve raporun bir nüshası Başkadı'ya gönderilir.

Şikâyetlerin Değerlendirilmesi

Kaymakam, kaymakam yardımcısının ya da şura üyelerinden birisinin irtidat etmesi, ağır bir suç işlemesi ya da halktan, haklarında herhangi bir şikâyetin bulunması durumunda, şura üyeleri acilen toplantıya çağırılır.

Yapılan şikâyet, İlçe Şura meclisinin özel toplantısında değerlendirilir. Bu toplantıya, hakkında şikâyet yapılan kaymakam ya da yardımcısı veyahut şura üyesi alınmaz.

Şura meclisi, yapılan şikâyeti araştırmak için kendi içerisinden üç kişilik bir komisyon oluşturacak; elde edilen bilgiler, bir rapor haline getirilecek, bu rapor, şura meclisinde değerlendirilecek, hakkında şikâyet bulunan ilgili kişi dinlenecek ve suçun sabit görülmesi durumunda ilgili kişi hakkında bir rapor hazırlanacaktır.

İlçe Şura Meclisinde alınan kararlar, bir rapor halinde valiye sunulacaktır. Vali, kendisine sunulan şikâyeti, İl Şura Meclisi üyeleri ile değerlendirecek, alınan kararı, İlçe Şura Meclisine gönderecektir.

İlçe Şura Meclisi, Şura Meclisi Üyelerinin ve Kaymakamın Seçilme Süreleri başlığında belirtildiği şekilde toplanıp kararı, hakkında şikâyet bulunan kaymakam ya da yardımcısının yüzüne okuyacak, şayet görevden azli sözkonusu ise, görevden alacaktır.

Valinin onaylamasından sonra azledilen kaymakam ya da yardımcısı veyahut şura meclisi üyesinin görevi sona erer. Azledilen kaymakam ya da yardımcısının yerine, şura üyelerinden biri atanır.

Azledilen ya da istifa eden Kaymakam ya da yardımcısının yerine yenisinin seçilmesi, köy ve ilçe şura üyelerinin oyları ile olacaktır. Kaymakam ya da yardımcısının yerine atanan ya da üyeliği düşen şura üyesinin yerine yeni üye için bir ay içerisinde seçime gidilecektir.

Şura Meclisi Üyelerinin, Kaymakam Yardımcısının ve kaymakamın Maaşları

Şura Meclisi maaşları, günün şartlarına uygun şekilde olacak ve miktarları, Kamu Personeli maaşları bölümünde açıklanmıştır.

Kaymakamın Şura Üyelerine Hesap vermesi

Kaymakam, her ay toplanacak olan şura üyelerine bilgi verecek, şura üyelerinden, halktan gelen şikâyet ve eleştirileri dinleyecek, kendisine sunulan raporları alacak, varsa eksikliklerin giderilmesi için gereken talimatları verecektir. Ayrıca her Cuma günü, Cuma hutbesinde, yapılan bir haftalık işler konusunda ya da kimi gelişmeler hakkında halka bilgi verecek, valinin ve Yüksek Şura'nın kararlarını halka duyuracaktır.

Kaymakam, kendisine sunulan dilek, temenni, şikâyet ya da eksikliklerin giderilmesi konusunda yaptığı çalışmaları, bir sonraki ayda yapılacak şura toplantısında bir rapor halinde şura üyelerine verecektir.

İlçe Şura Meclisinin Görevleri

İlçe Şura Meclisi üyelerinin görevleri, Kamu Personeli Görevleri, Görevler Bölümünde açıklanmıştır.

İlçe Şura Meclisinin Toplanması

İlçe Şura Meclisi, her ayın son gününde kaymakam, kaymakamın olmaması durumunda kaymakam yardımcısının başkanlığında toplanacaktır.

C- İl Şura Meclisi Seçimi

(50 Kişi, nüfusu beşyüz binden fazla olan iller için 100; bir milyondan fazla olan iller için 200; beş milyondan fazla olan iller için 300 kişi,)

İl şura meclisi üyeleri, ilde oturan vatandaşların vereceği oylarla seçilir. Bu seçim, ildeki mahalle şura meclisi ve ilçe şura meclisi üyelerinin seçimi

ile birlikte aynı gün yapılır. Seçime katılan vatandaşlar, bir mahalle şura üyeleri, bir de ilçe şura üyeleri, bir de il şura üyeleri için olmak üzere üç oy kullanacaklardır.

İl şura meclisi üyeleri, ilde mukim olan, ilin sorunlarını bilen halkı tanıyan kişiler arasından seçilir.

İl Şura Meclisine Seçilecek Üyelerde Aranan Şartlar

1- Müslüman ve eğitimli (üniversite ya da yüksekokul veyahut en az lise mezunu) olmaları,

2- Kur'an'ı ezbere ve yüzünden rahatça okumaları, Kur'ani ve İslâmi bilgi ile donanmaları, fıkıh bilgisine vakıf olmaları, İslâm tarihini çok iyi bilmeleri, aydın ve bilgi sahibi bulunmaları,

3- Hiçbir şekilde halka karşı herhangi bir suça karışmamış olmaları,

4- Büyük günah işlememeleri,

5- Çevrelerinde yardımsever ve cömert, insanlara karşı güleryüzlü, merhametli olmaları ve halk tarafından sevilmeleri.

İlk Şura Meclis üyeleri, mazbatalarını aldıktan sonra Kur'an üzerine yemin ederek görevlerine başlayacaklardır.

Şura Meclisi Üyelerinin Maaşları

Şura Meclisi maaşları, günün şartlarına uygun şekilde olacak ve miktarları, Kamu Personeli maaşları bölümünde açıklanmıştır.

Vali

İl valileri, Halife tarafından atanır; ancak vali yardımcıları, il şura meclisi üyeleri arasından seçilir.

Vali Yardımcılarının Seçimi

(Sayıları, illerdeki şura meclis üyelerinin 10/1oranına göre olacaktır)

İl şura üyelerinin seçiminden bir hafta sonra vali yardımcıları seçimi yapılacaktır. İl vali yardımcıları, ildeki mahalle muhtarlarının, ilçe şura meclisi üyelerinin ve il şura meclisi üyelerinin katılımıyla ile il Şura üyeleri arasından seçilecektir.

Vali yardımcıları adaylarında, yukarıda sayılan diğer özellikler yanında, Kamu Yönetimi, İktisat, Ekonomi, İşletme, Maliye, Çalışma Ekonomisi ve Endüstriyel İlişkiler, Uluslararası İlişkiler, Siyaset Bilimi, Hukuk gibi üniversitelerden mezun olma şartı aranacaktır.

Valinin Görevleri

Vali, yardımcıları ile hafta-

lık olarak bir araya gelerek ilin sorunları hakkında istişare eder. İl şura meclisinden gelen dilek, temenni ve şikâyetleri değerlendirir, her ay toplanacak olan şura üyelerine bilgi verecek, şura üyelerinden, halktan gelen şikâyet ve eleştirileri dinleyecek, kendisine sunulan raporları alacak, varsa eksikliklerin giderilmesi için gereken talimatları verecektir.

Vali, aynı zamanda Cuma imamıdır; her Cuma günü, Cuma hutbesinde, halka kimi gelişmeler hakkında bilgi verecek, Halifenin ve Yüksek Şura'nın kararlarını duyuracaktır.

Valinin diğer görevleri, Kamu Personeli Görevleri, Görevler Bölümünde açıklanmıştır.

İl Şura Meclisinin Görevleri

İl Şura Meclisi üyelerinin görevleri, Kamu Personeli Görevleri, Görevler Bölümünde açıklanmıştır.

İlçe Şura Meclisinin Toplanması

İl Şura Meclisi, her ayın son gününde valinin, valinin bulunmaması durumunda vali başyardımcısının başkanlığında toplanacaktır.

Üçüncü Aşama

D- Yüksek Şura Meclisi (300 kişi)

Yüksek Şura meclisinin seçimi, köy, mahalle, ilçe ve il şuraları seçimleri bittikten iki hafta sonra halk tarafından seçilen ülkedeki köy, mahalle, ilçe ve illerdeki şura meclis üyelerinin verecekleri oylarla belirlenir. Yüksek Şura meclisine girecek âlimlerin seçimi, halk tarafından değil, ülke bazındaki şura meclis üyelerinin oyları ile olacaktır.

Yüksek Şura Meclisine seçilecek âlimler, Müslüman olmaları yanında öncelikle eğitim görmüş ilim ehli kimseler olacaklardır. Kur'an, Siyer, Hadis, İslâmi ilimler konusunda tam bir bilgiye sahip olacaklar, dünya siyasetini çok iyi bileceklerdir. Bunlar, hiçbir şekilde halka karşı herhangi bir suça karışmamış, büyük günah işlememiş olacaklar, çevrelerinde yardımsever, cömert, insanlara karşı güleryüzlü, merhametli kimseler olacaklardır.

Yüksek Şura Meclisi üyeleri, en yaşlı üyenin başkanlığında toplanarak Kur'an üzerine yemin ettikten sonra görevlerine başlayacaklardır.

Yüksek Şura Meclisi âlimlerinin seçiminden bir hafta sonra âlimler, en yaşlı üyenin başkanlığında toplanıp kendi

aralarından birini Halife seçeceklerdir. Halifenin seçimi ile İslâm Devletinde seçimler sona erecektir.

Halife, Yüksek Şura Meclisi huzurunda, yüce Allah'ı ve Yüksek Şura Meclisi üyelerini şahit tutarak Kur'an üzerine yemin eder. Halife'nin yemin merasimi, ülkedeki tüm halkın izlemesi için canlı yapılır.

Halife, Emir el Mü'minundur; bu nedenle görev süresi, ömür boyudur, ancak görevini yapamayacak derecede hasta olması, (Allah korusun) irtidat etmesi, şirk ve benzeri büyük günahlardan birini işlemesi durumunda, Yüksek Şura Meclisi, acil toplantıya çağırılır ve toplanarak Halife'nin azlini verir.

Halife'nin, bir savaş durumlarında düşman ülkeler tarafından esir alınması hallerinde, Halifelik görevi bitmez, ancak Yüksek Şura Meclisi, Halife'nin görevini geçici olarak sürdürecek birisini Halife seçerler. Halifenin, düşman tarafından öldürülmesi ya da vadesi ile ölmesi durumunda, geçici Halife esas Halife olarak görevine devam eder.

Halife, atayacağı bakanları ve valileri kendisi seçer; Halife, bakanlarını, yüksek şura üyelerinden seçer, valileri, dışarıdan atar. Seçilen her bakan ve vali, Yüksek Şura Meclisi âlimleri tarafından güvenoyu ile tasdik edilirler.

Güvenoyu almayan bakan ya da valilerin, neden güvenoyu almadıkları, gerekçeleri ile beraber hem Halifeye, hem de güvenoyu alamayanlara yazılı olarak bildirilir.

Bir bakan ya da valinin, güvenoyu almamasını gerektirecek haller, ancak şeriata aykırı bir halinin bulunması, şura üyelerinde aranan niteliklere sahip olmamasıdır. Bunun dışında hiçbir gerekçe, bakan ya da valinin güvenoyu verilmesine engel olamaz.

Yüksek Şura Meclisi Üyelerinin Maaşları

Halife'nin ve Yüksek Şura üyelerinin maaşları, günün şartlarına uygun şekilde olacak ve miktarları, Kamu Personeli maaşları bölümünde açıklanmıştır.

A K P
Amerikan Kuklaları Partisi
Gerçek İslâm'a Karşı Kurulan Bir İhanet Şebekesi

Nisan-Mayıs
Haziran 2015
Sayı: 43

Her vesile ile Türk siyasetine yön veren, kimi zaman Türk generalleri çağırıp talimat vererek ihtilal yaptıran Amerikalılar, Türkiye'de, Tevhidi İslâm'ın gelişmekte olduğu endişesi ile 1998'den itibaren, sık sık Türkiye'ye gelip gelişmekte olan Tevhidi İslâm'a karşı bir partinin kurulması çalışmalarını yürütüyorlardı.

Amerikalılar, Türkiye'de, kimi İslâmcı yazar, gazete patronları ve siyasetçilerle toplantılar yaparak "Türkiye'de dindar zemini kuvvetli bir iktidar mümkün mü?" sorusuna cevaplar arıyordu. Erbakan başta olmak üzere, Muhsin Yazıcıoğlu'na bu projelerini uygulatmak istemişler, ancak onlar kabul etmemişler. Bunu kabul etmemelerinin bedelini Erbakan, partisinin parçalanması ile Yazıcıoğlu da hayatıyla ödemiştir.

Amerikalılar, kendilerine kuklalık yapacak başka birini bulma umuduyla toplantı üstüne toplantılar yapıyordu. Amerikalılarla toplantı yapanlardan Ali Bulaç, 22Aralık 2014 tarihli yazısında bu ihanetlerini itiraf ediyor ve bu ihanetin içerisinde Abdurrahman Dilipak adlı hain ile Merkez Parti Genel Başkanı Abdürrahim Karslı'nın da olduğunu itiraf ederek şunları yazıyordu.

"1998'lerden başlamak üzere Amerikalılar, sıklıkla bizlerle görüşmeye başladılar. Biri gidiyor, üçü geliyordu. Sordukları şuydu: "Türkiye'de dindar zemini kuvvetli bir iktidar mümkün mü?" Ben ana fikir olarak şunları söylüyordum: "Türkiye'de İslami-muhafazakâr aktörlerin belirleyici rol oynadığı bir döneme giriyoruz. Kronikleşmiş sorunlarımızı eski zihniyetle çözemeyiz; bölge gibi Türkiye de yeniden şekillenmek durumunda, Batı İslam'a, Müslümanların hayat tarzına ve kaynaklarına saygı göstermelidir. Batı ile savaşmak zorunda değiliz ama Batı'nın süren

tahakküm ve hegemonyası altında Ortadoğu böyle devam edemez. İsrail sınırlanmalı, rejimler demokratikleşmeli, kaynaklar adil dağıtılmalı, İslam'ın cevaz verebileceği siyasetlere engel olunmamalı."

Ancak ne aktivisttim ne siyasi bir hevesim vardı. Dilipak ise çok hareketli, aktif bir arkadaşımız. Tanıyanlar bilir, her konuda projesi var. Yeni dönemde Türkiye için mümkün bir siyasi proje hazırladı, bundan hayli saygın kişilere bahsetti. Ve onun ifadesine göre Ankara'da birilerine çalıştığı dosyayı verince, Amerikalıların görüşme trafiği değişti, bir süre sonra Dilipak, projesinin "bazı değişiklikler"le AK Parti olarak ortaya çıktığını gördü. Bundan sonrası hepimizin malumu!

Ali Bulaç, AKP'lilerin telaşla inkâr ettikleri Amerikalılarla buluşma toplantısına birçok kişinin katıldığını **"ben sadece 7-8 kişinin ağzı açık dinlediği söz konusu konuşmayı teyit ettim"** diyerek cevaplamış, ayrıca Eski Devlet Bakanı Aydın Tümen de konuşulanları doğrulamıştır.

Bulaç'ın ifadesine göre, Tevhidi İslâm'a karşı ihanet projenin mimarı, Dilipak'tır. Dilipak, bugüne kadar Tevhidi İslâm'dan rahatsız olmuş, aşağılık duygusu ile aktivist bir kimlikle kendini tanıtmış, İslâmi hiçbir hareketin içerisinde bulunmamış, hayatı boyunca İslâmi değerleri istismar eden Erbakan ve Erdoğan'ın yanında Fir'avn'e akıl veren Haman görevini üstlenmiş birisidir.

İktidardan ve Erdoğan'dan nemalanan Akit yazarı Dilipak, gerçekler su yüzüne çıkınca, telaşla yapılanları inkâra yeltenmiş, ancak Abdürrahim Karslı, Dilipak'ın ikiyüzlülüğünü deşifre etmiştir.

"Merkez Partisi Genel Başkanı Abdürrahim Karslı, +1 TV'ye verdiği röportajda evindeki bir toplantıda Yeni Akit gazetesi yazarı Abdurrahman Dilipak'ın "AKP'nin bir proje olarak ABD, İngiltere ve İsrail tarafından kurulduğunu iddia ettiğini" söyledi ve Zaman Gazetesi yazarı Ali Bulaç'ı şahit gösterdi."

İslâm'a karşı ihanet projesi Erdoğan'a götürülür; o, bunun içine balıklama dalıyor. Yazıcıoğlu, Erdoğan'ı bu konuda uyarmasına rağmen o, gözünü hırs bürümüş bir halde kabul ediyor. M. Ali Bulut, 11 Ocak 2014'te Haber7'de bu konuda şöyle yazıyordu!

"O dönemde bu proje rahmetli Muhsin Yazıcıoğlu'na da teklif edilmiş. Yazıcıoğlu, Erdoğan'a: "Kardeşim zaman ve hadiseler bana öğretti ki, Amerika'nın desteğindeki bir siyasete hizmet edilmiyor. Eğer millete dayanarak siyaset yapacaksan geleyim. Aksi takdirde Amerika hep kendine hizmet ettirir." Tayyip Bey ona, "Bir müddet Amerika'nın dediklerini yaparız, sonra millete hizmet ederiz. Mani olurlarsa dirsek vurur, gideriz." deyince rahmetli, "Amerika dirsek vurulacak bir güç değil. Fil ile gireceğin yataktan ezilerek çıkarsın." demiş, teklifi nazikçe reddetmiş."

Erdoğan, bu uşaklığı karşılığında ABD'ye vermedik taviz, yapmadık görev bırakmamıştır.

Ve İslâm'a Karşı İhanet Şebekesi AKP Kuruluyor

Amerikalıların, kurulacak Gerçek İslâm karşıtı partiden taleplerini Abdürrahim Karslı, +1TV'de, Abdurrahman Dilipak'ın şöyle dediğini söylüyordu, **"AK Parti'nin bir proje olarak ABD, İngiltere ve İsrail tarafından kurulduğunu iddia ettiğini" kuruluşuna destek veren güçlerin, şu üç şeyi talep ettiğini söyledi.**

1. Biz sizi iktidara taşıyalım.

2. Size iktidarda sorun çıkaracakları opere edelim.

3. Size gerekli finansal destekleri getirelim."

AK Parti'den istenenler de şunlardı:

a. İsrail'in güvenliğini artıracaksınız, önündeki engelleri kaldıracaksınız.

b. Büyük Ortadoğu Projesi yani sınırların değişmesi.

c. İslam'ın yeniden yorumlanmasında bize yardımcı olacaksınız."

Amerika, verdiği sözleri yerine getirdi; AKP'yi iktidara taşıdı, iktidarda sorun çıkaran yüzlerce üst düzey subayları, bir sürü düzmece kumpaslarla içeri tıktı ve yeni kurulan ihanet şebekesi AKP'nin yurt çapında birden bire yayılmasını sağlayacak finans desteğini esirgemedi.

Türkiye, demokratik(!) sisteme geçtiği günden bugüne, yeni kurulan hiçbir parti ve hele hele başka bir partiden ayrılmış kişilerin kurdukları(!) hiçbir parti, birdenbire yurt çapında örgütlenmemiş, ilk seçimde, ezici bir çoğunlukla iktidara gelmemiştir.

ABD güdümündeki AKP, daha kurulur kurulmaz yurt çapında örgütlenmiş ve birkaç

ay içerisinde iktidar olmuştur. Bu kadar büyük bir teşkilatlanmayı, **"sırtımda bir ceketim var, başka bir şeyim yok"** diyen Erdoğan'ın finanse etmesi mümkün değildir.

İhanet şebekesi AKP'de verdiği sözde durdu ve İsrail'in güvenliğini artırmakla kalmadı, ticaret hacmini kat kat artırdı, BOP projesine bütün gücü ile destek verdi ve Amerikalıların asıl gayesi olan İslâm'a, putperest bir din algısını yerleştirdi.

AKP, İslâm'a Karşı Kurulmuştur

Abdürrahim Karslı, Abdurrahman Dilipak'ın, AKP'nin İslâm'a karşı kurulmuş bir parti olduğu gerçeğini şu ifadeleri ile açıklıyordu.

"Abdürrahim Karslı: Yok yineleyeyim. Bir grup gazeteci arkadaş, bizim de kurucu arkadaşlarımız ile birlikte benim evimi ziyarete geldiler. Yemek yedik, sohbet ettik. Sohbet esnasında, bizim Medya Ve Tanıtımdan Sorumlu Genel Başkan Yardımcımız Şeyda Açıkkol, bir soru sordu. Dedi ki gazeteci ve hazırda olan arkadaşlara;

"1- Ak Parti ile ilgili düşünceniz nedir bu gelinen noktada?

2. Biz yeni bir parti kurduk Merkez Parti ile ilgili ne düşünüyorsunuz?" diye...

Orada muhtelif arkadaşlar vardı, demin yukarıda ismini söylediğim Ak Parti'ye çok hizmet eden, fikir babası, halen içinde olan, çok müdafaa eden gazeteci yazar, benimde eskiden beri tanıdığım, düşünce insanı olarak bildiğim Abdurrahman Dilipak da vardı. Hatta benden yaşça büyük olduğu için ben ona ağabey diye hitap ederim. O da orada vardı. Bu soruya mukabil işte insanlar fikrini söylerken o da fikrini söyledi.

"Dedi ki "**Ak Parti bende bunu çokta yazdım"** dedi, **"saklamaya gerek yok her yerde de bu mevcut"** dedi. **"Ak Parti bir proje partisidir"** dedi. **"Ne projesi"** dediler. "**Bir tarihte, 90'lı yıllarının başından sonra küresel güçler, emperyalist güçler bunun içinde ABD İngiltere İsrail falan Türkiye'ye gidip gelmeye başladı. Bizlerle de görüşmeye başladı. 'Niye gelip gidiyorlardı?' dediler. Bundan sonra Türkiye'de siyasal İslamcılar ile birlikte çalışmak istiyoruz. Çünkü yükselen trend siyasal İslam. Çünkü Erbakan hoca ve ekibi gittikçe yükselen trendde puan**

almaya başlamış. Biz sizinle çalışmak istiyoruz biz anlaşma yapalım" yani kendi anlattı."

Hem Ali Bulaç'ın, hem de Abdürrahim Karslı'nın ifadelerin örtüşen ortak nokta, Amerikalılarla her buluşmada hazır olan Dilipak'ın bulunduğu, İslâm'a ihanet projesinin mimarlarından biri, hatta ilk başta gelenin de o olduğu ve AKP'nin bir proje olduğudur.

ABD Erdoğan İlişkilerinin İlk Başlangıcı

Sünnet yolu internet sitesinde Mehmet Tokoğlu, bir yazısında ABD Erdoğan ilişkilerini şu ifadeleri ile açıklıyor.

"ABD'nin eski Ankara Büyükelçisi Morton Abramowitz (aslen Yahudi olup Siyonizm'in Türkiye ve Ortadoğu stratejisti) Refah Partisi İstanbul Beyoğlu İlçe Başkanı Tayyip Erdoğan'ı keşfetmesinden sonra Erdoğan malum medya marifetiyle toplum gündemine taşınmış, İlçe Başkanlığından İl Başkanlığına, oradan belediye başkanlığına ve derken Parti kurulup başbakanlık adaylığına varan hızlı yükseliş tirendi başlatılmıştır.

Erdoğan'ın Abramowitz'le Kasımpaşa'daki özel bir vakıfta başlayan tanışıklıkları, belediye başkanı seçilme öncesi ve sonrası Belediyenin Florya tesislerindeki görüşmelerle devam etmiş, ardından Tayyip Erdoğan'ın Amerika ziyaretleri yoğunlaşmıştır.

İlk defa 17-21 Nisan 1995'te başlayan, daha sonra 17-22 Kasım 1996, 20-23 Aralık 1996, Cezaevine girmeden hemen önceye rastlayan 1 Mart 1998 ve yine 16 Temmuz 2000 tarihlerinde tekrarlanan ABD gezileri bunların bazılarıdır.

Tayyip Erdoğan'ı Belediye makamında 15 Ekim 1996 günü ziyaret eden Abramowitz'in "Siz İstanbul'u yönetip yıldızınızı parlatabildiğinize göre, Türkiye için de çok şey yapabilirsiniz!..." sözleri basında yer almış ve "Tayyib'in bazı şartları kabul etmesi halinde, ABD'nin kendisini başbakanlığa hazırlayabileceği mesajı" şeklinde yorumlanmıştır. Hatta o günlerde bazı gazeteler "Abramowitz Erbakan'ın yerine Tayyib'i hazırlıyor" manşetlerini atmıştır.

Abramowitz ise zaten bu gerçeği çok önceden ve Ertuğrul Özkök'ün köşesinden şöyle açıklamıştır: "Evet, kravatlı ve daha şehirli kılıklı görünen Erdoğan'ı Erbakan'a tercih ederiz"

"Abramowitz-Erdoğan

görüşmelerini ayarlayan kişi ise gazeteci Ruşen Çakır'dır. Ruşen Çakır 1992'de Türkiye'ye gelen CIA Ortadoğu şefi ve Yahudi asıllı Graham Fullerle görüşüp, ılımlı Amerikancı İslamcılar hakkında bilgiler verip onların elebaşlarıyla buluşmalarını da sağlamıştı. Bunun arkasından Çakır, Graham Fullerin de yetkili olduğu Rand Corporotion'dan burs alarak Amerika'ya yollanmıştır. Daha sonra Milliyet Gazetesine "özel Muhabir" atanan Ruşen Çakır İsrail'e gidip birkaç ay kalmıştır. Ruşen Çakır şimdi de, Dönme İsmail Cem'in YTP'sine katılmıştır.

312-2'den aldığı cezanın onanmasından bir gün sonra 28 Eylül 1998'de, ABD'nin İstanbul başkonsolosu Bayan Caroline Hagins, Tayyip Erdoğan'ı Belediye makamında ziyaret edip, Washington'un talimatıyla, "bu tür gelişmeler, Türkiye demokrasisine olan güveni azaltır" açıklamasını yapmıştı."

"Tayyip Erdoğan ve ekibinin, AKP'yi kurma aşamasında ABD Büyükelçiliğinde görevli üst düzey mason, müsteşar Lawrence ile sık sık görüştükleri ve yine Abdullah Gül'ün İngiltere Büyükelçisi Sir David Logan'ı makamında ziyaret edip parti çalışmaları hakkında bilgilendirdiği basına sızdı. Ve zaten Londra Üniversitesi Öğretim Üyelerinden Türkiye Uzmanı Dr. Andrew Mango, Abdullah Gül'ün sık sık ABD ve İngiltere'ye giderek görüşmeler yaptığını açıklamıştı."

"Daha da düşündürücü olanı, Tayyip Erdoğan'ın Yenilikçi Hareketine meşhur Siyonist ve CIA ajanı Graham Fuller'in tam destek vermesiydi... Fuller, Türkiye'de artık Kemalizm'in modasının geçtiğini ve "ılımlı İslam"a öncülük etmesi gerektiğini ileri sürmekteydi."

Erdoğan'ın ABD hizmetkârlığına hazırlandığı o günlerde, TRT Haber Dairesi Başkanı olan Nasuhi Güngör, ilk baskısını 2001 yılında Anka Yayınları'ndan yapan "Yenilikçi Hareket" adlı kitabında **"AKP'nin bir proje olduğunu ve Tayyip Erdoğan'ın Siyonist kuruluşlarca yönlendirildiğini"** yazmış ve şunları ifade etmiştir.

"Erdoğan, henüz Refah Partisi'nin İstanbul Beyoğlu ilçe başkanıyken dönemin ABD Büyükelçisi Morton Abramowitz ile görüşmeye başlamış ve İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı olduğu

dönemde de bu görüşmeler devam etmiştir. Abramowitz ise, belediye başkanı olduğu dönemde Erdoğan'ı geleceğin lideri olarak tanımlamıştı. Temmuz 2000'de ABD'ye giden Erdoğan burada başta Yahudi ağırlıklı kuruluşlar ve ABD'li Yeni Muhafazakârların (neocon) düşünce kuruluşu American Enterprise Institute olmak üzere önemli düşünce kuruluşlarıyla bir araya gelmiştir."

Tayyip Erdoğan'ın 18 Temmuz 2001'de İsrail Büyükelçisi David Sultan'la bir görüşme yaptığı ve ona "Yeni oluşacak partinin İsrail ve ABD politikalarına asla ters düşmeyeceği" yolunda garanti verdiğinin konuşulup yazıldığını ifade eden Güngör, "Bu David Sultan, uzun yıllar İsrail ordusunda görev yaptıktan sonra dışişleri kadrosuna alınan azılı bir İslam düşmanıydı" diyor.

Erdoğan F. Gülen Görüşmeleri

ABD'nin hizmete özel iki kuklası F. Gülen ve Erdoğan, Anadolu halkının başına örülecek çirkin çorap için buluşuyorlar, buluşmayı sağlayanlara önemle dikkat edilimeli!

"Mayıs-2000 de gerçekleşen ABD ziyaretinde Tayyip Erdoğan, orada yaşayan Fethullah Gülen'le görüşmüş ve kuracakları partinin genel politika ve projelerini konuşmuşlardı. Bu arada Erdoğan-Gülen arasındaki köprü görevini eski radikal İslamcı yazar bilinen ve "Mekke Resullerin Yolu" gibi kitaplarını şimdi inkâr eden Ali Ünal yürütüyor, İstanbul Washington arasında mekik dokuyor.

Fethullah Gülen-Tayyip Erdoğan partisinin teorik temellerinin hazırlanmasına Yeni Şafak yazarı Fehmi Koru katkıda bulunuyor... Ve yine Fethullah Gülen'in onursal başkanlığını yaptığı ve İshak Alaton, Üzeyir Garih gibi Musevi iş adamlarına ödül dağıttığı Gazeteciler Ve Yazarlar Vakfının düzenlediği meşhur Abant Toplantılarında bu yeni oluşumun siyasi zihniyet ve şahsiyetleri eğitilip yetiştiriliyordu."

"Fethullah Gülen-Tayyip Erdoğan ortaklığındaki önemli bir aracı da "Müthiş Türk" diye isim yapan Ali Rıza Bozkurt'tur. Sivas'ın Kangal İlçesine bağlı, alevi Mamaş Köyünden, çiftçilik yapan Ali Rıza Bozkurt, şimdi Dünya Mason locasının en gözde simalarından... ABD'li Siyonist şirketle-

rin Orta Asya ve Orta Doğudaki en önemli simsarlarından... Körfez Savaşında bir ara Irak askerlerine esir düşen Ali Rıza Bozkurt, 24 saat içinde serbest bırakılmıştı.

Geçenlerde Amerika'dan dönen Mason Ali Rıza Bozkurt ayağının tozuyla AKP'ye katılmıştı. Orta Asya petrollerinin Akdeniz'e taşınması konusunda BOTAŞ'ın karşısında ABD şirketlerini savunan Meşhur Türk(!) Tayyip tarafından ayakta karşılanmıştı...

Gülen-Erdoğan arasındaki önemli ayaklardan birisi de Azizler Holding A.Ş.'nin başkanı ve BİM Marketler zincirinin ortağı mason Cüneyt Zapsu'dur. Aynı zamanda TÜSİAD üyesi olan ve F. Gülen'e yakınlığıyla tanınan Zapsu, Tayyip Erdoğan'ı TÜSİAD'çılara pazarlayan kişidir. Bülent Eczacıbaşı, Tuncay Özilhan, Can Peker, Kaya Turgut gibi Mason TÜSİAD'çılarla Tayyib'in buluşmasını sağlayan, Fethullah Gülen'in gözdeleri Cüneyt Zapsu ile Münci İnci'dir."

Görülen o ki, bütün Siyonist ve ABD uşakları elele Tayip Erdoğan'ı iktidara hazırlıyorlar.

AKP, 28 Şubat Ürünüdür

Müslümanlar ve İslâmcılar, 28 Şubat döneminde, sistemin baskı ve zulmü altında her türlü sıkıntı ve zorluğu çekerlerken Erdoğan, 28 Şubatçılarla kapalı kapılar arkasında dostluk toplantıları düzenliyorlardı. Mehmet Tokoğlu, bunu şu satırları ile ifade ediyor.

"Tayyip Erdoğan'ın uluslararası Yahudi Lobileriyle ilişkili bazı generallerle bağlantılarını kuran kişi ise, Çevik Bir'dir. Çevik Bir Siyonist kuruluş JİNSA'dan ödül alan birisidir.

JİNSA (Yahudi Milli Güvenlik Enstitüsü)

JEWİS COMMİTE (Amerikan Yahudi Komitesi)

USIP (Birleşik Devletler Barış Ve Strateji Enstitüsü) gibi Siyonistlerin kontrolündeki örgütlerin Tayyip Erdoğan, Fethullah Gülen ve Çevik Bir'le ortak ilişkileri dikkat çekmektedir.

USIP, CIA ve Pentagonla bağlantılı, başka ülkelerde ve özellikle Türkiye'de iktidara gelecek kişilerin İsrail ve ABD'ye sadık kalıp kalmayacaklarını araştıran ve garantiye alan bir üst kuruluş olarak bilinmektedir.

1998 yılında bu USIP'ın düzenlediği Londra'daki bir özel toplantıya Abdullah Gül

ile MÜSİAD'ın eski başkanı Erol Yarar katıldı... Ve ne tesadüf aynı tarihler Tayyip Erdoğan da Londra'daydı. ABD'nin Yahudi kökenli iki Türkiye stratejisti Marc Grosman ile Morton Abramowitz ise bu toplantının mimarlarıydı..."

Çevik Bir Erdoğan İlişkileri

İslâm düşmanı ve 28 Şubat'ın mimarlarından Çevik Bir, Erdoğan ile birlikte İslâm'a karşı ihanet şebekesi AKP projesini oluşturuyorlar.

"Çevik Bir'in, Tayyip Erdoğan'la münasebetleri, belediye başkanlığı döneminde başladı. Ocak 1999 da cezaevinden çıktıktan sonra Çevik Bir'le İstanbul'da yine bir araya gelindi.

Bundan bir müddet önce de Çevik Bir ekibinden emekli Koramiral Atilla Kiyat'la Hidiv Kasrında yemek yenildi. Çevik Bir'le Atilla Kiyat'in Danışma Kurulu üyesi olduğu Cumhuriyet Gazetesinin yayın yönetmeni İlhan Selçuk, Tayyib'i "gerçekçi" ilan etti ve "değiştiğine inandığını" yazıverdi. Daha da enteresan İlhan Selçuk "Yeni oluşumcuların miladinin (AKP'nin doğum başlangıcının) 28 Şubat olduğunu" dile getirdi!"

"Tayyip hareketinin önemli finansörlerinden Asya Finansın yönetim kurulu başkanı ve Fethullah Gülen'in yakın adamı İhsan Kalkavan da Tayyip Erdoğan, Çevik Bir, Atilla Kıyat buluşmalarına önemli katkılar ve kolaylıklar sağlamaktaydı."

ABD ve Siyonizm'in Türkiye Kolu Aydın Doğan Devrede

T. Erdoğan'ın bugüne nasıl ve kimler tarafından hazırlandığı, neden kahraman(!) ilan edildiği, siyasi yasaklı olmasına rağmen kimlere hizmet etmesi için ona parti kurdurulduğu konuları yukarıda kaynakları ve şahitleri ile birlikte açıklandı.

İslâm'a ihanet şebekesi AKP'nin kurulmasında, Türkiye içerisinde, generallerden, F. Gülen'den başka Aydın doğan da hararetle yardımcı olmuştur. Aydın Doğan'ın, bu Erdoğan sevgisi nereden geliyordu; elindeki medya gücü ile İslâmi değerlere savaş açan, dikta rejiminin bir numaralı destekçisi olan Doğan, ABD efendilerinin talimatları yanında elde edeceği çıkarları da onun Erdoğan'la irtibatının en önemli nedenlerindendir.

ABD ve Türkiye'deki Kemalist sistem, Erdoğan'ı **"Resmi hizmete mahsus"** duruma getirmek için Türki-

ye'de önemli bir yeri bulunan ve siyasetçiler üzerinde söz sahibi olan medya patronu Aydın Doğan'ı görevlendirdi. Aydın doğan rejimin perde arkasındaki idarecilerinden, burjuvanın önemli isimlerinden ve çıkarı gereği rejimin savunucularından birisiydi ve bu işi, bu tür işleri çok iyi becerebilen bir kişiydi.

Doğan, daha önce de General Çevik Bir'i ve başbakan Mesut Yılmaz'ı da köşküne davet etmiş, Mesut Yılmaz'ı kapıda pijama ile karşılamış ve ona akıl verdikten sonra göndermişti. Şimdi sıra Erdoğan'daydı.

Aydın Doğan, TCK, 312. maddesinden mahkûm olan, siyasi hayatı biten Erdoğan'ı meşhur köşküne çağırdı ve rejimin kendisinden istediklerini ona iletti. Erdoğan için bu bulunmaz bir teklif ve fırsattı; bu nedenle emre amade olduğunu Aydın Doğan'a söyledi. Erdoğan bu ilk görüşmeden sonra Doğan'ın köşküne düzenli bir şekilde gitmeye devam etti; bu gidiş gelişler birçok defa basına da yansımış, İslâmcı basından bazıları, Erdoğan'ın bu gidiş gelişlerini eleştirerek karşı çıkmıştı.

Erdoğan siyasi yasaklı olduğu gibi, hakkında açılmış ve devam eden birçok yolsuzluk davası da vardı. Ancak Aydın Doğan ve onun uzantısı perde arkasında bulunan diğer kişilerle görüşmesinden sonra hemen her gün gündemde tutuldu, siyasi ortamlarda konuşuldu, daha önce Erdoğan aleyhinde en ağır ifadeleri kullanan Doğan medya grubunda lehinde ifadeler yazıldı, çizildi görüntülendi. Artık dikta sistemin yeni şehzadesi bulunmuştu, bu Tayip Erdoğan'dı. Aslında bu şehzade General Çevik Bir olacaktı.

General Bir, önce Cumhurbaşkanlığı için öne sürüldü, ancak Anadolu halkının tarihi boyunca rejimi koruyan generalleri sevmediği ve General Bir'in dinsiz ve dengesiz bir kişi olduğu bilindiğinden dolayı geri çekildi ve halkın beğenisini kazanmış, aynı zamanda da sivil olan Erdoğan, şehzadeliğe uygun bulundu.

AKP Aydın Doğan Çıkar Anlaşması

Aydın Doğan, daha Ecevit Hükümetinde adeta bedava denilecek fiyatla PO'ni almış, yetmemiş, o günün parasıyla 16 (onaltı) trilyon krediye konmuş, Başbakanlığı döneminde Mesut Yılmaz'ı köşküne çağı-

rıp pijama ile karşılamış birisiydi. Şimdi önüne yeni bir fırsat çıkmıştı; Tayip Erdoğan! Sıra Erdoğan'ı, çıkarları için kullanmaktaydı.

Ve Seçimler

Türkiye'de yapılan seçimler, Kur'ani Mücahede Dergisi'nin 15. sayısında **'İflas eden Rejimin taze kan arayışı (18 Nisan seçimleri)'** başlığıyla yazdığımız yazıda da belirttiğimiz üzere, rejimin taze kan arayışıdır. Her seçim, dikta rejimine azıcık da olsa nefes aldırır ve rejimin kendisini toparlamasını sağlar, tıpkı rejimin zorla Başbakanlıkta tuttuğu Ecevit'e yutturulan ve onun aksak topal yürümesini sağlayan ilaçlar gibi.

Erdoğan' açılan davalar ve AKP'nin kapatılması için anayasa mahkemesine Yargıtay başsavcısı tarafından açılan dava yine o meşhur gizli el(!) tarafından seçimden sonraya bıraktırılıyor, böylece AKP ve Erdoğan'ın seçime katılması sağlanıyordu.

Aydın Doğan Medya Grubu ve benzeri İslâm düşmanı tüm basın, seçim öncesi adeta AKP'nin ve Erdoğan'ın yayın organları gibi çalışıyor, anketlerde AKP sürekli önde gösteriliyor, CHP dışında diğer partilere hiç yer verilmiyor, Doğan Medya yazarları, il il dolaşıp Erdoğan'ın militanları gibi çalışıyor, AKP propagandası yapıyorlardı. Erdoğan, AKP başkanı olarak il il dolaşıp siyasi konuşmalar yapıyor, yapmasına fırsat veriliyordu.

Seçim sonucunda, AKP, onu seçime sokan gizli(!) ellerin beklentilerinin üstünde ezici bir çoğunluk sağlıyor, CHP dışındaki tüm partiler çöplüklere atılıyor, meydan tek başına AKP'ye kalıyordu.

AKP'den Doğan'a Pompa Jesti

Erdoğan ve ekibi, seçim öncesi ve sonrası yardımını esirgemeyen, kendisine minnet borçlu oldukları Aydın Doğan'a el altından yaptıkları kıyaklar yanında basına intikal eden kıyakları da olmuştur.

Aydın Doğan, Amerika ve İsrail'in şehzadeliğe aday gösterdiği Erdoğan'ı, elindeki medya gücü ile destekleyecek ve karşılığını da alacaktı. Nitekim çok geçmeden karşılığını da aldı da! İhalesiz bir şekilde Atatürk Orman Çiftliği (AOÇ), Anadolu Bulvarı üzerinde bulunan, kira sözleşmesi dolan iki akaryakıt istasyonunun bayrak hakkını, Türk Petrol'ün (TP) 3 milyon dolar ve yüzde 25 kar payı teklifine rağmen 1

milyon 180 bin dolarlık mal ve hizmet karşılığı Aydın Doğan'a ait Petrol Ofisi Anonim Şirketi'ne (POAŞ) verildi.

Bu işlem, AOÇ Hukuk Müşaviri Asıl Peker Gürdal'ın "İhaleye çıkılmak suretiyle en yüksek bedelin tespit edilerek işlemlerin tesis edilmesi, AOÇ'nin yararına olacaktır" uyarısına rağmen ihalesiz olarak yapıldı. POAŞ, 11 yıllık bayrak hakkını ucuza kapattığı iki istasyonun işletmesini, kurucuları arasında AKP'li eski Sanayi ve Ticaret Bakanı Ali Coşkun'un da bulunduğu Yeşil Enerji Otomotiv ve Petrol Limited Şirketi'ne devretti.

Aydın Doğan'a yapılan bu kıyağa, Erdoğan'ın yaptığı her işe karşı çıkan muhalefet partilerinin ses çıkarmamaların oldukça ilginçtir. Doğan Medya grubunun kendileri aleyhinde propaganda yapacaklarını biliyorlardı, bu nedenle susmayı tercih ettiler.

Erdoğan, İsrail konusunda, göstermelik şovları ile aptal yerine koyduğu destekçilerini, aydın doğan konusunda da aynı şekilde aptal yerine koymuş, bir taraftan Doğan'la kavga ediyor görüntüsü verirken diğer yandan gizli olarak Aydın Doğan ile görüşmeler yapıyor, Doğan'lara ait açılışlara katılıp karşılıklı iltifatlarda bulunuyorlardı.

Erdoğan'ın Ekibi Hazırlanıyor

Erdoğan'ın ekibini hazırlama işini de ABD üstlendi; **"ABD Büyükelçiliğinde görevli üst düzey mason, müsteşar Lawrence ile sık sık görüştükleri ve yine Abdullah Gül'ün İngiltere Büyükelçisi Sir David Logan'ı makamında ziyaret edip parti çalışmaları hakkında bilgilendirdiği basına sızdı. Ve zaten Londra Üniversitesi Öğretim Üyelerinden Türkiye Uzmanı Dr. Andrew Mango, Abdullah Gül'ün sık sık ABD ve İngiltere'ye giderek görüşmeler yaptığını açıklamıştı.**

Dış güçlerin, T. Erdoğan'ın seçimlere sokulmayarak mağdur edilmesini ve bu durumun merhamet istismarıyla AKP'ye birkaç puan daha getirmesini ve böylece kendilerine daha yakın gördükleri ve güvendikleri Abdullah Gül'ün genel başkanlığa seçilmesini kurguladıkları da sezilmeye başlanmıştı.

Daha da düşündürücü olanı, Tayyip Erdoğan'ın Yenilikçi Hareketine meşhur Siyonist ve CIA ajanı Graham Fuller'in tam destek vermesiydi...

Fuller, Türkiye'de artık Kemalizm'in modasının geçtiğini ve "ılımlı İslam"a öncülük etmesi gerektiğini ileri sürmekteydi. Bir röportajında "Fazilet Partisindeki gençlerin baskın çıkacağı ve Yenilikçi Hareketin ılımlı İslam'a liderlik yapacağı" kehanetini dile getirmekteydi!"

Yenilikçi ABD kuklalarının yeni bir parti için hazırlanmaları, elbette yeni bir olay değildi. "1998 yılında bu USIP'ın düzenlediği Londra'daki bir özel toplantıya Abdullah Gül ile MÜSİAD'ın eski başkanı Erol Yarar katıldı... Ve ne tesadüf aynı tarihler Tayyip Erdoğan da Londra'daydı. ABD'nin Yahudi kökenli iki Türkiye stratejisti Marc Grosman ile Morton Abramowitz ise bu toplantının mimarlarıydı..." (Mehmet Tokoğlu)

Erdoğan, şehzadelik için yetiştirilirken görev yapacağı taifesi de aynı zaman diliminde hazırlanıyordu. Bunlar Fazilet Partisi içinden hazırlandı. Amaç hem Fazilet Partisini parçalayıp bitirmek, hem de oradaki sivrileri rejime daha çok yamamaktı. Abdullah Gül ve arkadaşları 'Resmi Hizmete Mahsus' kullanılmaya müsait kimselerdi, bu nedenle onlar, şehzade Erdoğan'a hizmet ekibi olarak seçildiler.

Yenilikçi hareketi (ne menem şey ise bu yenilikçiler) adı verilen bir hareketle Fazilet Partisi ikiye bölündü. Yenilikçiler kendilerini kullananların isteği doğrultusunda, daha önce biat edip her vesile ile elini öptükleri, önünde başlarını eğip el pençe durdukları Erbakan'a karşı kazan kaldırdılar ve aleyhinde en ağır ve seviyesiz ifadeleri kullandılar. Amaç yeni efendilerinin ve kullanıcılarının beğenisini kazanmaktı ve başardılar da!

Çok ilginçtir, bu yenilikçilerin(!) başı, okula eşinin kaydını "başörtülüdür" gerekçesiyle yaptıramayan ve medyanın önünde "Rusya'da olsaydım, eşimin okula kaydını yaptırırdım" diyen ve T.C. zorbalığının Rus zorbalığından daha kötü, Rusya'dan daha dinsiz, dikta ve zorba olduğunu ifade eden Abdullah Gül idi.

İşte o Abdullah Gül, yeni efendilerine kendisini beğendirmek için daha önce biatlı olduğu Erbakan'a, en ağır hakaretleri yapmış, yaşlı ve modasının geçtiğini söylemiş, sonra da Rusya'dan daha dinsiz, dikta ve zorba gördüğü Kemalist sistemin başbakanı sonra cumhurbaşkanı olmuştur.

Yenilikçiler ve onları resmi hizmete hazırlayanlar, önce Erbakan güdümlü Fazilet Partisi'nin kapatılmasını sağladılar, böylece halk tarafından kınanmaktan kurtuldular. Çünkü Fazilet Partisi kapatılmadan ayrılmaları durumda halktın tepkisini alabilirlerdi; bu nedenle efendileriyle elele verip önce bu sorunu hallettiler, ardından imamları Erbakan ve eski arkadaşlarından ayrılıp AKP'yi kurdular.

Ambleminden de anlaşılacağı üzere AKP'nin ampulü, çökmüş karanlıklar içinde kalmış dikta rejimi için bir umut ışığıydı. Ancak her ampul gibi bu voltajı düşük ampul de, miadı dolduğunda ya da işinin bittiği anlaşıldığında patlayıp sönecek ve rejim yeniden karanlık içinde kalacaktır.

Erdoğan ve ekibi adım adım devletin siyasi yönetimini ele almaya hazırlanıyorlar; ancak ne hikmetse hiç kimseden tek bir eleştiri, tek bir aleyhte söz çıkmıyordu. İslâm düşmanı basın, sokağa dökülüp İslâm şeriatına salyalarını akıtarak küfreden dinsiz taifesi, en küçük bir konuda basına bildiri üstüne bildiri veren Genelkurmay ve her törende İslâm'a, İslâmi değerlere ve Müslümanlara saldırmayı ilk görev bilen generaller dillerini yutmuş gibi suspus olmuşlardı. Malum, ADB ve İsrail efendileri böyle buyurmuştu!

AKP için Generaller de Devrede

Dikta rejimi, halkın artık patlama noktasına geldiğini, esnafın sokağa dökülüp isyan ettiğini, halkın açlık ve sefalet içinde kıvrandığını, ekonomisinin çöktüğünü, siyasi iradenin yok olduğunu, kurumlarının teker teker kapatıldığını görüyordu. Halk rejime bugüne kadar hiç güvenmemişti; sistemi benimsemediği için de seçimlerde oy kullanmak istemiyordu.

Sistem, her konuda olduğu gibi seçimde de halka baskı yapıyor, tehdit, şantaj ve para cezasıyla halkı oy kullanmaya zorluyor, ancak halk tüm bu baskılara rağmen, son seçimde olduğu gibi (%22 civarında) büyük bir çoğunluk sandık başına gitmeyi de rejimi de reddederek oy kullanmıyordu. Öyle ki halk, rejime karşı tepkisini artık açıktan açığa dile getirmeye başlamıştı.

Rejim, dünyadaki halk hareketlerinin ülkelerindeki diktatörleri nasıl yerle bir ettiğini görüyor, kendi sonunun

da yaklaştığını anlıyordu. Bu nedenle Menderes ve Özal benzeri birilerini bulması gerekiyordu. Bunun için ise en iyi ve en uygun kişi ABD ve İsrail'in hazırladığı R.T. Erdoğan'dı.

Rejim, Erdoğan'ı önceki benzerleri gibi kullanacak, biraz nefes aldıktan, halkı da kısmen de olsa teskin ettikten sonra "miadı dolmuştur" diyerek işini bitirecekti. Görünen o ki, Erdoğan'ın sonu Menderes ve Özal'ınkinden daha kötü olacak; belki de Ziya'ül Hak ya da Gandi gibi bir sonla gidecektir.

Bir başka ilginçlik de dikta rejimin düştüğü durumdur; Kemalist diktatörlük, kendisine hakaret eden Abdullah Gül ile camileri kışla, minareleri süngü, miting alanındaki halkı mücahit(!) gören siyasi yasaklı ve rejime göre şeriatçı(!) olan Erdoğan'a muhtaç duruma gelmişti. Eh, denize düşen yılana sarılır. Üstelik Erdoğan, Gül ve ekibinin hanımlarının başlarında, rejimin çok korktuğu ve İspanyol boğalarının kırmızıya saldırdığı gibi düşmanca saldırdığı başörtüsü vardır. Bu da rejimin düştüğü durumun ne derece vahim olduğunu gösteriyordu.

Rejim, iyice yok olup gitmek yerine daha önce kendisi için düşman gördüğü kişilere sarılıp biraz daha yaşamak istiyordu. Ancak ne Erdoğan ve Gül, ne de bu son çırpınışlar, acı sonu durdurmayacak, rejimi batmaktan kurtaramayacaklardır.

Siyasi yasaklı Erdoğan'ı cankurtaran simidi gören rejim, Erdoğan'ın şehzadeliğe giden yolu üzerinde bulunan tüm engelleri tek tek kaldırıyordu. Nitekim Erdoğan'la cana can dişe diş düşman olan eski Yargıtay başsavcısı Vural Savaş'ın, Erdoğan'ı ebedi siyasi yasaklı yapacak davasını geri çekmesini ve davasından vazgeçmesini sağladılar.

Erdoğan'ı şehzadeliğe hazırlayanlar, Vural Savaş'ın kulağını çekmiş ve davasından vazgeçirmişti. Savaş, can düşmanı Erdoğan'ı ebediyen siyasi yasaklı olmaktan kurtardı ve davasını alelacele geri çekti. Bu konuda, daha önce Erdoğan aleyhinde en ağır ifadeleri kullanan medya da sessiz kaldı; anlaşılan, o gizli(!) el, basının da kulağını çekmişti.

Erdoğan, Ağustos Kutlamalarında Protokol Koltuğunda

Türkiye'deki generallerin ve özellikle de Genelkurmay'ın İslâm'a İslâmi değerlere, Müs-

lümanlara ya da Müslüman zannettikleri İslâmcılara bakışları bellidir ve bu onlarda kronikleşmiş derecededir. Genelkurmay, hanımları başörtülü olduğu, namaz kıldıkları ve içki içmedikleri gerekçesiyle binlerce masum insanı ordudan ihraç etmiş, İslâmcı basını, hiçbir toplantısına çağırmamış, onlara hiçbir haberini vermemiş bir kurumdur.

İşte bu Genelkurmay, ne hikmetse daha kuruluş aşamasında olan, geleceği ve seçimlere katılıp katılmayacağı belli olmayan AKP'nin, milletvekili bile olmayacak, siyasi hiçbir kimliği bulunmayan, Genelkurmay'ın iman edip tabi olduğu anayasa tarafından parti kurucu üyeliği ve parti başkanlığı iptal edilen Erdoğan'ı, askeri törenlere davet ediyor, protokolde ona yer ayırıyor, onu sıcak bir ilgi ile karşılıyordu.

"Bayram değil seyran değil eniştem beni niye öptü?" diyen kimsenin durumunda olduğu gibi, rejim aynı dikta rejimi, Genelkurmay aynı Genelkurmay, Erdoğan da aynı Erdoğan(!) olduğu halde bu sıcak ilginin, bu yakınlığın nedeni neydi!

Aslında bu ilgi ve yakınlığın nedeni apaçık ortadadır; dikta rejimi, acı sona hızla yaklaşıyordu, rejimin tüm kurum ve kuruluşları, basın ve sivil örgütleri bu çöküşün farkındaydılar. Bu nedenle, hem efendileri ABD ve İsrail'in talimatlarını yerine getirmek, hem de bu hızlı çöküşü durdurmak ya da geciktirmek istiyorlardı. Bu nedenle düştükleri bunalım denizinde, Erdoğan yılanına sarılıyorlardı.

Peki, Kemalist generallerin, bu Erdoğan aşkı nereden geldiği konusuna gelince, bu aşkın nedeni, yine Kemalist bir general olan Çevik Bir idi. **"Tayyip Erdoğan'ın uluslararası Yahudi Lobileriyle ilişkili bazı generallerle bağlantılarını kuran kişi ise, Çevik Bir'dir. Çevik Bir Siyonist kuruluş JİNSA'dan ödül alan birisidir."**

Erdoğan, makam mevki uğruna, zaten pek fazla ilgili olmadığı dinini inkâr ettiği, biatlı olduğu Erbakan'ı sattığı, içerisinde yetiştiği Milli Görüşü terk ettiği gibi kendisini iktidara getiren 28 Şubat generallerini de harcadı.

Sistemin, umut bağladığı Erdoğan, F. Gülen grubu ile elele vererek ilk iş olarak generalleri, bir sürü kumpaslar kurarak, cezaevine doldurdu. Birçoğu masum olan yüksek

rütbeli subaylar, bir bir toplanıp cezaevlerine tıkıldı. Bu öyle bir olaydı ki, bir diktatörün, ihtilal yapıp eski rejim yanlılarını tutuklaması gibiydi.

CHP de Erdoğan İçin Devrede

Amerika talimat verince, Türkiye'deki tüm kuklaları, Erdoğan için yardım kuyruğuna girdiler. İslâmcı yazarlar başta olmak üzere, aydın Doğan, generaller ve CHP başkanı Deniz Baykal, Erdoğan'ı iktidar yapmak için ellerinden geleni ardına koymadılar.

Seçimden ikinci parti olarak çıkan ve umduğunu bulamayan CHP'nin başkanı Deniz Baykal, alelacele gidip Erdoğan'ı ve partisinin başarısını kutluyor, CHP çizgisinde ve ideolojisindeki Cumhurbaşkanı, Erdoğan'ı adeta bağrına basıyordu. Deniz Baykal, Erdoğan'ın milletvekili seçilebilmesi için çırpınıyor, basına demeçler veriyor, anayasanın 76. maddesinin değiştirilmesi için gayret ediyor, Erdoğan'ın başbakan olmasını istiyordu.

Anayasanın 76. maddesi, Erdoğan'ın seçilmesine mani olan bir madde olduğu için değiştirildi ve Erdoğan'ın önü açıldı. Bu, bizim daha önce, Kur'ani Mücahede Dergisinin 19. sayısında **"Tek Adam Diktatörlüğü"** başlığıyla yazdığımız yazıda belirttiğimiz gibi, dikta rejimi istediği zaman kanunlarını tek bir adam için değiştirebiliyordu.

İlhan Selçuk da Erdoğan'ı Destekleyenlerden

Sözkonusu ABD ve İsrail olunca, ABD ve İsrail bağlantılı olan herkes, Tayip için devrede; bunlardan birisi de, İslâm'a düşmanlığı ile adeta zirve yapan Cumhuriyet Gazetesi yazarı İlhan Selçuk'tu. İslâm düşmanı Selçuk, Erdoğan'dan övgü ile sözediyordu.

"Bundan bir müddet önce de Çevik Bir ekibinden emekli Koramiral Atilla Kiyat'la Hidiv Kasrında yemek yenildi. Çevik Bir'le Atilla Kiyat'in Danışma Kurulu üyesi olduğu Cumhuriyet Gazetesinin yayın yönetmeni İlhan Selçuk, Tayyib'i "gerçekçi" ilan etti ve "değiştiğine inandığını" yazıverdi. Daha da enteresan İlhan Selçuk "Yeni oluşumcuların miladinin (AKP'nin doğum başlangıcının) 28 Şubat olduğunu" dile getirdi!"

AKP, İsrail'in Güvenliği Koruyacağına Söz Veriyor

AKP'nin kurulmasının ilk şartı olan **"İsrail'in güvenliğini arttıracaksınız önündeki en-**

gelleri kaldıracaksınız" isteği doğrultusunda, Amerika ve İsrail'e taahhüt üzerine taahhütler veriyordu.

"Cengiz Çandar'ın İsrail'den yazdığı yazı ibret ve dikkatle okumaya değerdir. "Hele hele AKP'li Murat Mercan'ın Ariel Şaron'a yakın The Jerusalem Post gazetesine verdiği ve Türkiye-İsrail ilişkilerinin asla zarar görmeyeceğini dile getirdiği demeci, bende "ama yeter artık!" gibisinden bir duyguya yer açtı."

Erdoğan ve ekibi, kendisini destekleyen masonik çevrelere yaranmak için **"Dünya Mason locasının en gözde simalarından, ABD'li Siyonist şirketlerin Orta Asya ve Orta Doğudaki en önemli simsarlarından "müthiş Türk" diye isim yapan Ali Rıza Bozkurt'u, AKP'ye katmıştı. Orta Asya petrollerinin Akdeniz'e taşınması konusunda BOTAŞ'ın karşısında ABD şirketlerini savunan Meşhur Türk(!) Ali Rıza Bozkurt Tayyip tarafından ayakta karşılanmıştı."**

Erdoğan, Müslümanların ve Filistin halkının kanını emen İsrail'i de, AKP'nin kuruluşunun ilk maddesinin gereğini yaparak rahatlatıyor ve İsrail'le ilişkilerinin devam edeceğini söylüyordu. Ayrıca AB, mesaj üstüne mesaj göndererek Erdoğan ve AKP iktidarını kutluyordu.

Erdoğan, iktidar olduktan sonra, halkı kandırmaya ve kendisine puan kazandırmaya yönelik İsrail karşıtı sözlü kimi göstermelik ifadeleri dışında İsrail ile her konuda ilişkilerini geliştirmiş, askeri, ticari her konuda Türkiye'yi, İsrail'in en büyük ihracat kapısı yapmıştır.

One Minute, Mavi Marmara ve Filistin ile ilgili çıkışlar(!) ile kendisine oy verenleri kandırıp ahmak yerine koyan Erdoğan, kapalı kapılar arkasında, birçok defa basında da yer aldığı gibi İsrail ile ilişkilerini sürdürmüştür.

İsrail ile ilişkileri devam ettiren, İsrail lehine ticari kapasitesini kat kat artıran AKP, bununla da yetinmeyerek parasal olarak da İsrail'e yardımda bulunduğu konusunda belgeler basına sızmıştır.

"Özellikle Filistin'e karşı uygulanan İsrail zulmüne karşı ekran önünde tepki gösteren Erdoğan'ın kapalı kapılar ardında İsrail ve Yahudi yanlısı bir hükümet olduğunu göstermek için ABD'deki lobi şirketlerine tam 65 milyon dolar (150 milyon lira) ödemesi Türk halkının bugüne kadar nasıl

yanıltıldığını da gözler önüne seriyor."

AKP, Yahudi lobilerine yaptığı bu 150 milyon (65 milyon dolar) yardımdan başka

"Sözkonusu belgelerde İsrail lobilerinin AKP'nin "İsrail ve Batı yanlısı" olduğuna ikna edilmesi için lobi faaliyeti yürütülmek üzere şirketlerle imzalanmış kontratlar ve bu kontratların dökümü yer alıyor. Sözgelimi 1 Haziran 2009 ile 31 Ağustos 2009 tarihleri arasında imzalanan kontratta her ay 15 bin dolarlık ödemenin Türk Büyükelçiliği adına Fleishman Hillard şirketi tarafından Vendor şirketine ödenmesi öngörülüyor." (15.02.2015 RotaHaber)

İlk taksiti 30 Ekim 2009 tarihinde ödendiği ile ilgili belgesi ortaya çıkan anlaşmaya göre İsrail'e bu ödemeler her ay düzenli bir şekilde devam edecek, İsrail de bu paralarla daha çok füzeleri Filistinlilerin üzerine atacaktır.

Erdoğan, Kendisini İktidara Getiren ABD ve İsrail'e Diyetini Ödüyor

Türkiye'deki dikta rejimin ilah edindiği, emrine tabi olduğu, hiçbir şekilde direktifleri dışına çıkmadığı, Batı'nın ve özellikle de ABD'nin izni olmadan hiçbir şey yapmadığı dünya âlem tarafından bilinen bir gerçektir. ABD izin vermeden T.C. hiçbir kimseyi öne çıkarıp kahraman yapmaz, yapamaz. Menderes ve Özal'ın, ABD'nin izni ile başa getirildiği bilinen bir gerçektir, şimdi bu durum Erdoğan için vuku bulmuştur.

ABD, Pakistan'da Pervez Müşerref'i nasıl bir darbe ile başa getirip Afganistan'a yapacağı saldırı için zemin hazırladıysa, şimdi de Erdoğan'ı iktidara getirterek Irak'a yapacağı saldırı için zemin hazırlamıştır. Nitekim seçimden hemen sonra ABD'nin Ankara büyükelçisi Robert Pearson, acele Erdoğan'ın yanına gelip onu kutluyordu.

"ABD'nin Ankara Büyükelçisi Pearson, AKP Genel Merkezi'ne giderek Erdoğan'ı kutladı. Erdoğan, "Bush'un tebriklerini ilettim" diyen Pearson'a, "ABD'deki seçimlerden dolayı biz de sayın Bush'u tebrik ediyoruz" karşılığını verdi." (8 Kasım 2002 Hürriyet)

Erdoğan da, minnet borcunu ödemek istercesine **"dinci olmadığımızı en iyi ABD bilir"** diyor ve ABD başkanı Bush'un seçim zaferini geç de olsa kutluyordu. ABD elçisi de Erdo-

ğan'a, Başkan Bush'un Türkiye'deki seçimlerin sonucuna ne kadar çok sevindiğini iletiyordu. ABD bununla da kalmıyor AKP iktidarına yüksek oranda yardım yapacağını açıklıyordu.

Daha çok değil, 3 Kasım 2002 seçimlerinden yaklaşık bir yıl öncesine kadar dut yemiş bülbül gibi susup sesi soluğu çıkmayan, dikta rejimin korkusundan nefes almaktan bile korkan Erdoğan, siyasi yasaklı bulunmasına rağmen, adeta bir devlet başkanı edasıyla hareket ediyordu. Erdoğan'ın bu pervasız tavrının nedeni, T.C.'nin ilahı ABD'nin ve büyük(!) patron Bush'un desteğini almasıydı.

ABD ve İsrail'in desteğini alan Erdoğan, hiçbir siyasi kimliği bulunmamasına rağmen, T.C.'nin Cumhurbaşkanı'nı, Başbakanı'nı, Genelkurmay Başkanı'nı hiçe sayarak ve bunların üzerinde imiş gibi bir tavırla Avrupa ülkelerini ziyaret ediyor, görüşmeler yapıyor, Türkiye adına görüşmeler yapıyordu.

Erdoğan'ın bu pervasızlığının nedenini anlamamış görüntüsü veren Deniz Baykal, ona bu seyahatlerini ve T.C. adına görüşmelerini hangi sıfatla yaptığını soruyordu; aldığı cevap oldukça manidardı. Erdoğan: **"hangi sıfatla karşılandıysam o sıfatla görüşmeleri yapıyorum"** diye cevap veriyordu. Buna göre, Avrupalı Cumhurbaşkanları Erdoğan'ı bir Cumhurbaşkanı, başbakanları onu bir başbakan olarak karşılıyor, tabii ki büyük ağabeyi W. Bush da onu T.C.'nin Başkan'ı(!) (aslında ise sadık bir adamı) olarak karşılıyordu.

O günkü Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer, gölgede bırakılmasının verdiği rahatsızlık nedeniyle bir iki seyahat yapmayı deniyor, ancak Erdoğan'a gösterilen ilgi, Avrupalı liderlerce kendisine gösterilmeyince hem seyahatlerine son veriyor, hem de devlet başkanlarının toplantısının yapıldığı Kopenhag'a gitmekten vazgeçiyordu.

ABD, Erdoğan'ın tekerine taş koyacağını düşündüğü herkesi uyarıyor; bu nedenle Türk Genelkurmay başkanını ABD'ye çağırıp Erdoğan'a sorun çıkarmamasını tavsiye(!) ediyordu. İslâm'ın 'i'sini duyduklarında beyinlerine kan sıçrayan Genelkurmay ve bağlı generallerinden "tık" çıkmıyordu.

İslâm'dan, Müslümanlardan ve İslâmi değerlerden oldukça rahatsızlık duyan Genelkurmay, ABD'nin kulak-

larını çekmesi nedeniyle açıkça ifade edemediği rahatsızlığını, Başbakan Abdullah Gül'e verdiği brifingde üstü kapalı bir biçimde anlatmaya çalışıyor ve devlet kadrolarında on üç bin irticacı(!) (yani İslâmcı) bulunduğunu söylüyordu. Genelkurmay, brifing verdiği Başbakan'ın da bir irticacı(!) olduğunu ve bu gerekçe ile dört partisinin kapatıldığını unutuyor! Kadıya kadıyı şikâyet etme mantığı gibi.

ABD Irak'ın işini bitirip İsrail'in önünü açıncaya ve Ortadoğu'ya tam yerleşene kadar Erdoğan'a iltifat edecek, işi bitince de, önceki uşaklarına yaptığını Erdoğan'a da yapacak ve T.C.'ye "gereği yapılmak üzere" havale edecektir ki, T.C.'nin de beklediği zaten o andır.

ABD başkanı, Türkiye eski Başbakanı'na bile aylar sonra görüşme randevusu verirken, Amerika'ya giden Ecevit de dâhil, nice başbakanlara görüşme randevusu bile vermezken, Erdoğan'a yıldırım hızıyla randevu veriyor ve hemen görüşüyordu. Bunun nedeni açık bir şekilde ortadadır; Irak'a yapılacak saldırının bu günlerde gerçekleşeceği ve işgalci ABD'ye Türkiye hava üslerinin bir an önce açılması isteği nedeniyledir bu hızlı görüşme.

Bu görüşmede Bush Erdoğan'a, AKP'nin kuruluşundaki maddeleri hatırlatıyordu. Nitekim bu görüşmeden sonra, Ecevit'in izin vermediği, bu nedenle koltuğundan olduğu Amerikan'ın İskenderun'a yanaşan lojistik gemileri, tırlarla Irak'a taşınıyordu.

Gerçek İslâm'a Karşı Amerikancı Ilımlı İslâm

İhanet Şebekesi AKP ve onun başı Erdoğan, İslam'ı, efendilerinin isteği ile yeniden yorumlama gayretiyle kendisini kutlamaya gelen ABD'nin Ankara Büyükelçisi Pearson'a tekmil verircesine **"AKP'nin "din eksenli parti" olmadığını ve bunu en iyi ABD'nin bildiğini söyledi."** (8 Kasım 2002 Hürriyet)

Erdoğan ve ekibi, ABD, İsrail ve Batı'nın rahatsız olduğu Tevhidi İslâmi bilincin gelişmesini engellemek için, kuruluşunda kendisine dikte edilen **"İslam'ın yeniden yorumlanmasında bize yardımcı olacaksınız"** talimatın gereği, Tevhidi İslâmi bilincin yok edilmesi için kolları sıvamış, bu nedenle ilk iş olarak İslâmcı belamları görevlendirmiştir.

Belamlar, kendilerine Erdoğan tarafından sağlanan çıkar-

ları uğruna, tarihte eşi benzeri görülmeyen bir dejerasyona girişerek Tevhidi esasları gizlemişler, İslâm'ı, şirk ve küfür ile bulayarak bambaşka bir din algısı oluşturmuşlardır.

Belamlar, tağuti sisteme diyetlerini ödemek adına, hem şeytanın, hem de tağuti sistemin kendilerine verdikleri görevleri yerine getirerek insanları Allah yolundan alıkoymuşlar, AKP'yi desteklemelerini istemişler, böylece onları yüce Allah (cc) huzurda domuzlar ve maymunlar durumuna düşürmüşlerdir.

"De ki: 'Allah katında yeri bundan daha kötü olanı size söyleyeyim mi? Allah kim(ler)e lanet ve gazap etmiş, kimlerden maymunlar, domuzlar ve tağuta itaat edenler yapmışsa, işte onların yeri daha kötüdür ve onlar düz yoldan daha çok sapmışlardır." (Maide, 60)

Risalet tarihinde tüm peygamberlerin, mücadelesini verdikleri Tevhidi esasları gizleyip insanlara tali konuları anlatan belamlar, bu işledikleri küfür ve şirk yetmiyormuş gibi, gündem oluşturma adına, yüce Allah'ı sorgulamaya başlamışlar, ayetleri inkâr eder bir tavırla ayetlere aykırı konuları işlemişlerdir.

Yüce Allah'ın Kur'an'da, apaçık bir şekilde var dediği konulara yok, yok dediği konuların var olduğunu iddia eden belamlar, böylece Amerika'nın istediği doğrultuda İslam'ı yeniden yorumlayarak AKP ile birlikte Amerikan çıkarlarına hizmet etmişlerdir. Yüce Allah (cc), bu belamlara lanet etmekte ve bütün lanet edebilenlerin de lanet etmelerini istemektedir.

"İndirdiğimiz açık delilleri ve hidayeti biz Kitapta insanlara açıkça belirttikten sonra gizleyenler (var ya), işte onlara hem Allah lanet eder, hem bütün lanet edebilenler lanet eder." (Bakara, 159)

Belamların, çıkarları gereği Tevhidi esasları gizlemeleri, insanları tağuti sistemi tasdik etmeye yönlendirmeleri sonucunda insanlar, daha önce karşı oldukları tağuti sistemi benimsemeye, desteklemeye, hatta savunmaya başladılar. Böylece ABD ve Batılı emperyalistlerin istedikleri olmuş, İslâm, ne menem şey olduğu belli olmayan ılımlı İslâm oluvermişti.

Samiri soylu belamlar, iktidara yaranma adına Kur'ani kavramların için boşaltmışlar, yüce Allah'ın ak dediğine kara, kara dediğine ak deme cüretini göstermişlerdir.

Yüce Allah (cc), Müslüma-

nın, kâfirin, müşrik, münafık, fasık ve putperestlerin kim olduğunu apaçık bir şekilde Kur'an'da belirttiği halde iktidardan nemalanan Samiri soylu belamlar, putperest müşriklerin Müslüman olduklarını iddia etmiş, Erdoğan'ın ve AKP hırsızlarının yolsuzluklarını meşrulaştırmaya çalışmışlardır.

Samiri soylu belamlar, Hakkı batılla karıştırmakta o denli ileri gittiler ki, puthanenin Kâbe'ye, putperestlerin yaptıkları tazimleri de Rasulullah (as)'ın, Kâbe'de yaptığı ibadete benzetmişler, beşeri kanunlarla idare edilen tağuti sistemin İslâm devleti olduğunu iddia edebilmişlerdir.

İktidardan nemalanmak, ona karşı insanların tepkilerini azaltmak için, Rasulullah (as)'ı inkâr eden, Kur'an'a iftira atan belamlar, İslâm'ın bir devlet yapısının olmadığını, tağutu desteklemeyenlerin Kur'an'a karşı geldiklerini söyleme alçaklığına düşmüşlerdir.

Bu Samiri soylu belamlar, önlerine AKP tarafından atılan kemikleri yalama adına, Kur'an'ın ifadesi ile dillerini sarkıtıp soluyan köpekler durumuna düşmüşlerdir.

"Onlara şu adamın haberini de oku; kendisine ayetlerimizi verdik de onlardan sıyrıldı, çıktı, şeytan onu peşine taktı, böylece azgınlardan oldu; dileseydik elbette onu o ayetlerle yükseltirdik, fakat o, yere saplandı ve hevesinin peşine düştü. Onun durumu, tıpkı şu köpeğin durumuna benzer, ,üstüne varsan da dilini sarkıtıp solur, onu bıraksan da dilini sarkıtıp solur. İşte ayetlerimizi yalanlayanların durumu budur. Bu kıssayı anlat, belki düşünürler." (A'raf, 175-176)

AKP'yi Dolayısıyla Sistemi Desteklemek, Yüce Allah'a Savaş Açmaktır

İslâm dinine karşı ABD ve İsrail'in kurdukları AKP ihanet şebekesi, ona destek veren Samiri soylu belamlar, yandaş basın ve nihayet halktan onlara destek verenler, açık bir şekilde İslâm'ın tahrif edilmesinde elele vermişlerdir. Bunlar, bir taraftan Amerikan çıkarlarına hizmet eden, diğer taraftan İslâm dinine savaş açan Allah düşmanlarıdırlar.

Samiri soylu belamlar, AKP'ye destek vermekle hem kendileri yüce Allah'a karşı başlatılan savaşta tağuti sistemin safında yer almışlar, hem de kendilerine tabi olanları, yüce Allah'a karşı savaşmaya zorlamışlardır.

"İman edenler Allah yolunda

savaşırlar, inkâr edenler de tağut yolunda savaşırlar; o halde şeytanın dostlarıyla savaşın, çünkü şeytanın hilesi zayıftır." (Nisa, 76)

Yüce Allah (cc), Müslümanların, tağuti sisteme, onun mezhepleri durumundaki partilere ve Samiri soylu belamlara karşı nasıl davranılması gerektiğini açıkça ortaya koymuş, buna uyulmasını iman etmenin temeli kabul etmiştir. Buna uymayanlar, yüce Allah'a açıkça isyan etmiş, şirk koşmuş, küfre girmişlerdir.

"Dinde zorlama yoktur, Doğruluk, sapıklıktan seçilip belli olmuştur; kim tağutu reddedip Allah'a inanırsa, muhakkak ki o, kopmayan, sağlam bir kulpa yapışmıştır. Allah işitendir, bilendir." (Bakara, 257)

Bu ayetin hükmüne rağmen tağutu reddetmeyip İslâm düşmanı AKP'ye oy verenler, yüce Allah'a iman etmemiş, iman ettiklerini iddia ediyorlarsa, şirke ve fıska düşmüş sapıtmışlardır.

Oy Verenlerin Cenaze Namazları Kılınmaz

AKP ihanet çetesine ve onun bağlı olduğu demokratik dine oy verenler, şirke düşüp fasık oldukları için yaptıkları tüm salih amelleri yani kıldıkları namazları, gittikleri hacları ve yaptıkları her türlü amelleri boşa gitmiştir. Bu nedenle bunlar, küfür ve şirk üzerinde ölmüş kimseler olduklarından bunların cenaze namazları kılınmaz, kabirleri başında durulmaz.

"Ve onlardan ölen birinin üzerine asla namaz kılma, onun kabri başında durma, çünkü onlar Allah'ı ve Rasulünü tanımadılar ve fasık olarak öldüler." (Tevbe, 84)

Bütün bunları göze alanlar, bunun sonucunda ebedi olarak cehennemde yanmaya razı olanlar, buyursun din adına din düşmanı AKP ve onun iman ettiği demokratik dini desteklesin, AKP ihanet şebekesine oy versin, onları her türlü küfür, şirk ve hırsızlıklarının günahına ortak olsun.

AKP, Bir Çıkar Çetesidir

AKP (Amerikan Kuklaları Partisi), bir düşünce ya da bir inanç birliği değil, bir çıkar birlikteliğidir; Erdoğan da bu çıkar çetesinin reisidir. AKP, kurulduğu günden bu yana Erdoğan, kendisi ile beraber ABD efendilerine hizmette kusur etmeyen yol arkadaşlarını tek tek harcamış, harcamaya da devam etmektedir.

Erdoğan, önce partisinin kurucularından olan Sivas milletvekili Abdüllatif Şener'i har-

camış, ardından yol arkadaşlarını tek tek devre dışı bırakmıştır. Erdoğan, daha sonra kardeşim dediği Abdullah Gül ile içlerindeki rekabet su yüzüne çıkınca düşman kardeşler oluverdiler. Sırada Bülent Arınç var!

Arınç, bozuk para gibi harcandığını ve artık AKP'de çıkarı kalmadığını hissetmeye başladığı andan itibaren ağız değiştirmiş, halkın %50'sinin AKP ve kendilerinden nefret ettiğini dile getirmeye başlamıştır.

Numan Kurtulmuş AKP'ye girmeden kısa bir süre önce, AKP'ye ve Erdoğan'a ağza alınmayacak ağır ifadeler kullanmış, daha sonra Erdoğan ona vaatlerde bulunarak satın almıştır. Kurtulmuş, şimdi Erdoğan'ın pisliklerini temize çıkarma telaşındadır. Aynı şekilde Süleyman Soylu adlı şahıs da, Erdoğan'a birçok hakaretler sıralamış, AKP ve Erdoğan hakkında olmadık şeyler söyleyince Erdoğan onu da satın alarak susturmuştur.

Erdoğan, F. Gülen ile de çıkar birliği yapmış, birbirlerine övgüler sıralamışlardı, ancak onlar da, düşman kardeşler haline gelmişler ve birbirlerine ağza alınmayacak hakaretler yapmışlar, yapmaktadırlar. Yarın bunlara elbette yenileri katılacak, Erdoğan, hepsini tek tek bitirerek tek adam olma hayalini gerçekleştirecektir.

AKP, bir çıkar çetesidir; bu nedenle çıkarları bitenler ya da payları kısmen azalanlar hemen birbiri aleyhine dönüyorlar, birden bire düşman oluyorlar.

Bunlar, kendilerine yapılan teklifler nedeniyle biat ettikleri Erbakan'ı da, (ateşi bol olsun) yüzüstü bırakıp kendilerine uzatılan çıkar çubuğunu kapmak için ayrıldılar. Aynı şekilde çıkarları için İslâm'ı da bozmaya ve Amerika'nın istediği hale koymaya çalışıyorlar.

İşte AKP böyledir ve tek kelime ile İslâm düşmanı bir çıkar çetesidir. Onların, din, iman masalları, kendilerine oy veren halkı uyutmaya yönelik taktiklerdir. Onlar, yüce Allah'ı değil, hizmet ettikleri Amerika'yı razı etme peşindedirler.

بسم الله الرحمن الرحيم

Buruc Sûresi

Tevhid-şirk, Hak-batıl mücadelesi, insanın yeryüzüne gönderilmesinden hemen sonra başlamış, tarihi süreçte, kimi zaman şiddetlenerek günümüze kadar süregelmiştir. Tarihi süreçte bu mücadele, Mü'minlerin, inançlarından taviz vermemelerine bağlı olarak şiddetlenmiştir.

Yüce Allah'ın arzında, O'nun kulları üzerinde şiddet uygulayıp terör estirenler, Mü'minlerin Rab'lerine olan iman ve teslimiyetlerinden taviz vermemeleri karşısında şaşkına dönmüşler, vahşi hayvanlara taş çıkartacak şekilde Mü'minlere saldırmışlardır.

Şiddet, fikrin çıkmaza girmesi ile ortaya çıkar, fikir karşısında küçülüp aciz kalan düşünce yoksunu zorba güçler, acizliklerini gizlemek, güçlü görünmek ve muhataplarını susturmak için şiddete başvurmuş, aciz kaldıkça şiddeti artırmış, terör estirmişlerdir.

Şiddet ve baskı ile düşünen insanları susturmak, düşünme yeteneklerini yitirmiş, düşünce yoksunu zorbaların en önemli yöntemleri, başvurdukları metodları olmuştur. Bu nedenle, tarihin her döneminde şiddete, baskı ve teröre başvuran zorbaların karakterleri hep aynı olmuştur. Bu, dün öyle olduğu gibi bugün de böyle olmuştur. Cehalet karanlığında kalan zorbalar, kendilerine ilahi mesajı duyurmaya çalışan Risalet önderlerini ve Tevhid erlerini şiddet kullanarak susturmaya çalışmışlardır.

Tevhidi esaslar karşısında şaşkına dönen, dünyevi çıkarları ve saltanatları sarsılan, mazlumlara yaptıkları zulmün hesaplarının sorulacağını düşünen diktatörler ve onlara maşalık yapan mele ve müfret takımı, yaptıkları vahşette sınır tanımıyorlardı. Kur'an ve tarihi kalıntılar, despot diktatörlerin yaptıkları zulümlere şahitlik yapmaktadırlar. Onlar, yaptıklarının bedelini dünya ve ahiret-

te en ağır bir şekilde ödeyeceklerdir.

Tevhidi esaslar, aydınlığa çağırmakta, esaret, zulüm, baskı ve şiddete son vermeyi taahhüt etmekte, sevgiyi barışı, kardeşliği huzur ve güvenliği getirmekte, beşerin eksik ve kıt düşüncesiyle kıyaslanamayacak derecede sonsuzluğu ifade etmektedir. Beşeri düşünce ve ideolojiler ise, karanlığı zulüm ve adaletsizlik ifade eder, insanlığı cehalete, esarete, kargaşaya, huzursuzluğa, adaletsizliğe, şiddet ve terore sürükler. İslâm, aydınlığı, beşeri düzenler ise karanlığı ifade etmektedir.

"Elif lâm râ. (Bu,) Rablerinin izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa çıkarıp o güçlü ve övgüye lâyık olanın yoluna iletmen için sana indirdiğimiz Kitaptır." (İbrahim, 1)

"Allah, iman edenlerin dostudur, onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır, kâfirlerin dostları da tağuttur, (o da) onları aydınlıktan karanlıklara çıkarır; onlar ateş halkıdır, orada ebedi kalacaklardır." (Bakara, 257)

Tevhidi esasların, açık, net ve geleceğe yönelik hükümleri bulunmakta, her konuya açıklık getirmekte, tüm sorulanları en iyi, en güzel bir biçimde, adalet ilkesine uygun bir şekilde çözmektedir. Beşeri ideolojiler ise, net olmayan, güncel konu ve sorunlara bile çözüm getiremeyen, gelecek için umut vermeyen, haksızlık ve zulüm içeren, bireyden bireye değişkenlik gösteren hükümlerdir. Bu nedenle vahyi esaslarla beşeri ideolojiler hiçbir şekilde kıyaslanamazlar. Yüce Allah (cc) indirdiği hükümlerin eşsiz ve üstün olduklarını, beşeri dinlerin ise bir hiç olduklarını bildirmektedir.

"Eğer kulumuza indirdiğimizden kuşku duyuyorsanız, haydi onun benzeri bir sure getirin; Allah'tan başka bütün şahitlerinizi de çağırın eğer doğru iseniz." (Bakara, 23)

"Yeryüzünde bulunun ağaçlar kalem olsa, deniz de, arkasından yedi deniz ona yardım etse, yine Allah'ın kelimeleri tükenmez (onlar tükenirler.) Allah, muhakkak ki, üstündür, hâkimdir." (Lokman, 27)

Tarihin her döneminde beşer ürünü ideoloji ve sistemler, ilahi mesajın yüceliği, üstünlüğü, eşsizliği, kusursuz ve eksiksizliği karşısında ezilip küçülmüş, alçalıp yok olmuşlardır. Bu nedenle iman eden Mü'minlere düşman olmuşlar, onlara karşı kin ve nefretle dolmuşlar, onları, iman ettikleri dinlerinden döndürmek için

çalışmışlardır.

Mü'minleri, hakaret ve tehditlerle yollarından alıkoyamayan kâfir ve müşrikler, onlara acımasız bir şekilde saldırmışlar, şiddet uygulayıp terör estirerek Mü'minleri yok etmeye çalışmışlardır. Tarih, zorbaların Mü'minlere uyguladıkları baskı, şiddet ve zorbalıklarla dolu, Kur'an bu yapılan zulümlere şahitlik yapmaktadır. Bu nedenle, Ashabı Uhdud zorbalığı ne ilk ne de sondur.

Tevhid-şirk mücadelesinde zorba güçler, her dönemde Mü'minleri, kendi sapık kanunlarını kabul etmeye zorlamışlardır. Ancak her defasında hüsrana uğramışlar, tehdit ve zorbalıkla hiçbir Mü'mini iman ve teslimiyetinden ayırmaya muvaffak olamamışlardır.

"Kâfirler, elçilerine dediler ki: 'Ya sizi mutlaka yurdumuzdan çıkarırız ya da bizim dinimize dönersiniz!' Rableri de onlara şöyle vahyetti, 'zalimleri mutlaka helâk edeceğiz!' (İbrahim, 13)

"Kavminden büyüklük taslayan ileri gelenler dediler ki: 'Ey Şuayb, mutlaka seni ve seninle beraber inananları kentimizden çıkarırız, ya da dinimize dönersiniz!' Dedi ki: 'İstemesek de mi? Allah, bizi sizin dininizden kurtardıktan sonra eğer tekrar ona dönersek, Allâh'ın üzerine yalan atmış oluruz. Rabbimiz Allah, dilemedikten sonra ona dönmemiz, bizim için olur şey değildir. Rabbimiz, bilgice her şeyi kuşatmıştır, biz Allah'a dayanmışız. Rabbimiz, bizimle kavmimizin arasını gerçekle aç, muhakkak ki sen açanların en iyisisin!" (A'raf, 88-89)

Küfür ve şirk cephesi, bütün güçleri ile kullanarak Mü'minleri kendilerine itaat ettirmeye, onları küfre döndürmeye çalışmışlar, ancak muvaffak olamamışlardır. İman edenler üzerinde etkili olamayan zalim despotlar, onları hapsetmiş ya da öldürmüşlerdir. İşte Ashabı Uhdud kâfirleri de tıpkı diğer kâfir zorbalar gibi hareket etmişler, Mü'minleri, kazıp ateş doldurdukları hendeklerde yakmışlardır.

Buruç suresi, imanla küfrün, Tevhitle şirkin, hak ile batılın kıyasıya mücadelesini belgeleyen, Tevhid erlerinin imanlarındaki sadakat ve samimiyeti gösteren, küfrün, azgınlığında ulaştığı noktayı ortaya koyan bir suredir. Mü'minler, iman ettikleri esaslara bağlılıklarından taviz vermeyip samimiyetle dinlerine sarıldıkça zorba kâfirler, çılgına dönmüş, kazdıkları çukurlara ateş doldurarak onları yakmışlardır.

Zorbalar, hazırladıkları ateşe ardı ardına Mü'minleri attıkça onlar, adeta cennetin kapılarından içeri giriyormuşçasına yüzlerini kaplayan nurun yansıması ile yüzleri parlamakta, dudaklarında tebessüm görülmektedir.

Mü'minlerin imanlarında sadık kalmaları, zerre kadar taviz vermemeleri, başları dik bir şekilde hareket etmeleri, zorba despotları çılgına çevirmiş, delirtmiştir. Bu yüzden onlarca, yüzlerce, binlerce mü'mini kudurmuşçasına ateşe atmaktan çekinmemişlerdir.

Küfür, her dönemde Mü'minlere karşı aynı tavrı sergilemiş, onları imanlarından döndürmek için şiddete ve zulme başvurmuştur. Bu, dün olduğu gibi bugün de böyledir, yarın da böyle olacaktır. Bu Sünnetullahtır ve aynı ortam, aynı şartlar var olduğu sürece Sünnetullah devam edecek, Tevhid ve şirk taraftarları, kendi görevlerini yapacak, Hak batıl mücadelesi sonsuza dek sürecektir.

Günümüz zorbaları da tıpkı daha önceki ataları gibi Mü'minleri, iman ettikleri Tevhidi esaslardan ve Hak yolundan alıkoymak, onları kendi sapık ideolojilerine döndürmek için tuzak üstüne tuzaklar hazırlamaktadır. Bu tuzakların başında parti, vakıf ve dernek gibi şirk ve küfür yuvaları gelmektedir.

Şirk ve küfür içerikli tuzaklarla yetinmeyen zorbalar, Mü'minlere saldırmakta, onları zindana atmakta, işkence yapmakta, faili meçhul cinayetlerle şehit etmektedirler.

Küfrün ve kâfirlerin karakterleri hep aynıdır ve hiçbir dönemde değişiklik göstermez. Mü'minler, taviz vermeyip Tevhidi esasları ortaya koydukça kâfirler, gerçek yüzlerini ortaya koymuşlar, bütün azgınlıkları ve çirkeflikleri ile onlara saldırmışlardır.

Günümüzde bazı İslâmcılar, beşeri tağuti sistemlerin geçmiş kâfirler gibi olmadıklarını iddia etmekte, bu küfür sistemlerine destek olmaya çalışmaktadırlar. Oysa kâfirler hep aynıdır, değişmemişlerdir; değişenler, iman ettikleri Tevhidi esaslardan irtidat eden Samiri soylu belamlar ve kandırdıkları arkalarındaki sürülerdir. Bu nedenle de küfür sistemleri onlara karşı daha yumuşak davranmakta, hatta onları, vakıf, dernek ve parti gibi şirk yuvalarında barındırarak desteklemektedir.

Suredeki Bazı Kelimelerin

Anlamları

Buruc: B-R-C harflerinden türeyen buruc, yükselmek ve irtifa manasına gelir ve yükseklik ifade ettiği için yüksek saray ve kalelere ad olmuştur. Güneş, ay ve yıldızların içinde döndükleri 'Semavi merkez odak' olarak bilinen yerlere de burç adı verilmiştir.

Vadedilen gün: Hesap günü, ceza ve mükâfatların verileceği gündür. O gün, Mü'minlere cennetin, müşrik ve kâfirlere cehennemin verileceği gündür.

Şahit ve şahitlik edilen: Bir olaya ve duruma tanık olan, yaşayan ya da gören kişiye şahit; varolan, meydana gelen, yaşanan olay da şahitlik edilendir.

Uhdud: Çukur, hendek, derin ve uzun kazılan yer anlamına gelen Uhdud, Buruc'un yani yüksekliğin zıddıdır. Buruc ve Uhdud, surede işlenen konunun ana temasıdır; suredeki olaylar ve kişilerin durumunu gözler önüne sermektedir.

Surenin Açıklaması

1-4- Burçlar sahibi göğe, vadedilen güne, şahide ve şahitlik edilene ki, kahroldu o hendeğin adamları.

Sure, **burçlara sahip olan sema** ifadesi ile başlamakta; bu, yücelik ve egemenliğin ifadesidir. **Vadedilen gün**, hesap sorulacağını, yapılan ve yapılacak her şeyin, vadedilen günde hesaba çekilecektir. **Şahit ve şahitlik** ifadeleri ise, yüce Allah'a iman ettikleri için hendeklere atılıp yakılan mü'minleri ve o yaşadıkları insanlık dışı olayı anlatmaktadır.

Mü'minleri, kazıp ateşle doldurdukları çukurlarda yakan zalimlerin, **hendeğin adamları** şeklinde tanımlanması, o kimselerin içerisinde bulundukları seviyesizliği ve alçaklığı belirtmekte, o zalimlerin, kıyamet gününde içine atılacakları cehennem çukurlarını ima/işaret etmektedir. Surenin 10. ayetinde, o zalimlerin atılacakları ateşin şiddeti gösterilmektedir.

Üzerine yemin edilen burçlara sahip sema, vadedilen gün, şahit ve şahidin yaşadığı olay, birbirlerini tamamlamaktadır. Burçlara sahip sema, yüksekliği, yücelmeyi ifade ederken, bu yüceliğe ulaşmış kimseler, vadedilen o hesap gününde dünyada yaşadıkları ve şehit olarak şahit oldukları olaylar nedeniyle cennetle mükâfatlandırılarak yüceltilecekler ve yük-

seltileceklerdir.

"Doğrusu, mutluluğa ermiştir temizlenen, Rabb'inin adını anıp teslim olan." (Alâ, 14-15)

"Ey huzura eren nefis! Razı edici ve razı edilmiş olarak Rabb'ine dön! (Salih) kullarım arasına gir! Cennetime gir!" (Fecr, 27-30)

Allah yolunda yapılan mücadelenin, O'na olan imanın, Tevhidi esaslara bağlılığın, bunlardan taviz vermeden yaşamanın, insanı yüce Allah'ın rızasına ulaştırıp yücelttiğini ortaya koyan bu ayetler, suresinin 11. ayeti ile bütünlük sağlamaktadır.

Kur'an'da, üzerinde yemin edilen hususlar ve konular, genelde surenin teması ile uyum sağlamaktadır. Bu surede de, yemin edilen hususlar, surede işlenen konu ile bütünlük oluşturmaktadır. Burçlara sahip sema, şehit edilen mü'minlerin yüceliğini tanımlamakta, Uhdud ise, Mü'minleri vahşice yakıp onların şehadetine neden olan despotların vasıflarını ve konumlarını anlatmaktadır.

"Kahroldu o hendeğin adamları" Zulüm, zalimleri hiçbir şekilde ve hiçbir zaman yüceltmez, tam aksine yaptıkları zulüm oranında alçalır ve helak olurlar. Zalimler, dünya hayatında hem insanlar tarafından sevilmeyip nefretle anılırlar, hem de yüce Allah (cc) tarafından helak edilirler. Ahiret hayatında ise onlar, en kötü azaba alçaltılarak atılırlar.

Zalim ve diktatörlerin hemen tümü, psikolojik özürlü kimselerdir. Onlar, ancak savunmasız ve mazlum insanlara acı vermekten, eziyet etmekten haz duyarlar. Mazlum insanların acılarından vahşi bir zevk duyan zalim despotlar, hayvanları utandıracak bir kişiliğe sahiptirler. Uhdud ashabı da, aynı ruh yapısına sahip olduklarından Mü'minlerin ateşin içinde can çekişmeleri karşısında histerik psikoz bir duygu içerisine girerek kendilerinden geçiyorlardı.

5-7- O yakıt doldurulup tutuşturulmuş ateş (hendeğinin adamları)! Onlar, onun başında oturmuşlardı ve onlar, Mü'minlere yaptıklarını seyrediyorlardı.

Vahşi hayvanların bile yakaladıkları avlarına reva görmedikleri bir vahşeti, zalim despotların, mü'minlere reva görmelerinin nedeni, mü'minlerin ortaya koydukları Tevhidi gerçeklerdir. Zalimler, Tevhidi esaslar karşısında bir hiç olduklarını anlamaları ve bu gerçeklerin toplum tarafından kabul edilmesi halinde, insanlar üzerinde

kurdukları zulüm ve sömürü düzenlerinin yıkılacağını düşünmeleri nedeni ile çılgına dönüyor, bu yüzden de vahşileştikçe vahşileşiyorlardı. Bu zalimlerden biri de Fir'avn'dır.

Hz. Musa (as)'ın getirdiği ilahi mesaj karşısında şaşkına dönen Fir'avn, sihirbazların, Tevhidi esaslara iman edip kendisini üstün görmemeleri üzerine çılgına dönmüştü. Çünkü o, insanlar üzerinde kurduğu despotik saltanatının yıkılacağını ve artık sonunun geldiğini hissetmişti. Bu yüzden de iman edenleri, kol ve bacaklarını çaprazlama kesmekle, onları canlı canlı kazıklara geçirmekle ve asmakla tehdit ediyordu.

"Fir'avn: 'Ben size izin vermeden ona inandınız mı? Bu, bir tuzaktır, şehirde bu tuzağı kurdunuz ki, halkını oradan çıkarasınız, ama yakında bileceksiniz! Elbette ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim, sonra hepinizi asacağım!' dedi.

Dediler ki: 'Biz zaten Rabbimize döneceğiz! Rabb'imizin, bize gelmiş olan ayetlerine inandığımız için bizden öç alıyorsun.' (Ey) Rabbimiz, üzerimize sabır boşalt ve bizi Müslümanlar olarak öldür!" (A'raf, 123-126)

En yakın adamları olan sihirbazların yüce Allah'a iman edip kendisinin otoritesini tanımamaları ve halkın da aynı şekilde iman edip kendisini tanımayacakları endişe ve korkusu, Fir'avn'ı çılgına çevirmişti. Özellikle Müslüman olan sihirbazların, 'Biz zaten Rabbimize döneceğiz!' diyerek kendisini kale almamaları, Fir'avn'ı adeta kudurtmuş, gözleri kan çanağına dönmüş bir halde tehditler savuruyordu.

Zalimlerin, mü'minlere bu denli kin beslemelerinin ve düşman olmalarının diğer bir nedeni de mü'minlerin, iman ettikleri Tevhidi esasları onurlu bir şekilde korkusuzca açık ve net ortaya koymaları ve zorbaların tüm tehditlerine aldırış etmemeleridir.

İman, insanın kalbine girince doğal olarak onun davranışlarına yansır; Mü'min birey, yaşamın tüm alanlarında iman ettiği esasları yaşar ve toplum içinde bunu ortaya koyacaktır. Farklı bir kişilik ortaya koyan Müslüman birey, söz, davranış ve tutum olarak içerisinde yaşadığı toplumdan çok farklı olacaktır. Öyle ki o, bu imani tutum ve davranışı ile yepyeni bir kişilik kuşanır ve yepyeni bir kimliğe kavuşur.

Birey, iman ettikten sonra doğal olarak, iman ettiği esasla-

rın yasakladığı fiilleri yapmayacak, bu esaslara aykırı söz söylemeyecek, haramlardan kaçınacaktır. Bu nedenle alışkanlıklarını, eski çevresini ve arkadaşlarını iman ettiği esaslar doğrultusunda yeniden gözden geçirecek, eski arkadaş çevresini, kendisi gibi iman etmeye, şirk ve küfrü terk etmeye davet edecektir. Bu ise, o toplumu ve yöneticilerini kızdıracak ve iman eden kişiye karşı tavır almalarına neden olacaktır.

İman ve İmtihan

İman etmek, yalnızca sözel olarak ifade edilen kuru bir iddia değil, insanın hayatını baştanbaşa değiştiren bir eylem, yaşamın her alanında ortaya konulan bir harekettir. İman, bir aşk ve teslimiyettir; insan, bu aşk ve samimiyetle iman ettiği esasları ahlak edinip o esasların belirlediği kurallar doğrultuda yaşayacaktır.

İman edilen esaslar, insana mutlak anlamda sorumluluk yükler; bu sorumluluğun gereğinin yerine getirilmesi elbette bazı sıkıntıları beraberinde getirecektir. Bu da, Mü'minler için bir imtihandır ki, Tevhid-şirk mücadelesinin hemen her döneminde var olmuştur.

"Mallarınız ve canlarınız hususunda deneneceksiniz; sizden önce kendilerine Kitap verilenlerden ve müşriklerden çok incitici (sözler) işiteceksiniz; ama sabreder, korunursanız; işte bunlar, yapmağa değer işlerdendir." (Al-i İmran,186)

İman eden bireyin, içerisinde yaşadığı toplumdan farklı bir kişilik ve kimlik kuşanması ve onları Tevhidi esaslara davet etmesi, şirk içerisindeki toplumu, o toplumun yöneticilerini rahatsız edecektir. Bu rahatsızlıklar önce alay, tenkit, hakaret ve giderek saldırganlıkla ortaya konulacaktır. Tıpkı birçok Risalet önderine ve onların izinden giden Tevhid erlerine yapıldığı gibi sataşmalar başlayacaktır.

"Dediler ki: 'Ey Salih, sen bundan önce bizim aramızda ümit beslenen kişi idin, şimdi atalarımızın taptıklarına tapmaktan bizi men mi ediyorsun? Biz senin bizi çağırdığın şeyden şüphe içindeyiz, kuşkulanıyoruz!" (Hud, 62)

"Ey Şuayb, senin namazın mı sana, babalarımızın taptığı şeylerden yahut mallarımız üzerinde dilediğimizi yapmaktan vazgeçmemizi emrediyor? Oysa sen, yumuşak huylu, akıllısın!' dediler," (Hud, 87)

Küfrün, Mü'minlere tepkileri, onların, taviz vermeden davetlerini sürdürmelerine

paralel olarak giderek şiddetlenecek, hatta bu tepkiler, baskı ve işkence ile Mü'minleri yollarından döndürmeye kadar varacaktır. İşte bu noktada Mü'minlerin, imtihanları başlayacaktır. Onlar, müşriklerin tepkilerine aldırış etmeden yollarına devam edecekler ve Tevhidi esaslara davetlerini kesintisiz sürdüreceklerdir.

Mü'minler, davetlerini ortaya koymaları nedeniyle başlarına gelenlere sabredecek, imanlarından ve vahyi esaslar doğrultusundaki yaşayışlarından zerre kadar taviz vermeden Tevhidi esaslara davetlerini sürdüreceklerdir. Bu noktada onlar, yalnızca Rab'lerine tevekkül edecek ve yalnızca O'ndan yardım isteyeceklerdir.

"Yoksa siz, sizden önce geçenlerin durumu başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle yoksulluk ve sıkıntı dokunmuştu, öyle sarsılmışlardı ki, nihayet peygamber ve onunla birlikte inananlar: 'Allâh'ın yardımı ne zaman?' diyecek olmuşlardı. İyi bilin ki, Allâh'ın yardımı yakındır." (Bakara, 214)

İman etmeyi yalnızca sözel ifadeden ibaret bilenlerin, iman iddiaları ancak kuru bir iddiadır. Tarihi süreçte hiç kimse, iman ettik deyip yerinde oturmamış, eski yaşantısını sürdürmemiş, insanlarla ilişkilerini eski haliyle devam ettirmemiştir.

İman ettikten sonra yerinde oturmak, eski cahiliye alışkanlığını devam ettirmek, hele hele yüce Allah'ın, reddedilmedikçe Kendisine iman edilmeyeceğini bildirdiği tağutu destekleyip onu savunmak ancak günümüz insanının yapabildiği bir iş ve inanıştır. Tarihte eşi bulunmayan bu sapık inanış, imanlarına şirk bulaştıran günümüz insanının kendisinin uydurup kabul ettiği şirk dinidir. Bu şirk dinine mensup olanların da elbette Allah için başlarına bir şey gelmez, sıkıntı çekmez ve imtihan sürecinden geçmezler.

İman ettiklerini iddia etmelerine rağmen, iman ettikleri esasların kendilerinden istediklerini yerine getirmeyenler, iman iddialarında samimi olmayan kimselerdir.

"İnsanlardan öylesi vardır ki, 'Allah'a iman ettik' der; fakat Allah uğruna eziyet gördüğü zaman insanların (eziyetini) fitnesini Allah'ın azabıyla bir tutar, ama Rabbinden 'bir yardım ve zafer' gelirse, andolsun; 'Biz gerçekten sizlerle birlikteydik' derler. Oysa Allah, âlemlerin sinelerinde olanı daha iyi bilen değil midir?"

(Ankebut, 10)

Kur'an, iman edenlerin, iman ettikten sonra yepyeni bir kişilik kuşanarak hareket ettiklerini, bu nedenle içerisinde bulundukları toplumdan çok şiddetli tepki gördüklerini, birçoklarının yurtlarından sürüldüğünü, birçoklarının da şehit edildiklerini bildirir.

İman, yerinde oturmayı, günü gün etmeyi, boş ve faydasız işler yapmayı, korkaklık ve pısırıklığı, zillet ve meskeneti hiçbir şekilde kabul etmez, kâfir ve müşrikler karşısında ezilmeyi reddeder. Çünkü iman üstün bir makamdır ve kendisini kabul edenleri de yükselterek o makama çıkarır.

"Gevşemeyin, üzülmeyin, eğer inanıyorsanız, mutlaka siz üstün geleceksiniz." (Al-i İmran, 139)

İman edenler, tarihin hiçbir döneminde, zillet ve meskeneti kabul etmemiş, Hak bildikleri yolda Hakkı ortaya koyarak hareket etmişlerdir. Onlara tahammül etmeyen zorba diktatörler ve onların destekçileri müşrikler, iman edenlere karşı en acımasız bir şekilde zulmetmişler, işkence yapmışlar ve onları şehitler kervanına katmışlardır.

Rasulullah (as), inançları uğrunda, zalim despotlar tarafından şehit edilen Müslümanlarla ilgili iki örnek verir.

"Sizden önceki ümmetler içinde öyle kişi bulunmuştur ki, müşrikler tarafından onun için yerde bir çukur kazılır, o kişi bu çukura gömülürdü. Sonra büyük bir testere getirilir, başı üstüne konulur, ikiye bölünürdü de (bu) o mümini dininden döndüremezdi. (Bir başkasının da) demir taraklarla etinin altındaki kemiği ve siniri taranırdı da bu (işkence) o mü'mini dininden çeviremezdi." (Buhari, Ebu Davut, Ahmed b. Hanbel)

Tevhid-şirk tarihi, yüce Allah'ın Ulûhiyet ve Rububiyetini kabul edip yaşamını Tevhidi esaslara göre düzenleyen Mü'minlerle, beşeri ideolojileri din edinip insanlardan kimilerini yücelterek ilah edinen, yaşamını beşerin hevasına göre düzenleyen kâfir, müşrik, münafık ve fasıkların kıyasıya mücadele ettiği bir tarihtir. Bu mücadelede Müslümanlar için yılgınlık, korkaklık ve pasiflik yoktur.

Mü'minler, beşeri tüm kanunları ve kuralları, ideoloji ve sistemleri reddedip yalnızca kendilerini yoktan var eden âlemlerin Rabb'i, Meliki ve İlahı olan yüce Allah'ın indirdiği

Tevhidi esasları kabul edip o doğrultuda yaşamışlardır. Kâfirler ise, yüce Allah'tan gelen her şeyi reddedip hevalarına ve ilahlaştırdıkları önderlerinin kanunlarına tabi olmuşlar, onları razı edecek şekilde hayatlarını düzene koymuşlardır. Müşrik, münafık ve fasıklar da yüce Allah'ın indirdiği Tevhidi esasların bir kısmını terk ederek ya kendi hevalarına ya da idaresi altında yaşadıkları sistemlerin yasalarına tabi olmuşlardır.

Zorba beşeri sistemler ve onların yöneticileri, inkârcı kâfirlerden, müşrik, münafık ve fasıklardan memnun iken ve onlara hiçbir baskı yapmazlarken, Aziz ve hamde layık olan yüce Allah'a iman eden Mü'minlerden adeta intikam alıyorlar, onlara baskı ve işkence yapıyor ve onlara hayat hakkı tanımıyorlardı.

8-9- Mü'minler, yalnızca aziz, hamde layık Allah'a iman ettikleri için o (kâfir ola)nlar onlardan öç aldılar. O (Allah) ki, göklerin ve yerin mülkü kendisine aittir. Allah her şeye kadirdir.

İman, ortaklığı kabul etmez; bu nedenle yüce Allah'a iman edenler, yalnızca O'nu ilah edinmeli, O'nun hükümlerine teslim olmalı, hayatlarını ona göre düzenlemelidir ki bu, zaten Tevhiddir. Yüce Allah (cc), Tevhidi bozan tağutun reddedilmesini istemiş, tağut reddedilmedikçe kendisine iman edilmeyeceğini bildirmiştir.

"Dinde zorlama yoktur, Doğruluk, sapıklıktan seçilip belli olmuştur; kim tağutu reddedip Allah'a inanırsa, muhakkak ki o, kopmayan, sağlam bir kulpa yapışmıştır. Allah işitendir, bilendir." (Bakara, 256)

İman edenler, yalnızca yüce Allah'ın hükümlerine teslim olurlar ve başka hiçbir hükme tabi olamazlar. İşte onlar, doğru yoldadırlar ve ancak onlara müjdeler vardır.

"Tağut'a itaat etmekten kaçınan ve Allah'a yönelenlere müjde var, müjdele kullarımı ki onlar, sözü dinlerler ve onun en güzeline uyarlar. İşte onlar, Allah'ın kendilerini doğru yola ilettiği kimselerdir ve onlar sağduyu sahipleridir." (Zümer, 17-18)

Tağuttan kaçınıp yüce Allah'a iman edilmesi, Ulûhiyet ve Rububiyetin, itaat ve kulluğun yalnızca O'na hasredilmesi şirk ve küfür içindeki insanların da bu gerçeğe ulaştırılması için çalışılması gerçek imandır. Böyle iman edenler, sahte ilahlık taslayan, insanları köleleştirip sömüren zorba diktatörleri ve onların destekçilerini çileden

çıkarır.

Her dönemde zorba diktatörler, insanların iman edip yüce Allah'a yönelmeleri ve O'nun indirdiği esaslara göre yaşamaları halinde kendilerinin ve saltanatlarının yok olacağını biliyorlar. Bu nedenle bütün kin ve düşmanlıkları ile iman edenlere saldırıyor, onları dinlerinden döndürmeye ya da yüce Allah'ın dini ile beraber kendi kurallarını da kabul ettirmeye çalışıyorlar.

Tevhid şirk mücadele tarihinde, binlerce, onbinlerce Tevhid eri Müslüman, "Yalnızca 'Rabb'imiz Allah'tır' dedikleri", inançlarından taviz vermeyip iman ettikleri Tevhidi esasları insanlara duyurdukları için baskı ve işkence görmüş, şehit edilmişlerdir.

Ashabı Kehf, Kasabalılara giden davetçiler ve bu surede zikredilen ateşe atılanlar, Kur'an'da kıssaları verilen kimselerdir. Kur'an'da anılmayan ancak Allah yolunda şehit edilen daha birçok kimse bulunmaktadır; tarih sayfaları şehit edilen bu Müslümanların örnekleri ile doludur.

"Onlar, yalnızca 'Rabbimiz Allah'tır' dedikleri için haksız yere yurtlarından çıkarıldılar. Eğer Allâh'ın bazı insanları diğer bazılarıyla savunması olmasaydı, içlerinde Allâh'ın ismi çok anılan manastırlar, kiliseler, havralar ve mescitler yıkılırdı. Allah, kendine yardım edene elbette yardım eder, kuşkusuz Allah, kuvvetlidir, galiptir." (Hac, 40)

İman edenler, yalnızca yüce Allah'ı Rab kabul ettikleri, O'nun dışında başka hiçbir güç ve otorite kabul etmedikleri için kâfirler tarafından insanlık adına utanılacak bir şekilde işkenceye uğruyorlardı.

İman, yüce Allah'ın dışındaki tüm kanun koyucuları, egemen güçleri, sistem ve ideolojileri, kesin bir şekilde reddetmek, yalnızca âlemlerin Rabbi, Meliki ve İlahı olan yüce Allah'a iman etmek, O'nun indirdiği esaslara gönülden teslim olmak ve yaşamı, vahyi esaslara göre düzenlemektir.

Hangi gerekçe ile olursa olsun, beşeri sistem ve ideolojilere, diktatör ve kâfir idarecilere destek olmak, onlara meyletmek şirk ve küfürdür ki böyle kimseler, destek oldukları ya da yönelip meylettikleri kâfir ve müşriklerle cehenneme gireceklerdir.

"Sakın zulmedenlere en küçük bir meyil duymayın; sonra size ateş dokunur, sizin Allah'tan başka dostlarınız yoktur, sonra size yar-

dım edilmez." (Hud, 113)

İman edenler, tarihin hiçbir döneminde, zorbalara boyun eğmemiş, onları kabul etmemiş, onlara yakınlık duyma gibi bir zillete düşmemişlerdir. Çünkü iman ve küfür aynı yerde durmaz, bir kimse aynı anda hem kâfir hem Müslüman olamaz. İman ve küfür ancak müşriklerde sözkonusu olur ki bu durumda o imandan çıkarak küfür olur. Kâfirlere meyledip dost olmak, yüce Allah ve Mü'minlerle olan dostluğu koparmaktır.

"Mü'minler, mü'minleri bırakıp kâfirleri veli edinmesin, kim böyle yaparsa Allah ile bir dostluğu kalmaz, ancak onlardan (uzaklaşıp) korunmanız başka! Allah sizi kendisinden sakındırır, dönüş Allah'adır." (Al-i İmran, 28)

Mü'minlerin, imanlarında gösterdikleri samimiyet ve sebat, zorba despotları her zaman çılgına çevirir; onlar isterler ki, mü'minler kendilerine itaat etsinler, zulüm üzere koydukları kanunlara uysunlar ve kendi egemenliklerini kabul etsinler. İşte o zaman onlar da mü'minlere yumuşak davranacaklar ve böylece saltanatlarını sürdüreceklerdir.

Günümüzde küfrü kabul edip destekleyen kimseler bulunmakta ve bunlar, en küçük bir utanma duygusu hissetmeden Müslüman olduklarını, hatta kimileri yüce Allah'ın kitabını tefsir ettiklerini bile söyleyebilmektedirler.

Yüce Allah'tan başkasına itaatin küfür ve şirk olduğunu bilen, bu nedenle de kâfir zorbalara en küçük bir taviz vermeyen Ashab-ı Uhdut davetçileri, Ashab-ı Uhdud zorbaları tarafından, ateş doldurulmuş hendeklere atılarak yakılmışlardır.

O mü'minler, dünya hayatının geçici olduğunu, bu nedenle dünyadaki her ceza ve mükâfatın da geçici ve basit olduğunu biliyor, bu yüzden, kâfirlerin kendilerini ateş dolu hendeklere atmaları karşısında panik yapmıyor, korkmuyor ve taviz vermiyorlardı.

Ashabı Uhdud davetçileri mü'minler, yüce Allah'ın azabının daha sürekli, mükâfatının daha geniş olduğunu biliyorlardı. Bu nedenle dünya hayatındaki ateşi tercih ederek imanlarında sebat ediyorlardı. Oysa zulmeden kâfir zorbalar, dünya hayatını ebedi sanıyor, ahirete iman etmiyorlardı. Ancak kâfirler iman etmeseler de kıyamet günü iman etmedikleri o şiddetli ateşte ebediyen yanacaklardır.

10- Mü'min erkek ve kadınlara

işkence edip sonra da tevbe etmeyenler, (evet) onlar için cehennem azabı vardır ve onlar için yangın azabı vardır.

Zulüm hiçbir zaman payidar olamayacağı gibi, yapılan zulüm de kâfir zorbaların yanına kâr kalmayacaktır. Kâfirler, dünya hayatında ebedi kalacaklarını sanarak azgınlaşıp kudurmakta, mü'minlere zulmetmekte ve yüce Allah'a isyan etmektedirler.

Yüce Allah (cc) da bu isyancı zalimleri, kıyamet gününde, onların mü'minleri attıkları ateşin daha şiddetlisine atacak, orada ebediyen yakacaktır. Ancak o zorbaların, dünya hayatında yaptıkları zulümden pişman olup tevbe etmeleri halinde yüce Allah (cc) onlara rahmet ederek onları bağışlayacak ve cennetine koyacaktır.

Dünya hayatı, mü'minler için bir imtihan yeri, sıkıntıların, zorlukların mekânıdır. Dünya hayatının geçici zevklerine meyletmeyen Allah yolunda çalışıp mücadele eden, tüm sıkıntı ve zorluklara rağmen Kur'ani ilkeler doğrultusunda yaşayan Mü'minler, yüce huzur ve mutluluğun, rahmet ve bereketin bol olduğu cennetlerde ağırlanacaklardır.

"Andolsun, sizi korku, açlık, mallardan canlardan ve ürünlerden eksiltmek deneriz; sabredenleri müjdele ki, onlara bir belâ eriştiği zaman: 'Biz Allâh içiniz ve biz O'na döneceğiz' derler. İşte Rablerinden bağışlamalar ve rahmet hep onlaradır ve doğru yolu bulanlar da onlardır." (Bakara, 155-157)

İman ile küfrü karıştırıp dünya hayatlarında zilleti kabul ederek, tağutun tanıdığı fırsatlardan faydalanıp dünyevi cennetlerini yaşayanlar, bu bildirilen imtihanların hiçbirini yaşamayacaklardır; bu imtihanlar, iman edenlere özgüdür. Tevhidi esasları ağızlarına almayan, zillet içerisinde tağutun gölgesinde yaşayanlar kıyamet günü layık oldukları cehennemlere sürüklenirlerken, Tevhidi esasların mücadelesini verip küfre ve şirke savaş açan Mü'minlerin barınacakları yer ise, Rab'lerinin lütfettiği cennetlerdir.

11- İman edip salih amel işleyen kimseler için de altlarından ırmaklar akan cennetler vardır; işte bu büyük kurtuluştur.

İlahi adalet gereği, her hak sahibi hakkını alacak, zalimler ve destekçileri, dünya hayatında, insanlara ve mü'minlere reva gördükleri zulmün, Rab'lerine yaptıkları isyanın,

işledikleri suçların hesabını verecekler, dünya hayatında sürdükleri sefahat ve saltanatlarının karşılığında cehennemi hak edecekler.

Mü'minler, sürdükleri Tevhidi mücadelenin, insanları imana davetin, bu uğurda çektikleri sıkıntı ve zorlukların, iman ve sadakatlerinin mükâfatını alacaklar, karşılığında cennetin varisleri olacaklardır. Bu, yüce Allah'ın vaadi ve mü'minlere olan lütfudur.

İnsanlar dünya hayatında tercihlerini çok iyi yapmak durumundadırlar; ya dünya hayatının süsünü isteyip hevalarına göre yaşayacaklar, beşeri sistemlere ve ideolojilere teslim olup dünya hayatını yeğleyecekler ya da yüce Allah'ın rızasını talep edip Kur'an'a ve peygamberi örnekliğe göre yaşamlarını şekillendirecekler, İslami daveti insanlara ulaştıracaklardır. Tercih tamamen insanlara kalmıştır ve herkes tercihini çok iyi bilmek, seçimini ona göre yapmak ve sonucuna katlanmak zorundadır.

Yüce Allah (cc), tercihi kişilerin kendilerine bırakmış, onları herhangi bir tercih konusunda zorlamamıştır. Cenneti de, cehennemi de ortaya koymuş, buralara gidilecek yolları belirtmiş, herkesi kendi irade ve isteği ile baş başa bırakmıştır.

"Kim ahiret ekinini istiyorsa onun ekinini artırırız; kim dünya ekinini istiyorsa ona da dünyadan bir şey veririz, ancak onun ahirette bir nasibi olmaz." (Şura, 20)

"… İnsanlardan kimi: 'Rabbimiz bize dünyada ver!' der; onun ahirette bir payı yoktur. Onlardan kimi de 'Rabbimiz, bize dünyada da güzellik ver, ahirette de güzellik ver, bizi ateş azabından koru!' der. İşte onlara, kazandıklarından bir pay vardır. Allah, hesabı çabuk görendir." (Bakara, 200-202)

Yüce Allah (cc), adalet ve rahmet sahibidir; herkese, rahmetiyle hakkını verecek herkesi layık olduğu yere gönderecektir. İnsanca onurlu bir yaşamı yeğleyen, hayatı boyunca tüm zorluk ve sıkıntılara rağmen Rab'lerinin rızası için çalışıp mücadele edenler, insan onuruna yakışan bir mükâfat alacaklar ve onlara yaraşan bir makama yükseleceklerdir. Sefahat ve sefaleti, zillet ve meskeneti yaşam felsefesi olarak alanlar ise, tağuta iman edip Rab'lerine isyan edenler, insani değerlerden mahrum bir yaşam süren kimseler de, kendilerine yakışan bir azaba sürükleneceklerdir.

Aynı anda iki dine mensup

olunamayacağı, olunsa bile böyle bir dinin yüce Allah (cc) tarafından kabul edilmeyeceği için kişi ya zorba diktatörlerin zulüm ve baskısından korkup onlara itaat ve yüce Allah'a isyan edecek ya da yüce Allah'tan başka kimseden korkmadan Müslümanca yaşayarak zorbalara, zorbalığa, küfür ve şirke başkaldıracaktır. Yani kişi, ya cehennemi ve yüce Allah'ın azap ve gazabını tercih edecek ya da cenneti ve yüce Allah'ın rahmet ve mağfiretini isteyecektir; bu ikisi arasında bir yol yoktur.

Zalimler, inkârcı kâfirler, dünyada ellerine geçirdikleri imkânlarla kendilerini güçlü zannetmekte, mazlum ve masum insanlar üzerinde terör estirmektedirler. Onlar, yüce Allah'ın gücünü inkâr etmekte, O'nun kendilerine yapacağı azabı unutmaktadırlar.

12- Şüphesiz Rabb'inin tutuşu şiddetlidir.

Mü'minler, gücünü, rahmet ve merhametini çok iyi bildikleri Rab'lerine iman edip güvenmektedirler. Bu nedenle, dünya hayatında zalim zorbaların geçici baskı ve zulümlerine aldırış etmeden Tevhidi mücadelelerini, Rab'lerinin rızası doğrultusunda bir yaşam sürmeye çalışmaktadırlar. Onlar, zalimlerin verecekleri ceza ve mükâfat ile Rab'lerinin kendilerine vereceği ceza ve mükâfat arasındaki farkı çok iyi bilmekte, tercihlerini de ona göre yapmaktadırlar.

Beşeri tağuti sistemlerin gücünü, yüce Allah'ın gücünden daha fazla tutan, tağuti sistemlerden korkup Rab'lerine şirk koşanlar, "Şüphesiz Rabb'inin tutuşu şiddetlidir" gerçeğini görmezden geliyorlar. Yüce Allah (cc) onları ve ilahlaştırdıkları kimseleri de o şiddetli tutuşu ile yakalayacak ve hak ettikleri cezalarını verecektir.

Mü'minler için Rab'lerinin ceza ve mükâfatı, dünyevi tüm değerlerin üstündedir. Onlar, dünyevi yaşamlarında ve Tevhidi mücadelelerinde yüce Allah'ın rızası dışında dünyevi hiçbir kuralı, hiçbir değeri göz önünde bulundurmazlar. Bunun en güzel ve en açık örneğini Müslüman olan sihirbazlar ortaya koymuş, daha önce korktukları, önünde ezilip küçüldükleri, tarihin en kanlı zalimlerinden olan Fir'avn'a karşı, mü'minlere yakışan bir tavırla hakkı haykırmışlar, tercihlerini açıkça ortaya koymuşlardır.

"(Fir'avn): 'Ben size izin vermeden ona inandınız ha! O, size büyü öğreten büyüğünüzdür.

Öyleyse ben de sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çapraz keseceğim ve sizi hurma dallarına asacağım, hangimizin azabı daha çetin ve sürekli imiş bileceksiniz!' dedi.

Dediler ki: 'Biz, seni, bize gelen açık delillere ve bizi yaratana tercih edemeyiz, yapacağını yap, sen ancak bu dünya hayatında istediğini yapabilirsin. Biz, Rabbimize inandık ki (O) bizim günahlarımızı ve senin bizi yapmaya zorladığın büyüyü bağışlasın. (Elbette) Allah daha hayırlı ve (mükâfatı ve cezası) daha süreklidir." (Taha, 71-73)

Şu bir gerçektir ki, Rububiyet ve ulûhiyet kime ait ise itaat ve kulluk da ancak ona yapılır. Bu sıfatlar da ancak âlemlerin Rabbi, meliki ve ilahı olan yüce Allah'a mahsustur. Bir sinek bile yaratamayacak kadar aciz ve kendileri basit bir sudan yaratılmış olanların, kendi durumlarını unutarak insanlar üzerinde ilahlık taslayıp egemenlik kurmaya çalışmaları ve insanları itaate zorlamaları, açıkça haddi aşmak ve azgınlıktır. Bazı kişilerin bu azgınlara, itaat etmeleri ise, açık bir sapıklık, şirk ve küfürdür.

Sihirbazlar, "Şüphesiz Rabb'inin tutuşu şiddetlidir." gerçeğine iman ettikleri için, "hangimizin azabı daha çetin ve sürekli imiş bileceksiniz!" diyerek haddi aşan Fir'avn'ın bir hiç olduğunu biliyor, onun tehditlerine karşı "Biz seni, bize gelen açık delillere ve bizi yaratana tercih edemeyiz." diyerek ona meydan okuyorlardı.

Hiçbir şeye sahip olmayan, kendileri yaratılmış olup hesap verecek olan, sevgi ve merhameti bulunmayan, aciz, zavallı olanlar, elbette her şeye kadir olan yüce Allah (cc) gibi olamazlar.

13-16- O (Allah ki), ilkin var eden, sonra da iade edip yeniden yaratandır ve O, bağışlayan, seven, arşın sahibidir, yücedir, istediğini yapandır.

Sonsuz egemenlik sahibi olan, yaratıp yaşatan, öldürüp dirilten, hesap sorup karşılığını fazlasıyla veren, arşın sahibi yüce Allah'tır. O, zulmetmeyen, kullarının kusurlarını, tevbe etmeleri halinde bağışlayan, kullarını seven, onları, cehenneme gitmemeleri için uyaran, onlara cennetini vadederek dünya hayatında insanca bir yaşam sürmelerini isteyen, bunun için onlara, hidayet rehberi Kitabı'nı gönderendir.

Yüce Allah (cc) dünyadaki zalim despotlar gibi kullarını sömürmez, tam aksine kullarına her nimeti, karşılıksız verendir. Oysa yeryüzünü kana bulayıp

insanların yaşamını zindana çeviren zalim despotlar, ne sevgiyi, ne sevmesini, ne merhameti bilirler, ne bir şey yaratırlar, ne de yaratılan nimetleri insanlara ücretsiz verirler. Onlar ancak zulmetmeyi, sömürmeyi, baskı ve şiddetle insanları sindirmeyi bilirler.

Acıma duygusundan mahrum, sevgiden yoksun, katı kalpli zalim despotların insanlara merhamet etmeleri elbette mümkün değildir. Onlarda merhamet duygusu olsa, insanlardan önce kendilerine acır, kendi nefislerini Rab'lerinin azabından kurtarmak için iman ederler. Onlar kendilerine merhamet etmedikleri için azgınlaşmışlar, zulümlerinde haddi aşmışlar, böylece Rab'lerinin azabına çarpılmış, helak olmuşlardır.

Surenin girişinde ashabı Uhdud'un, Mü'minlere yaptıkları vahşet ve zulümleri anlatılıyordu. Burada Fir'avn ve Semud'un verilmesi ve hemen arkasından O şerefli bir okumadır (Kur'an'dır); korunan bir levhadadır." ayetinin yer alması, suredeki bütünlüğü ortaya koymaktadır. Her dönem zorbalarına karşı mü'minlerin, Ashabı Uhdud'a giden davetçiler gibi "Yalnızca aziz, hamde lâyık Allah'a inanmaları" gerekir ki, yüce Allah'ın yardımı gelebilsin ve o zorbalara layık oldukları cezayı verebilsin.

17-20- O orduların haberi sana geldi mi? Fir'avn ve Semud'un! Doğrusu kâfirler bir yalanlama içindedirler. Allah ise onları arkalarından kuşatmıştır.

Her dönemde kâfirler, kendilerine Rab'leri tarafından verilen dünyevi güce güvenerek azmışlar, insanlara baskı ve zulüm yaparak Rab'lerine isyan etmişlerdir. Rab'lerinin kendilerine gönderilen elçileri yalanlayan, onlara saldıran kâfirler, yaptıkları zulüm, zorbalık ve isyan sonucunda yüce Allah (cc) tarafından helak edilmişlerdir.

Yüce Allah'ın gönderdiği Rasulleri yalanlamak her dönem zorba kâfirlerinin ilk ve en önemli görevleri olmuştur. Onlar, vahyi esaslara iman edip rasullere tabi olmak, böylece dünya ve ahirette kurtuluşa ermek yerine, yüce Allah'a ve O'nun gönderdiği elçilere isyan ederek zilleti, küfrü ve helakı tercih etmişlerdir.

Rab'leri yüce Allah'a iman edip vahyi esaslara tabi olsalardı onlar, şereflenip yücelecek ve Rab'lerinin rızasına ulaşacaklardı. Çünkü yüce Allah'ın indirdiği vahyi esaslar yüce ve şerefli-

dir, kendisine tabi olanları da şereflendirir.

21-22- O şerefli bir okumadır (Kur'an'dır); korunan bir levhadadır.

Kur'an, yüce Allah'ın sözü olduğundan her yönüyle üstün bir kitaptır ve yüce Allah'ın koruması altında olduğu için de lafız ve hüküm olarak hiçbir şekilde değiştirilemez. Bazı kimseler, dillerini eğip bükerek, kelimelerin anlamlarını kaydırarak, Hakkı batıla bulayarak bazı kavramların anlamlarında değişiklik yapmaya kalkışabilirler, ancak Kitabın aslı varolduğu sürece, hiçbir şekilde gerçekleri yok edemezler.

"Korunan bir levhadadır." Kur'an, uydurulmuş bir söz değil aslı, saklı bir Kitap'ta ve o saklı kitaba temiz olanlardan başkası yaklaşamaz. Bu nedenle ne ilk kaynağında ne de gelişinde ona beşer sözü karışmamıştır.

"O, elbette değerli bir Kur'an'dır, saklı bir Kitaptadır ki ona, temiz olanlardan başkası dokunmaz; (O), âlemlerin Rabbinden indirilmiştir; şimdi siz, bu sözü mü küçümsüyorsunuz!" (Vakıa, 77-81)

"Muhakkak ki o (Kur'an), âlemlerin Rabbinin indirmesidir; onu, er-Ruhu'l-Emin, senin kalbine, uyarıcılardan olman için indirdi." (Şuara, 192-194)

Kur'an, hüküm, ifade, içerik, gerçeklik, konulara çözüm getirme, insanlığa yol gösterme ve onları her iki dünyada da kurtuluşa kavuşturma noktasında beşeri hiçbir yasa ile kıyaslanamayacak kadar muazzam bir Kitaptır.

Beşeri yasaların günübirlik oluşuna, toplumdan topluma değişiklikler içermesine, uygulandığı topluma sıkıntı ve huzursuzluk vermesine, insanlara farklı farklı muamele etmesine karşılık Kur'an, evrensel ve çağlarüstü bir niteliğe sahiptir. Toplumdan topluma değişiklik içermediği gibi, uygulandığı toplumlara sıkıntı ve huzursuzluk da vermez, sorunlarına en mükemmel çözümü getirir.

"Ey insanlar, size Rabbinizden bir öğüt, göğüslerde olan (sıkıntılar)a şifa ve iman edenlere bir yol gösterici ve rahmet gelmiştir." (Yunus, 57)

İnsanı en güzel şekilde, ancak kendi zatına kulluk edecekleri özellikte ve Ahsen'i takvim vasfı ile yaratan yüce Allah (cc), bu kulluğun nasıl yapılacağını bildiren Kitabını indirmiştir.

Kur'an, âlemlerin Rabbi yüce Allah (cc) tarafından indi-

rildiği için yüce ve şereflidir; hevalarının süfli isteklerinden kendilerini kurtaran onurlu ve kişilikli kimseler ancak Kur'an'la yücelip şereflenirler.

"Biz insanı en güzel biçimde yarattık." (Tin, 4)

Beşer, vahyi esaslar doğrultusunda hareket ettiği sürece bu üstün ve güzel vasfını koruyacaktır. Yaratan, Kendisi üstün ve güzeldir; bu nedenle O'na ait olan her şey güzel olmak durumundadır. Örneğin, çok soylu ve şerefli, onurlu ve itibarlı olan bir kimse, kendisine ait olan her şeyin kaliteli ve değerli olmasını ister ve her şeyi ona göre seçer. Soylu ve itibarlı olan kimsenin uşağı bile efendi, dürüst ve itibarlı olmak durumundadır. Bunun gibi, âlemlerin Rabbi olan yüce Allah (cc) da kendisine ait olan her şeyin şerefli ve üstün olmasını ister ve ona göre yaratır.

Beşer, Kur'ani esaslardan uzaklaştıkça onur ve haysiyetini düşürür; eğer Rabb'ine yönelip iman etmez, isyan edip hevasına ya da beşeri ideolojilere tabi olursa bu durumda o yücelikten kopar, üstünlük ve güzel vasıflardan uzaklaşır, alçalır, sefil duruma düşer. Çünkü nefis ve nefse ait olan her şey, yüce Allah'a ve O'nun indirdiklerine göre basit ve düşüktür. Bu nedenle düşük şeylere yönelenler de düşük olacaklar ve alçalacaklardır.

"Sonra o(insan)ı aşağıların aşağısına (esfele safiline) çevirdik." (Tin, 5)

Vahyi esasların, şeref verici vasfına layık olmayan kimseler, heva ve heveslerin düşük isteklerinden kaynaklanan beşer ürünü ideoloji ve sistemlere tabi olacaklar, böylece aşağıların aşağısına (Esfele Safiline) yuvarlanacaklardır. Bu, Sünnetullahtır; yüce Allah'a kul olma şerefine ulaşamayan, ulaşmak istemeyen, bunun için çalışmayan kimseler, kula kul olma zilletine düşeceklerdir.

"Eğer Hak, onların hevalarına tabi olsaydı, gökler, yer ve bunların içinde bulunan kimseler bozulur giderdi. Biz onlara, şereflerini verdik, ancak onlar, kendi şereflerinden yüz çeviriyorlar." (Mü'minun, 71)

"Onlar, zanna ve nefislerinin alçak arzusuna uyuyorlar, hâlbuki onlara Rab'leri tarafından hidayet gelmişti." (Necm, 23)

Allah elbette doğruyu söyler.